

ශ්‍රී ලංකාවේ ලමා දිවා සුරිකුම් පහසුකම් පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය

ඇලංකායිල් සිරුවරුග් පක්ලන්දෝ පරාමරුප්‍ර මෙය
වශ්‍රික් පර්‍රිය තොසිය කොටසක

NATIONAL POLICY ON CHILD DAYCARE FACILITIES IN SRI LANKA

ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරිය
කාන්තා, ලමා හා තරුණා කටයතු සහ ව්‍යුහ අමාත්‍යාංශය
තොසිය සිරුවරු පාතුකාප්‍ර අත්‍යිකාර්චපය
මකැලිර්, සිරුවරු මත්‍රුම ඕලෙනුරු ඩිවකාරම් මත්‍රුම ඕලෙනයාට්ටු අමෙස්ස
NATIONAL CHILD PROTECTION AUTHORITY
Ministry of Women, Child and Youth Affairs and Sports

ශ්‍රී ලංකාවේ

ප්‍රධාන සුරක්ෂා හැඳුම් සිල්බල

ජාතික ප්‍රතිපත්තිය

ප්‍රථම මුද්‍රණය - ඔක්තෝමැබර් 2024

මුතල් අස්ස - අක්ටොපර් 2024

First Print - October 2024

ප්‍රතිපත්තිය සම්පාදන කිරීමේ ජාතික විද්‍යාත්මක කමිටුව
ශ්‍රී ලංකාවේ ලමා දිවා සුරකුම පහසුකම පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය කෙටුම්පත් කිරීම

මහාචාර්ය මුදිත විද්‍යාන්තික

හිටුපු සහාපති, ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරීය

නීතිඥ සුරාතා අභ්‍යන්තරීම

අධිකරණ වෙබ්දාය, මහාචාර්ය කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය

අනෙක්මා සිරිවර්ධන

විශ්‍රාමික මහාධිකරණ විනිශ්චරු, නියෝග්‍ය සහාපති, ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරීය

මහාචාර්ය වසන්තා සෞනෙවිරත්න

අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්, ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරීය

අච්‍යුත ඉන්දානි තලගල

ඇංග ප්‍රධානී, රාජ්‍ය හා ජාත්‍යායන්තර නීති දෙපාර්තමේන්තුව, නීති පියා, කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය

අච්‍යුත අනෙක්මා ආරියරත්න

උපදේශක, හිටුපු ඇංග ප්‍රධානී, මූල්‍යමාවිය සහ ප්‍රාථමික අධ්‍යායන

වෛද්‍ය ආසිරි සේවමාලගේ

දෙපාර්තමේන්තුව, ශ්‍රී ලංකා විවෘත විශ්වවිද්‍යාලය

එන්.එෂ්.කේ.එල්. විජේනායක

ජ්‍යෙෂ්ඨ කළීකාචාර්ය, හිටුපු ඇංග ප්‍රධානී, ශ්‍රී ලංකා විවෘත විශ්වවිද්‍යාලය

රුචි ලාල් පෙරේරා

ප්‍රජා සෞඛ්‍ය විශ්ෂණ, ශ්‍රී ලංකා ප්‍රාථමික සෞඛ්‍ය කාර්යාලය

අච්‍යුත නෙරංජනා විජේවර්ධන

අතිරේක ලේකම්, කාන්තා හා ලමා කටයුතු අමාත්‍යාංශය

රංජන් වෙත්තතසිංහ

අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්, වැවිල මානව සංවර්ධන හාරය

වෛද්‍ය තේම්මාල් ජයවර්ධන

මහාචාර්ය, මානවාජ්‍ය හා සමාජීය විද්‍යා පියා, ජයවර්ධනපුර විශ්වවිද්‍යාලය

මහාචාර්ය ප්‍රියංශ්‍ය ද සෞයියා

අධ්‍යක්ෂ, සේවී ද විල්ඩ්බරන් ආයතනය

අච්‍යුත එම්.ඩී.එම්. වින්දුසේකර

ලමා රක්ෂණය පිළිබඳ විශ්ෂණ, යුතිසේග් ආයතනය

එම්. තාමරිකා හර්ෂ්‍යී

මනොවෛදා දෙපාර්තමේන්තුව, කොළඹ විශ්වවිද්‍යාලය

එම්.ච්‍යා.සුදිර නිලංග විනාන

ජ්‍යෙෂ්ඨ කළීකාචාර්ය, වාස්තු විද්‍යා දෙපාර්තමේන්තුව, මොරටුව විශ්වවිද්‍යාලය

නයනා ද සිල්වා

ඡිවු පළාත් පරිවාස කොමසාරිස්, බස්නාහිර පළාත

ලක්මාල් පොන්නාම්පෙරුම

ඡිවු ප්‍රතිපත්ති සංවර්ධනය පිළිබඳ ජාතික ලේකම් කාර්යාලය

නීතිඥ සේවනී අධ්‍යක්ෂ

ඡිවු අධ්‍යක්ෂ, මූල්‍ය ලමාවිය සංවර්ධනය පිළිබඳ ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරීය

ප්‍රියංශ්‍ය රත්නායක

ඡිවු අධ්‍යක්ෂ (නීති බලාත්මක කිරීම), ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරීය

සුදුරේන් දික්මාදුගොඩ

සහකාර අධ්‍යක්ෂ (මනොවෛදා), ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරීය

උපදේශන සහකාර, මනොසමාජීය ඇංජිය, ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරීය

පටුන

කෙටි යොමු.....	iv
1. හැඳින්වීම	1
1.1. පසුබිම සහ තාරකිකය.....	1
1.2. තත්ත්ව සමාලෝචනය	3
1.2.1. ශ්‍රී ලංකාවේ ලමා දිවා සුරකුම මධ්‍යස්ථාන.....	3
1.2.2. වර්තමාන තත්ත්වය	5
2. ලමා දිවා සුරකුම පහසුකම පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය	8
2.1. හැඳින්වීම	8
2.2. පාරිභාෂික ව්‍යව / පද නිර්වචනය	8
2.3.ප්‍රතිපත්තියේ මගපෙන්වීමේ මූලධරම	10
2.4. ප්‍රතිපත්තියෙහි දැක්ම සහ මෙහෙවර	11
දැක්ම.....	11
මෙහෙවර.....	11
2.5.ප්‍රතිපත්තියේ ඉලක්ක සහ අරමුණු	11
2.6. ප්‍රතිපත්ති සහ උපාය මාර්ග	11
1 වෙනි ක්ෂේත්‍රය: සපයා දෙනු ලබන රකවරණයෙහි ගුණාත්මකභාවය.....	11
2 වෙනි ක්ෂේත්‍රය: වියදම දැරය හැකි ලමා දිවා සුරකුම පහසුකම සඳහා සමාජ සාධාරණ ප්‍රවේශය.....	14
3 වෙනි ක්ෂේත්‍රය: ආබාධ සහිත ලමයින් සඳහා රකවරණය	15
4 වෙනි ක්ෂේත්‍රය: ලමා දිවා සුරකුම මධ්‍යස්ථාන කළමනාකරණය	16
5 වෙනි ක්ෂේත්‍රය: නියාමනය සහ පාලනය	16
2.7ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ව්‍යුහය	17
2.7.1. කම්ටුවල සංයුතිය	18
2.8. ලමා දිවා සුරකුම මධ්‍යස්ථාන නියාමනය හා සුපරික්ෂණය	20
2.9. පාර්ශ්වකරුවන්ගේ කාර්යභාරයන් සහ වගකීම	21

කොට් යෙදුම්

CDC	පළමා සංවර්ධන මධ්‍යස්ථාන
DCC	දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධීකරණ කමිටුව
Div.CC	ප්‍රාදේශීය සම්බන්ධීකරණ කමිටුව
ECD	මුල් පළමාවිය සංවර්ධනය
FHB	පවුල් සෞඛ්‍ය කාර්යාලය
GOSL	ශ්‍රී ලංකා රජය
ILO	ජාත්‍යන්තර කමිකරු සංවිධානය
MoH	සෞඛ්‍ය පළමාත්‍යාලය
NAITA	ජාතික ආධුනික හා පූහුණු කිරීමේ අධිකාරීය
NCC	ජාතික සම්බන්ධීකරණ කමිටුව
NCPA	ජාතික පළමා ආරක්ෂක අධිකාරීය
NSECD	මුල් පළමාවිය සංවර්ධන ජාතික ලේකම් කාර්යාලය
NVQ	ජාතික වෘත්තීය සූදුසුකම්
PCC	පළාත් සම්බන්ධීකරණ කමිටුව
RPC	ප්‍රාදේශීය වැවිලි සමාගම
UNCRC	එක්සත් ජාතීන්ගේ පළමා අයිතිවාසිකම් ප්‍රජාජ්‍යීය
TVEC	තෘතියික හා වෘත්තීය අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභාව

1. ගැඹුන්වීම

1.1. පසුබීම සහ තාරකිකය

ලමා රකවරණය ලමයින්ගේ ජීවිතවල සහ පවුල්වල වැදගත් කාර්යභාරයක් ඉටු කරයි. ලමයින් සම්බන්ධයෙන් බලන කළ ගුණාත්මක ලමා රකවරණයක් යනු ඔවුන්ගේ පරිපූරණ සංවර්ධනය සඳහා වන සහාය වීමකි. දෙම්විපියන්ට සහ පවුල්වලට අදාළව ගත් කළ එමගින් ඔවුන්ගේ දරුවන්ගේ ආරක්ෂාව සහ සුරක්ෂිතභාවය අදහස් කෙරෙයි. මොලයේ මූලික සැකැස්ම උපතට පෙර ආරම්භ වී වැඩිහිටි අවධිය දක්වා සිදුවන අඛණ්ඩ නියාවලයක් හරහා නිරමාණය වන්නක් බව බුද්ධී සංවර්ධනය පිළිබඳ සිදු කරන ලද පර්යේෂණවලින් හෙළි වී තිබේ. මුල් කාලයේ බෙන අත්දැකීම් එම නිරමාණයේ ගුණාත්මක තත්ත්වයට බලපාන අතර, ඒ අනුව එම අත්දැකීම් පසුකාලීන අධ්‍යාපනය, සෞඛ්‍යාය සහ වර්යාවන් යන සියලුල සඳහා ගක්තිමත් නැතහෙත් දුරවල පදනමක් ස්ථාපනය කරයි¹. තවද, ලමයින් ඔවුන්ගේ පළමු වර්ෂය තුළ තම නිවසේ සිටීම මෙන්ම, ඉන්පසු වසරවලදී මතා ගුණාත්මක රකවරණයෙන් සහ කණ්ඩායම් පසුබීමක් තුළ ලැබෙන අධ්‍යාපනයෙන් ඔවුනට යහපත් ප්‍රතිලාභ ලබාගත හැකි බවත් පර්යේෂණවලින් තවදුරටත් පෙන්වාදී ඇත². එමෙන්ම ලමයින්ගේ සංවර්ධනයට සහ පාසල් දී ජයග්‍රහණ ලබාගැනීමට ගුණාත්මක රකවරණය මගින් ලැබෙන ධනාත්මක හා කළුපවත්නා බලපෑම බොහෝ අධ්‍යාපන මගින් තහවුරු කර තිබේ. මෙම අධ්‍යාපනයන් මගින් තවදුරටත් අවධාරණය කරන පරිදි, ලමයින්ගේ සමාජීය, විත්තවේහි, ප්‍රජනන හා භාෂා කුසලතා සංවර්ධනය වීම සඳහා ගුණාත්මක රකවරණයක් තුළ ලමුන් හැඳි වැඩිම යන්න තීරණාත්මක සාධකයක් වේ. ලමයින්ට එවැනි අත්දැකීම් ලබා දීමට දෙම්විපියන්ට නොහැකිවන විට, ඒ වෙනුවට යොඩාගත හැකි නොදුම ආදේශකය වන්නේ ලමා රකවරණ සේවාවන් ය. ගුණාත්මක ලමා රකවරණ පරිසරයන් ආරක්ෂා කර, ඔවුන්ට හුඩාව සහ තමන්ට වඩා වැඩි ඇතුළතක් ඇති වැඩිහිටියන් හා සම වයසේ මිතුරන් සමඟ අන්තර ක්‍රියා කිරීම තුළින් ඉගෙනීම සඳහා බොහෝ අවස්ථා සපයා දෙයි.

එමෙන්ම ලමා රකවරණය රටකට සමාජ සහ ආර්ථික ප්‍රතිලාභ ගෙන දෙන ආයෝජනයක් ලෙස ද සළකනු ලැබේ. ලමයින්ගේ ධනාත්මක සංවර්ධනය, කාන්තාවන් සවිබල ගැනීම් සහ ආර්ථික සංවර්ධනය යන ‘තීත්ව ප්‍රතිලාභ’ සහතික කිරීම සඳහා වියදම් දැරිය හැකි සහ ගුණාත්මක ලමා රකවරණයකට ඇති විහාරය අවධාරණය කිරීමේදී එය විශාල ආයෝජනයක් වන්නේය යනුවෙන් තරකක කර ඇත³. ගුම බලකායට සහභාගී වීම කාන්තාවන් සවිබල ගැනීම් උදෙසා දායක වන ප්‍රධානත ම සාධකවලින් එකක් වේ. එමෙන්ම, එය රටක ආර්ථික සංවර්ධනයට දායක වන වැදගත් සාධකයක් ද වේ. කෙසේ වෙතත්, මෙවැනි වාසි තිබුණා ද, බොහෝ රටවල කාන්තාවන් ගුම බලකායට සහභාගී වීම අඩුවෙමින් පවතින බව ගෝලිය දත්තවලින් පෙන්නුම කරයි. ලෝක බැංකුවට අනුව, එය විශේෂයෙන්ම මධ්‍යම සහ අඩු ආදායම ලබන රටවල රටවල අවම අගයක් ගනී⁴. ගුණාත්මක ලමා රකවරණ සේවා නොතිබීම මවුරුන් ගුම බලකායෙන් ඉටුව්ව සිටීමට ප්‍රධාන ම හේතුවක්

¹හාවාර්ඩ් විශ්වවිද්‍යාලය (n.d) ඇකෙවින්: මුල් ලමාවිය සංවර්ධනයෙහි විද්‍යාව. තොරතුරු ලබා ගත් දිනය සහ වෙබ අඩවිය: 2021 ජූනි 30, <https://developingchild.harvard.edu/resources/inbrief-science-of-ecd/>

²විශේෂී, එම්. (2016) මුල් වසර වල රකවරණයෙහි සහ අධ්‍යාපනයෙහි ගුණාත්මකභාවය: මුල් වසර වල සේවාවෙන් අප්‍රක්ෂා කළ යුතු දේ. තොරතුරු ලබා ගත් දිනය සහ වෙබ අඩවිය: 2021 ජූනි 25, https://www.tusla.ie/uploads/content/barnardos-quality_early_years_care_and-education.pdf

³පුනිසේස් (2019) ලමා රකවරණය සහ රකිය කරන පවුල්: නව අවස්ථාවක් ද, නැතහෙත් මගහැරුණු සභැඳියක් ද, තොරතුරු ලබා ගත් දිනය සහ වෙබ අඩවිය: 2021 මැයි 26, <https://www.unicef.org/sites/default/files/2019-07/UNICEF-Childcare%20-Family-Friendly-Policies-2019.pdf>

⁴ලෝක බැංකු (2021), ගුම බලකායට සහභාගීවීමේ අනුපාතය, කාන්තා (වයස අවුරුදු 15+ කාන්තා ජනගහනයෙහි %) (නිරුපකරණය කළ ලෝක කම්කරු සංවිධාන ඇස්තමෙන්තු) ශ්‍රී ලංකාව, තොරතුරු ලබා ගත් දිනය සහ වෙබ අඩවිය: 2021 ජූනි 18, (<https://data.worldbank.org/indicator/SL.TLF.CACT.FE.ZS?locations=LK>

ලෙස හඳුනාගෙන තිබේ. වියදම දැරිය හැකි ලමා රකවරණ සේවා වැඩි ප්‍රමාණයක් තිබීම මව්වරුන් ගුම බලකායට සහභාගී විමෙහි වැඩි අනුපාතයක් පෙන්නුම කිරීමට හේතුවන අතර, වියෝගයෙන් ම පෙර පාසල් යන වයසේ ලමයින්ට ලමා රකවරණ සේවා සැපයීම මව්වරුන්ට ත්‍යාග්‍යාමන් රකියා-ශීවිත සම්බර්තාවයක් පවත්වා ගැනීමට උපකාරී වන බව අධ්‍යායන මගින් පෙන්වා දෙයි⁵.

2017 වර්ෂයේ දී 36.6 % ක් ව පැවති ශ්‍රී ලංකාවේ කාන්තා ගුම බලකා සහභාගින්වය 2019 වර්ෂය වන විට 33.5% දක්වා අඩු වී ඇති බව ලෝක බැංකුව හෙළි කරයි. සමාජ-සංස්කෘතික සම්මතයන් සහ අවබෝධයන් කාන්තාවන් රකියා අවස්ථා වෙත ප්‍රවේශ වීම කෙරෙහි කොනෙක් දුටරට බාධා කරන්නේ ද යන්න ශ්‍රී ලංකාවේ කාන්තාවන් ගුම බලකායට සහභාගී විම කෙරෙහි බලපාන සාධක පිළිබඳව ජාත්‍යන්තර කමිකරු සංවිධානය විසින් මැතකදී සිදු කරන ලද අධ්‍යායනයක්⁶ මගින් ද හෙළි වී තිබේ. ගැහස්ල වගකීම හා සම්බන්ධ ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාව ඒකාකෘති රකියාවල නියුලීමේ ක්‍රියාවලියේදී වතු ලෙස වෙනස් කොට සැලකීමට හේතු වී ඇති බව මෙම අධ්‍යායනය මගින් සෞයාගෙන ඇති. එයට පිළියමක් ලෙස ජාත්‍යන්තර කමිකරු සංවිධානය විසින් යෝජනා කර ඇති එක් ක්‍රියාමාර්ගයක් වන්නේ කාන්තාවන්ට දැරීමට සිදුවන, ගෙවීමක් නොලැබෙන රකවරණ වැඩවල බර අඩුවන පරිදි දැරිය හැකි මිලකට (සමහර විට රජයේ අරමුදල් යෙද්වීම මත) රකවරණ සේවා සපයා දීමයි.

සාම්ප්‍රදායික ශ්‍රී ලාංකිය සමාජය තුළ විස්තාත පවුල් බහුලව දක්නට ලැබූණු අතර, ලමයින් රකබලා ගැනීමේදී පුරුවනකයින් (ආච්චි, සීයා) වැදගත් කාර්යභාරයක් ඉවුකර ඇත. කෙසේ වෙතත්, වර්තමානයේදී මෙම භූමිකාව මෙන්ම යැපීමේ අනුපාතය ද වෙනස් වී ඇති අතර, දෙම්විසියන්ට තම ලමයින්ගේ මෙන්ම පවුලේ වයස්ගත අය රකබලා ගැනීමේ වගකීම ද පැවරී ඇති බව මැතකාලීන අධ්‍යායනයක්⁷ මගින් පෙන්වා දී තිබේ. දකුණු ආසියාවේ වඩාන් ම ශිෂ්ටයෙන් වයස්ගත ජනාගහනය වැඩි වෙමින් පවතින රට ශ්‍රී ලංකාව වීම මගින් සහ මෙය බෝ නොවන රෝග වැඩිවිම සමග සම්බන්ධ වී ඇවත්ම මගින් පුරුවනකයින් වයස්ගත තත්ත්වයේ සිටින බව සහ ඒ නිසා ඔවුන්ගේ මුණුපුරු මිනිපිරියන් රකබලා ගැනීමේ හැකියාව අඩු වී ඇති බව එයින් අදහස් වන්නේ යැයි මෙම අධ්‍යායනය මගින් පෙන්වා දී තිබේ. ඒ අනුව, පවුලෙන් ලැබෙන සහයෝගය අඩුවීමත් සමහ ශ්‍රී ලාංකික පවුල්වලට නිවෙස පාදක ලමයින් රකබලා ගැනීමේ ක්‍රමය දුෂ්කර කරුණක් වී ඇත.

“ලමයින් සහ යොවනයන් කායික, මානසික, සඳාවාරාන්මක, ආගමික හා සමාජීය වගයෙන් පුරුණ සංවර්ධනයට පත්වන බවට වගබලා ගැනීමටත්, ඔවුන් ආත්මාරුපය පිණිස යොදාගනු ලැබීමෙන් ආරක්ෂා කර ගැනීමටත් හැකිවන පරිදි ඔවුන්ගේ සුහසිද්ධිය රජය විසින් වියෝග පරිග්‍රූහයකින් යුතුව වර්ධනය කළ යුතුය.” (VI වන පරිවිෂේෂය, 27 [13] වැනි ව්‍යවස්ථාව) යනුවෙන් ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ආණ්ඩුනුම ව්‍යවස්ථාවේ රජයේ ප්‍රතිපත්තියෙහි මහ පෙන්වීමේ මුලධර්මවල ප්‍රකාශයට පත්කර තිබේ. තවද, 1990 වර්ෂයේ දී ශ්‍රී ලංකාව ලමා අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ එක්සත් ජාතීන්ගේ සම්මුතිය අත්සන් කර එහි පාර්ශ්වකාර රාජ්‍යයක් බවට පත් විය. පසුව, 1992 දී ශ්‍රී ලංකා රජය විසින් ලමා අයිතිවාසිකම් ප්‍රජාජ්‍යාත්‍රිය හඳුන්වා

⁵බැනියෙලා මුට් (2016) ලමා රකවරණ ප්‍රතිපත්ති මාත්‍ර සේවා නිශ්චක්තිය වැඩි කරන්නේද, IZA World of Labor. තොරතුරු ලබා ගන් දිනය සහ වෙබ් අඩවිය: 2021 ජූනි 6, <https://wol.iza.org/uploads/articles/241/pdfs/do-childcare-policies-increase-maternal-employment.one-pager.pdf>

⁶ජාත්‍යන්තර කමිකරු සංවිධානය (2016), කාන්තාවන් ගුම බලකායට සහභාගීවීම කෙරෙහි බලපාන සාධක, තොරතුරු ලබා ගන් දිනය සහ වෙබ් අඩවිය: 2021 ජූනි 15, https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/-/-asia/-/-ro-bangkok/-/-ilo-colombo/documents/publication/wcms_551675.pdf

⁷වර්ණපුරිය, ආර්. (ශ්‍රී ලංකාවේ වර්ධනය වෙමින් පවතින ලමා රකවරණ සහය අවශ්‍යතාවය 2020), තොරතුරු ලබා ගන් දිනය සහ වෙබ් අඩවිය: 2021 මැයි 17, <https://blogs.worldbank.org/endpovertyinsouthasia/growing-need-childcare-support-sri-lanka>

දෙන ලදී. ලමා අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ එක්සත් ජාතීන්ගේ සම්මුතියෙහි සහ ශ්‍රී ලංකා රජය විසින් හඳුන්වා දෙන ලද ලමා අයිතිවාසිකම් ප්‍රජාප්‍රතිඵල දක්වා ඇති පරිදි, අපයෝජනයෙන්, නොසලකා හැරීමෙන් සහ සුරුකුමෙන් තොරව සිටිම සඳහා ලමයින්ට ඇති අයිතිය සාක්ෂාත් කර ගැනීම පිණිස කළට බලයට පත් වූ රජයන් විසින් විවිධ ප්‍රතිපත්ති රාජියක් හඳුන්වා දී ඇත. ලිංගික හා ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය මත පදනම් වූ හිංසනය ආමත්තුණය සඳහා වන ප්‍රතිපත්ති රාමුව සහ ජාතික ක්‍රියාකාරී සැලැස්ම (2016-2020), ශ්‍රී ලංකාවේ ලමයින් රැකබලා ගැනීම සඳහා වන ජාතික විකල්ප ප්‍රතිපත්තිය 2019, ජාතික ලමා ආරක්ෂක ප්‍රතිපත්තිය 2019, මුල් ලමාවිය රකවරණය සහ සංවර්ධනය පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය 2018, සහ ලමා ගුම්ය තුරන් කිරීම පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය 2017 එම ප්‍රතිපත්තිවලට ඇතුළත් වේ. මෙම ප්‍රතිපත්තිවලට අමතරව රජය විසින් ලමයින්ට ආරක්ෂිත පරිසරයක් නිරමාණය කිරීම සඳහා ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන ක්‍රියාත්මක කිරීමට අදාළ ජාතික මාරුගේපදේශයක් 2017 වසරේදී හඳුන්වා දී ඇත.

ශ්‍රී ලංකාවේ ලමා අයිතිවාසිකම් සහතික කිරීමේ ඉක් සුවිශේෂී තීතියක් වන්නේ 1998 අංක 50 දරණ ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරිය පනතයයි. ඒ අනුව මෙම පනත යටතේ, ලමා අපයෝජන වැළැක්වීම සඳහා සහ එවැනි අපයෝජනයන්ට ගොදුරු වූ ලමයින් ආරක්ෂා කිරීම සහ ඔවුන්ට ප්‍රතිකාර කිරීම සඳහා වන ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් සම්පාදනය කිරීම සඳහාත්; සැම ආකාරයකම ලමා අපයෝජනවලට එරහි ක්‍රියාමාර්ග සම්බන්ධිකරණය කිරීම හා අධික්ෂණය කිරීම සඳහාත්; ඒ හා සම්බන්ධ හෝ එයට අනුෂාෂ්කික කරුණු සඳහාත් ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරිය පිහිටුවන ලදී. පනතෙහි 14 වැනි වගන්තියෙහි දක්වා ඇති පරිදි මෙම අධිකාරියෙහි ප්‍රධාන කර්තවයය වන්නේ ලමා අපයෝජනය වැළැක්වීම පිළිබඳව සහ එවැනි අපයෝජනවලට ගොදුරු වන ලමුන් ආරක්ෂා කිරීම සහ ඔවුන්ට ප්‍රතිකාර පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් සම්පාදනය කිරීමේදී රජයට උපදෙස් ලබා දීමයි. එම පනතට අනුව, ශ්‍රී ලංකාවේ ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන පහසුකම් ප්‍රමිතිකරණය කිරීම, හැසිරවීම සහ අධික්ෂණය සඳහාත්, ලමයින් සඳහා ඇති අවෘත්තම අවම කිරීම සඳහාත්, ලමයින් සඳහා ගුණාත්මක ලමා දිවා සුරකුම් සේවා ප්‍රවර්ධනය කිරීම සඳහාත් ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරිය මෙම ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය ඉදිරිපත් කරයි.

1.2. තත්ත්ව සමාලෝචනය

1.2.1. ශ්‍රී ලංකාවේ ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම්

විශ්වාසනිය දත්ත හිජකම මගින් ශ්‍රී ලංකාවේ ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථානවල එනිහාසික පරිණාමය සහ වර්තමාන තත්ත්වය පිළිබඳ පැහැදිලි ව්‍යුයක් ඉදිරිපත් කිරීම සීමා කරයි. 2010 වසරේදී ශ්‍රී ලංකාවේ පළාත් නවයම ආවරණය වන පරිදි ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් පිළිබඳව සිදුකරන ලද එක් සම්ක්ෂණයක් හැරීන්නට, මැතකදී ජාතික මට්ටමෙන් සිදු කරන ලද අධ්‍යයන නොතිබුණි. 2010 වර්ෂයේදී සිදුකරන ලද එම සම්ක්ෂණය මගින් ශ්‍රී ලංකාවේ තිබෙන මුල් ලමාවිය සංවර්ධන මධ්‍යස්ථාන පිළිබඳව මෙන්ම, ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථානවලින් දිවා සුරකුම් සපයා දීමේ ප්‍රමාණය පිළිබඳව ද දත්ත ඉදිරිපත් කර ඇත. කෙසේ වෙතත්, උතුරු හා නැගෙනහිර පළාත් සහ පොලොන්නරුව දිස්ත්‍රික්කය ඇතුළත් තොකිරීමෙන් සහ දකුණු, උතුරු මැද සහ උංව වැනි සමහර පළාත් නියෝජනය වීම සීමා සහිත වීම මගින් එම සම්ක්ෂණය සීමා වී තිබුණි⁸. මෙම

⁸ලමා ලේකම කාර්යාලය (2010), මුල් ලමා විය සංවර්ධන මධ්‍යස්ථාන පිළිබඳ ජාතික සම්ක්ෂණය, ලමා සංවර්ධන සහ කාන්තා කටයුතු පිළිබඳ අමාත්‍යාංශය, තොරතුරු ලබා ගන් දිනය සහ වෙත අඩවිය: 2021 මැයි

7,<http://www.childprotection.gov.lk/documents/National%20Child%20Protection%20Policy%20-%20final%20-202013.10.4.pdf> -

සමීක්ෂණයට අමතරව, ශ්‍රී ලංකාවේ ලමා දිවා සුරුකුම් පහසුකම්වල තන්ත්වය සමාලෝචනය කිරීමේදී මූල්‍ය ලමාවිය සංවර්ධනය සඳහා වූ ජාතික ලේකම් කාර්යාලයෙන් ලබා ගත් දත්ත දැඟකාරී විය.

ලමා දිවා සුරක්ම පහසුකම වර්ග

ජාතික සමීක්ෂණයේ (2010) සඳහන් වන පරිදි, ශ්‍රී ලංකාවේ ලමා දිවා සුරක්ම් පහසුකම් බිජිවීම බොහෝ දුරට කාන්තාවන් රකියාවල නිරතවීම, ලමයින් රකබලා ගැනීමට දෙමාපියන්ට උපකාර කිරීම සඳහා ගැහැසේවකින් නොමැතිකම සහ විස්තර පවුල් සංඛ්‍යාව අඩු වීම ආදි හේතු නිසා සිදුවිය. එවැනි පවුල්වල අවශ්‍යතා සපුරාලීම සඳහා ලමයින් රකබලා ගැනීමේ කාර්යය ඉටුකරදෙන ලමා දිවා සුරක්ම් මධ්‍යස්ථාන වර්ග කිහිපයක් තිබේ. ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරිය විසින් සම්පාදනය කරන ලද ලමා දිවා සුරක්ම් මධ්‍යස්ථාන පිළිබඳ ජාතික මාර්ගෝපදේශ මගින් මෙම මධ්‍යස්ථාන කාශේඛ 3 ක් යටතේ පහත සඳහන් පරිදි වර්ගීකරණය කර ඇත:

- (அ) மெடுச்சீரான படிநல்தி கரதன் அமா இலா ஸ்ரயக்டி,
 (ஆ) சேவா சீரான படிநல்தி கரதன் அமா இலா ஸ்ரயக்டி, சில
 (இ) நிலாசு படிநல்தி கரதன் அமா இலா ஸ்ரயக்டி.

මධ්‍යස්ථාන පදනම් කරගත් ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම්වල ලදුවන්, සිංහත්තන්, පෙර පාසල් ලමයින් සහ පාසල් යන වයසේ ලමයින් සඳහා රක්වරණ සේවා සපය දෙන අතර, එම මධ්‍යස්ථාන පෙ.ව. 7.00 සිට මධ්‍යස්ථාන 12.00 දක්වා ලමයින්ට පෙර පාසලක් ද පවත්වන හෝ නොපවත්වන සේවාන විය හැක. රජය හෝ රාජ්‍ය නොවන අයනත විසින් කළමනාකරණය කරනු ලබන, ලමයින්ට විනෝද ක්‍රියාකාරම්වල නිරත වී සිටිය හැකි මධ්‍යස්ථාන ද මෙම කාණ්ඩියට ඇතුළත් වේ. මෙම මධ්‍යස්ථාන ක්‍රියාත්මකව පවතින වේලාවන් දෙමාපියන්ගේ අවශ්‍යතා අනුව සහ ඒවායෙහි කාර්ය මණ්ඩල සාමාජිකයින්ගේ ධාරිතාවයන් අනුව වෙනස් විය හැකිය. කෙසේ වෙතත්, මෙම මධ්‍යස්ථාන ප.ව.6.00 වනිට වසනු ලැබේ.

සේවා ස්ථාන පදනම් කරගත් ලමා දිවා සුරක්ම පහසුකම් සේවා ස්ථානයක වැඩ කරන වේලාවන් තුළ ක්‍රියාත්මකවන පරිදීම ආයතනයේ සේවකයින් හෝ සේවායෝජකයින් විසින් පිහිටුවනු ලැබේ. පාසල් බලධාරීන් විසින් පවත්වනු ලබන, පාසල් කාලයෙන් පසු ලමාදිවා සුරක්ම මධ්‍යස්ථාන ද මෙම කාණ්ඩයට ඇතුළත් වේ. සේවා ස්ථානවල සේවායෝජකයින් හෝ සේවකයින් විසින් කළමනාකරණය කරනු ලබන ලමා දිවා සුරක්ම පහසුකම් සේවකයින්ගේ හා සේවායෝජකයන්ගේ අවශ්‍යතා මත සති අන්තයේ දී වුව ද ක්‍රියාත්මක විය ගැනීය.

පොදුගලික නිවාස පදනම් කරගත් ලමා දිවා සුරක්ම් පහසුකම් දෙම්විජයන්ගේ හෝ භාරකරුගේ නිවස හැර වෙනත් පොදුගලික නිවාසවල පැය 2 ව වඩා වැඩි කාලයක් පූරා සේවාවන් සපයා දෙනු ලැබේ. තොහෝ අවස්ථාවලදී, රක්වරණය සපයන්නන් විසින් සපයා දෙනු ලබන මෙම සේවාවන් සඳහා දෙම්විජයන් විසින් ගෙවීමක් කළ යන වේ.

වත අංශයේ ලමා දිවා සරකම් පහසුකම

වතු ආග්‍රිතව සපයාදෙනු ලබන ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් සේවා ස්ථාන පදනම් කරගත් ඒවා වුවද, එම පහසුකම් අනෙකුත් සේවා ස්ථානවල සපයාදෙනු ලබන ලමා දිවා සුරකුම් සේවාවලට වඩා සැලකිය යුතු ලෙස වෙනස් වේ. ව්‍යුතානා යටත් විෂිත සම්ගේ දී වතුවල ඉහළ කාන්තා ග්‍රම බලකා සහභාගිත්වයක් තිබේමෙන් ප්‍රතිඵලයක් ලෙස බිජිවුණු මෙම ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම්වලට සියවසකටත් වඩා වැඩි කාලයක ඉතිහාසයක් ඇත. එම කාලයේදී ලමයින් සහා එවැනි ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් හෙන්වා දීමේ අරමුණ වෙයේ දෙම්විෂයන්

වතුවල සේවය කරන කාලය තුළ එම ලමයින්ට රකබලා ගැනීමයි. මෙම පහසුකම් ‘පුල්ලේ මඩ්’ ලෙස හැදින්වූ අතර, ලමයින් රකබලාගතු ලැබුවේ විශ්‍රාමික සේවිකාවක හෙවත් පුල්ලේ අම්මා විසිනි. මෙම පහසුකම් මගින් ලමයින්ගේ උත්තේෂනය, වර්ධනය සහ සංවර්ධනය කෙරෙහි අවධානය යොමු නොකර, ලමයින් රකබලා ගැනීමේ සේවා පමණක් සපයා දී ඇත්⁹. කෙසේ වෙතත්, නිධහස් අධ්‍යාපනය පුල්ලේ වීමත්, ශ්‍රී ලංකා රජය, ප්‍රාදේශීය වැවිලි සමාගම් සහ වැවිලි අංශයේ වෘත්තීය සම්තිවිලින් සමන්විත තෙශපාර්ශවික සංවිධානයක් වන වැවිලි මානව සංවර්ධන භාරය පිහිටුවීමත් සමඟ මෙම තත්ත්වය වෙනස් වී ඇත. වර්තමානයේ ‘පුල්ලේ මඩ්’ ලමා සංවර්ධන මධ්‍යස්ථාන බවට පරිවර්තනය වී ඇති අතර, අවුරුදු 3-5 අතර වයසේ ලමයින් සඳහා පෙර පාසල් අධ්‍යාපනය ලබාදීම එම මධ්‍යස්ථානවල සේවාවන්හි කොටසක් බවට පත් වී ඇත. මෙම මුල් ලමාවිය සංවර්ධන මධ්‍යස්ථාන නියාමනය කිරීම සඳහා වැවිලි මානව සංවර්ධන භාරය තමන්ගේම මාර්ගෝපදේශ සකස් කර ඇත.

1.2.2. වර්තමාන තත්ත්වය

මෙම ලියවිල්ලෙහි කළින් සඳහන් කළ පරිදි, ශ්‍රී ලංකාවේ ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන පහසුකම් පිළිබඳ ඇති දත්ත ඉතා අල්ප වේ. එයට හේතුව ශ්‍රී ලංකාවේ ලමා රකවරණ පහසුකම් පිළිබඳ පරුයේෂණ නොමැති වීම විය හැකිය. එමෙන්ම, ලමා දිවා සුරකුම් සේවා ලියාපදිංචි කිරීම සම්බන්ධ පැහැදිලි බවක් ද තිබේ. ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරිය විසින් හඳුන්වා දී ඇති ලමා දිවා සුරකුම් පිළිබඳ ජාතික මාර්ගෝපදේශවලට අනුව, දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන පළාත් පරිවාස හා ලමාරක්ෂක සේවා දෙපාර්තමේන්තුවේ ලියාපදිංචි කළ යුතුය. කෙසේ වෙතත්, බොහෝ පළාත්වල, අවුරුදු පහට අඩු ලමුන් සඳහා සේවා සපයා දෙන ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන පෙර පාසල් අධ්‍යාපනය සඳහා ස්ථාපිත කර ඇති නියාමන ආයතනවල ලියාපදිංචි කර ඇත. උව පළාත්, දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන හේ වයස අවුරුදු පහට අඩු ලමයින්ගේ ගාරීරික හා මානසික සංවර්ධනය හා ආරක්ෂාව සපයා දීම සඳහා පවත්වනු ලබන වෙනත් ඕනෑම මධ්‍යස්ථානයක් මුල් ලමාවිය සංවර්ධන අධිකාරියේ ලියාපදිංචි විය යුතුය¹⁰. තවද, ව්‍යාපාර නාම ලියාපදිංචි කිරීමේ පළාත් දෙපාර්තමේන්තුවල ව්‍යාපාර වශයෙන් ලියාපදිංචි කර ඇති දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන ද ඇත. මෙම අපැහැදිලිතාවය මෙන්ම ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන පිළිබඳ සිදු කර ඇති සීමිත අධ්‍යාපනය් හේතුවෙන් වර්තමාන තත්ත්වය වඩාත් නිවැරදිව විස්තර කිරීම දුෂ්කර වී තිබේ. කෙසේ වෙතත්, එවැනි සීමාවීම තිබියදින්, ශ්‍රී ලංකාවේ ඇති ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන සංඛ්‍යාව සහ එම මධ්‍යස්ථානවලට ඇතුළත් වී ඇති ලමයින් සංඛ්‍යාව පිළිබඳ මැතිකාලීන දත්ත ලබාදීමට මුල් ලමාවිය සංවර්ධනය පිළිබඳ ජාතික ලේකම් කාර්යාලයට හැකිවිය. මෙයට දැක්කායකට පෙර සිදුකරනු ලැබුව ද, මුල් ලමාවිය සංවර්ධනය පිළිබඳ ජාතික සම්ක්ෂණය ද රට තුළ පවතින ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන පිළිබඳ පරිපූර්ණ අදහසක් ලබා ගැනීමට දායක වූ ප්‍රයෝගනවත් තොරතුරු මූලාගුරුයක් විය. මෙම මූලාගුරුවලින් රස්කර ගන්නා ලද දත්ත මගින් පහත කරුණු හෙළිදරව් කරයි:

- 2016 වර්ෂයේදී, දිවයින පුරා ලමුන් 23,365 දෙනෙකු සඳහා සේවා සපයා දුන් ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන 1,209 ක් තිබුණි. මෙම මධ්‍යස්ථානවලින් බහුතරයක් කොළඹ (189) සහ කුරුණෑගල (200) යන දිස්ත්‍රික්ක වල පිහිටා ඇත.
- 2010 වර්ෂයේදී සිදුකරන ලද ජාතික සම්ක්ෂණයට අනුව, ශ්‍රී ලංකාවේ ඇති ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන පෙළදේගලික ආයතන හේ පුද්ගලිකින්, රාජ්‍ය ආයතන, ආගමික සංවිධාන සහ රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන විසින් කළමනාකරණය කරනු ලැබේ. එයින් බහුතරය කළමනාකරණය කරනු ලබන්නේ පෙළදේගලික අංශය විසිනි. මෙම දිවා සුරකුම්

⁹වර්ණකුලසුරිය, ආර්., සෞස්ස්ලේ, එස්., ඩේඩි, එස්. (2020) ශ්‍රී ලංකාවේ මුල් ලමා විය රකවරණය සහ අධ්‍යාපනය සංකලනය කිරීම. තොරතුරු ලබාගත් වෙත අඩවිය:

<https://openknowledge.worldbank.org/bitstream/handle/10986/34646/9781464816185.pdf>

¹⁰උව පළාත් සංඛ්‍යාව (2017), මුල් ලමා විය සංවර්ධනය පිළිබඳ ප්‍රයෝගනිය. තොරතුරු ලබා ගන් දිනය සහ වෙත අඩවිය:

2021 ජූලි 1, https://www.up.gov.lk/images/2017/01/1706_10-E.pdf

මධ්‍යස්ථානවලින් බහුතරයක (56%) ගාස්තු අය කරනු ලැබේ. කෙසේ වෙතන්, සුහසාධන මධ්‍යස්ථාන ලෙස ක්‍රියාත්මක වන, ගාස්තු අය නොකරන ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන ද ඇත.

- මෙම ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථානවලින් බහුතරයක සන්නිවේදන මාධ්‍යය මත හාජාව වේ(73%). කෙසේ වෙතන්, මධ්‍යස්ථානයේ ලමයින් සමඟ සන්නිවේදනය කිරීම සඳහා හාජා දෙකක සංකලනයක් (සිංහල සහ දෙමළ/සිංහල සහ ඉංග්‍රීසි/දෙමළ සහ ඉංග්‍රීසි) හාවතා කරන ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන තිබේ.
- සමහර ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන ප්‍රමාණවත් ගාහස්ථ හා එම්ලෝහන් ඉංඩියා ප්‍රමාණයක් නොමැතිව ක්‍රියාත්මක වන බව 2010 ජාතික සම්පූර්ණය මගින් හෙළිදරව් කරයි. එමත්ම, මෙම ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන තුළ සුදුසු ගාහස්ථ හා එම්ලෝහන් උපකරණ සහ ඉගෙනුම් ද්‍රව්‍ය පිළිබඳ තත්ත්වය සතුවූදායක නොවන බව ද සම්පූර්ණය වාර්තා කරයි. අඩු ආදායම්ලාභී ප්‍රජාවන් තුළ පට්ටා මෙම පහසුකම් සපයා දීම සඳහා දෙමාපියන්ගේ සහයෝගය ලබා ගත හැකි ව තිබෙන නමුත් උංසිනහාවය සහ උනන්දුවක් නොමැතිකම එම මධ්‍යස්ථානවල මෙම අත්‍යාවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය නොතිබේ මෙයින් වේ.
- ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථානවල සේවය කරන රකවරණය සපයන්නන් ඔවුන්ගේ රකවරණය යටතේ තබා ඇති ලමයින්ගේ සුරක්ෂිතභාවය, රකවරණය සහ ආරක්ෂාව සැලැස්මේ වගකීම දරයි. ඔවුන්ට ලමා රකවරණය පිළිබඳ නිසි පුහුණුවක් නිවිය යුතු වේ. කෙසේ වෙතන්, මෙම රකවරණය සපයන්නන්ගේ සැලකිය යුතු ප්‍රතිශතයක් (43%) ලමයින් රකබලා ගැනීම පිළිබඳ කිසිදු පුහුණුවක් ලබා නොමැති බව 2010 සම්පූර්ණය මගින් හෙළි කර ඇත. නිසි අධික්ෂණ ක්‍රමවේදයක් නොමැති බැවින් අදවත් මෙම තත්ත්වය වෙනස් වී තිබේ යන්න සැක සහිත ය.
- බොහෝ ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන මගින් ලමයින්ට ආහාර ලබා නොදෙයි. බහුතරයක් ලමයින් නිවසින් ආහාර ගෙන එයි.
- නිතර දෙම්විඡ රස්වීම පැවැත්වීම අත්‍යාවශ්‍ය වුවද, 2010 ජාතික සම්පූර්ණය මගින් අවවරණය කරන ලද මධ්‍යස්ථානවලින් අඩු පමණක් මාසික රස්වීම පැවැත්වෙන බව ද හෙළි කර තිබේ. මෙම තත්ත්වය දෙමාපියන් ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන ක්‍රියාකාරකම්වල කොටසක් වීම වළක්වාදයි.

මිල දැරිය හැකි වීම, ප්‍රවේශ විමෙ හැකියාව නිවිම, විශ්වාසය සහ ගුණාත්මකභාවය ලමා රකවරණ සේවා වෙත ප්‍රවේශ වීම සීමා කෙරෙන ප්‍රධාන බාධාවත් වන බව ගෝලිය පර්යේෂණවලින් හෙළිදරව් කර තිබේ. මෙම සීමාවීම් ශ්‍රී ලංකාව ඇතුළු බොහෝ රටවලට පොදු ය. 2018 වර්ෂයේදී පුහුණු පුහුණු ප්‍රකාශයට පත් කරන ලද, 'ලමා රකවරණය සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීම': ශ්‍රී ලංකාවේ සේවායෝජකයින්ගේ සහාය ඇතිව සපයා දෙනු ලබන ලමා රකවරණයෙහි ව්‍යාපාරික වාසිදායක බව'¹¹නැමති වාර්තාව මගින් 'දැරිය හැකි මිලකට ගුණාත්මක ලමා රකවරණ සේවා ලබා ගැනීමට නොහැකි වීම බොහෝ දෙම්විඡන්ට වැළැඳුව් ලබන රකියාවල අඛණ්ඩව නිරත වීම හෝ නැවත රකියාවට පැමිණීම වළක්වයි' යනුවෙන් සඳහන් කරමින් මෙම බාධාවත් නැවත අවධාරණය කර ඇත. සේවකයින් සඳහා ප්‍රවේශ විය හැකි ලමා රකවරණ සේවා නොමැති තත්ත්වයක් තුළ, ශ්‍රී ලංකාවේ සේවායෝජකයින් පුහුණු ගුමිකයින් බඳවා ගැනීමේ හා සේවයේ රඳවා ගැනීමේ දුෂ්කරතාවන්ට මෙන්ම, සේවයට නොපැමිණීමේ ඉහළ අයයන්, මාත්‍රණ්වය ලැබේමෙන් පසු ආපසු සේවයට පැමිණීමේ අනුපාතය අඩුවීම් සහ නායකත්ව මට්ටම්වල ප්‍රමාණවත් විවිධත්වයක් නොතිබේ වැනි ගැටුවලට මුහුණ දෙන බව ද එහි සඳහන් වේ. මෙම තත්ත්වය තුළ, රකියාවල තියුණු දෙම්විඡයන්ගේ ලමයින් සඳහා දැරිය හැකි මිලකට, උසස් තත්ත්වයේ ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් අවස්ථා පුළුල්ල කිරීම අත්‍යාවශ්‍ය වේ.

වර්තමානය වන විට ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරිය මගින් රට තුළ පැවති කාලීන අවශ්‍යතාවත් සැලකිල්ලට ගනිමින් ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන සඳහා ජාතික මාර්ගෝපදේශ හඳුන්වා දී තිබේ (අමුණුම 01 බලන්න). ඒ සඳහා 2017.07.25 වන දින අමාත්‍ය මණ්ඩල අනුමැතිය හිමිව ඇත. උක්ත ජාතික මාර්ගෝපදේශයෙහි අරමුණු පහත සඳහන් පරිදි වේ:

¹¹ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය සංස්ථාව (2018). 'ලමා රකවරණය සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීම: ශ්‍රී ලංකාවේ සේවා යෝජකයින් ගේ සහාය ඇතිව සපයා දෙනු ලබන ලමා රකවරණයෙහි ව්‍යාපාරික වාසිදායක බව'. නොරතුරු ලබා ගත් දිනය සහ වෙබ අඩවිය: 2021 ජූනි 2, <https://www.ifc.org/wps/wcm/connect/fe0a2fa6-6dde-483a-be75-48c0cc66ceb2/Report.pdf?MOD=AJPERES&CVID=mulpGtj>

- වයස මාස 4 සිට අවුරුදු 12 දක්වා තු ලමයින් සඳහා වංත්තීයමය සහ සුරක්ෂිත ලමා දිවා සුරකුම් සේවා ප්‍රවර්ධනය කිරීම.
- දිවයින පුරා පිහිටි සියලුම ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථානවල ගුණාත්මකහාවය සහතික කරන ලද, ප්‍රමිතිගත ක්‍රියාවලියක් ක්‍රියාත්මක කරනු ලැබීම සහතික කිරීම.
- ලමයින්ගේ රෙකුවරණය සහ ලමයින්ගේ සමස්ත සංවර්ධනාත්මක අවශ්‍යතා සපුරාලීම සහ ඒවා ඔවුන්ගේ සංවර්ධන අනිමතාරථවලට අනුකූල වන බව සහතික කිරීම.
- නියම කර ඇති අවම ප්‍රමිතින්ට ලඟා වීමේ හැකියාව සහිත ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන පිහිටුවීම සඳහාත්, පවතින මධ්‍යස්ථාන වැඩි දියුණු කිරීම සඳහාත් මාර්ගෝපදේශ සපයා දීම.

ශ්‍රී ලංකාවේ ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන සඳහා වන ජාතික මාර්ගෝපදේශය ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් සැපයීමේ ක්ෂේත්‍රයට අදාළ සියලුම පාර්ශවකරුවන්ගේ සහ ආදාළ විශේෂඥයන්ගේ අදහස් විමසා පරිවාස හා ලමාරුක්ක සේවා දෙපාර්තමේන්තුවේ හා මුල් ලමාවිය සංවර්ධන ජාතික ලේකම් කාර්යාලයේ සහයෝගීවයෙන් ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරියේ මුද්‍රක්ෂණය ඇතිව සම්පාදනය කරන ලදී. එමගින් ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන ලියාපදිංචි කිරීමේ විධිමත් ක්‍රියාවලිය, අවම ප්‍රමිතින් සහ අධික්ෂණ කිරීමේ යාන්ත්‍රණයක් හඳුන්වා දී ඇති අතර ජාතික මාර්ගෝපදේශය යටතේ ලමා රෙකුවරණය සම්බන්ධ පහත සඳහන් මූලික අං අං 15 ක් ආවරණය කරනු ලබයි.

1. ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන පාලනය
කෙරෙන ප්‍රධාන මූලධර්ම
2. ලියාපදිංචි කිරීමේ ක්‍රියාපටිපාටිය
3. කාර්ය මණ්ඩලය සැපයීම
4. ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන හෝතික පරිසරය
5. රෙකුවරණය, ඉගෙනීම සහ ක්‍රිඩා
6. සෞඛ්‍යය සහ ආරක්ෂාව
7. ලමා අයිතිවාසිකම් සහ ලමා ආරක්ෂාව
8. විවිධත්වය සහ සමාන අවස්ථා
9. ආබාධ සහිත ලමයින්
10. පුද්ගලික නිවාස ආශ්‍රිත දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන
11. ලමයින් භාරදීමේ මධ්‍යස්ථාන
12. දෙම්ව්‍යුතියන්/භාරකරුවන් සමඟ සහයෝගයෙන් කටයුතු කිරීම
13. වාර්තා තබා ගැනීම
14. අධික්ෂණය සහ පැමිණිලි
15. වෙබ් අඩවි පාදක තොරතුරු මධ්‍යස්ථානය

ජාතික මාර්ගෝපදේශ හඳුන්වාදීමට සමාලිව ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරිය විසින් ජාතික ආයුණිකත්ව හා කාර්මික පුහුණු අධිකාරිය (NAITA) සහ තෘතියික හා වංත්තීය අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභාව (TVEC) සමඟ එක්ව ලමා රෙකුවරණය සපයා දීම පිළිබඳ ජාතික වංත්තීය සුදුසුකම් (NVQ) 4 වන මට්ටම දක්වා වන විෂය මාලාව සංවර්ධනය කර හඳුන්වාදී ඇත. මෙම විෂයමාලාව ලමයින්ට සපයාදෙන රෙකුවරණයෙහි ගුණාත්මකහාවය ප්‍රවර්ධනය කරන බැවින් ලමා රෙකුවරණය සපයන්නන් වීමට කැමැත්තක් දක්වන අය සඳහා මෙම විෂයමාලාව අනිවාර්ය කළ හැක.

2. ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය

2.1. හැඳින්වීම

මෙම පරිවිණ්දය මගින් ශ්‍රී ලංකාවේ ලමයින් සඳහා උසස් තත්ත්වයේ ලමා දිවා සුරකුම් සේවා ප්‍රවර්ධනය කිරීම පිළිස ජාතික ප්‍රතිපත්තිය ආරක්ෂක අධිකාරිය විසින් සකස් කරන ලද ශ්‍රී ලංකාවේ ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය ඉදිරිපත් කරයි. ශ්‍රී ලංකාවේ ලමයින් සඳහා සපයනු ලබන සියලුම ලමා දිවා සුරකුම් සේවා සඳහා එය අදාළ වේ. මෙම ජාතික ප්‍රතිපත්තිය හරහා ශ්‍රී ලංකා රජය ලමයින්ට, විශේෂයෙන්ම සේවා නියුත්ක දෙම්විපියන්ගේ ලමයින්ට, සමාජ සාධාරණ හා වියදම් දැරිය හැකි මිලකට දිවා සුරකුම් පහසුකම් සහතික කිරීම සඳහා ලමා දිවා සුරකුම් සේවා දියුණු කිරීමට සහ නියාමනය කිරීමට අවශ්‍ය කොන්දේසි නිර්මාණය කරයි. මෙය සම්පූර්ණයෙන්ම ත්‍රියාන්මක කිරීමෙන් පසුව, තමන්ගේ ලමයින්ට රකවරණය සැපයීම සඳහා සුපෙෂ්මිත පරිසරයක් සෞයන සියලුම දෙමාපියන්ගේ සහ පවුල්වල අවශ්‍යතා සපුරාලීම සඳහා සාධාරණ හා දැරිය හැකි මිලකට උසස් තත්ත්වයේ ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් සපයා දීමට ශ්‍රී ලංකාවට හැකි වනු ඇත.

ත්‍රියාමාරුග ගැනීම සඳහා වන පහත සඳහන් පියවර පහ ආවරණය කරමින් ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන පිළිබඳ යෝජිත ජාතික ප්‍රතිපත්තිය සකස් කර ඇත:

- (අ) දැරිය හැකි මිලකට ලමා දිවා සුරකුම් සේවා සඳහා සමාජ සාධාරණ ප්‍රවේශය
- (ආ) මධ්‍යස්ථානවල ලමයින් සඳහා සපයනු ලබන රකවරණ සේවාවල ගුණාත්මකභාවය වැඩි දියුණු කිරීම
- (ඇ) ආබාධ සහිත ලමයින් රකබලා ගැනීම
- (ඈ) ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන කළමනාකරණය
- (ඉ) නියාමනය සහ පාලනය

යෝජිත උපාය මාරුග සමඟ මේ සෑම අංශයක් සඳහාම ප්‍රතිපත්ති නිශ්චිතව දක්වා ඇත. සියලුම පාරුගවකරුවන්ගේ තුමිකා සහ වගකීම් සඳහන් වන ත්‍රියාන්මක කිරීමේ ව්‍යුහයක් ද ප්‍රතිපත්තියේ ඉදිරිපත් කර ඇත.

2.2. පාරිභාෂික වචන / පද නිර්වචනය

රකවරණය සලසන්නෙක් යනු ලමයින් සඳහා සාපුරු රකවරණය සපයන පුද්ගලයෙකි¹². ඔහු/ඇය ලමයින්ට ආහාර වේල් සපයා දීම වැනි මූලික අවශ්‍යතා සපයා දීම, ඇඳුම් ඇත්දේම්, ලමයි ත්‍රිඩා කරන විට අධික්ෂණය කිරීම, ලමයින්ට පිරිසිදු කිරීම හා සිදුවිය හැකි සියලුම හානිවලින් ඔවුන්ට ආරක්ෂා කිරීම වැනි ලමයින්ගේ අවශ්‍යතා ඉටුකර දෙයි. රකවරණය සපයන්නාන් තම රකවරණය යටතේ සිටින ලමයින්ට ප්‍රයෝගනවත් ඉගෙනුම් පරිසරයක් ද සපයා දිය යුතුය.

එමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථානය යනු පෙර පාසල් වයසේ පසුවන ලමයින්ගේ දෙමාපියන්ට ඔවුන්ගේ රකියාවේ නියුත්ක විමට හැකි වන පරිදි එම ලමයින් සඳහා ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් සපයා දෙන ආයතනයක් වේ¹³. මෙම මධ්‍යස්ථාන සේවා ස්ථානවල හෝ නිවාස/පවුල්වල නිශ්චිත කාලයන් තුළ ත්‍රියාන්මක කළ හැකිය. මෙම ප්‍රතිපත්තියේ දී ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථානය යන්න ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරිය විසින් හඳුන්වා දී ඇති ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන පිළිබඳ ජාතික මාරුගේපදේශවල දක්වා ඇති මාස 4සිට අවුරුදු 12 දක්වා වූ වයස් සීමාව තුළ සිටින සියලුම ලමයින් සඳහා දිවා සුරකුම් සේවා සපයා දෙන මධ්‍යස්ථාන ලෙස අර්ථ දක්වනු ලැබේ.

¹² Merriam-Webster ගබඳ කේෂය. "Caregiver." තොරතුරු ලබා ගත් දිනය: 2021 ජූලි 02, Merriam-Webster වෙබ් අඩවිය <https://www.merriam-webster.com/dictionary/caregiver>.

¹³ කොළඹන්ස් ගබඳ කේෂය (n.d.) Daycare Centre යන්නෙහි අර්ථය. තොරතුරු ලබා ගත් දිනය සහ වෙබ් අඩවිය: 2021 ජූලි 02, <https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/daycare-centre>

ආබාධ සහිත ලමයින් යනු යම් යම් ක්‍රියාකාරකම් සිදු කිරීම අපහසු කරවන (ක්‍රියාකාරකම් සීමා කරන) හා අවට ලෝකය සමඟ අන්තර්ක්‍රියා කිරීම අපහසු කරවන (සහභාගිවීම සීමා කරන) ගැරීයේ හෝ මනසේ ඇති ඕනෑම තත්ත්වයක් (දුර්වලතාවයක්) සහිත ලමයින් වේ¹⁴. ආබාධ සහිත ලමයින් යනු පූලල් පරාසයක අවශ්‍යතා ඇති විවිධත්වයෙන් යුතු ලමයින් කාණ්ඩයකි. සමහර ආබාධ සැහැවී තිබෙන හෝ දැකීමට පහසු නොවන ඒවා විය හැක.

සාධාරණ හා වියදම් දැරිය හැකි ලමා රකවරණය යන්නෙන් සමාජ සාධාරණත්වය යන්න ස්ත්‍රී-පුරුෂ සමාජභාවය, ජනවාරිකිත්වය, භාෂාව, ආබාධිතභාවය හෝ ප්‍රවූල් පසුවීම වැනි පූද්ගලික හෝ සමාජ-ආර්ථික තත්ත්වයන් ලමා රකවරණ සේවාවන්හි ප්‍රතිලාභ නෙලා ගැනීමට බාධාවන් නොවන තත්ත්වයක් ලෙස නිර්වචනය කරනු ලැබේ¹⁵. දැරිය හැකි මිලකට යන්නෙන් එම සේවාවන් මිල අධික නොවන බව අදහස් කෙරෙයි. ලමා දිවා පුරුෂුම සේවා සඳහා ප්‍රවේශය සාධාරණ මත්ම දැරිය හැකි මිලකට ලබා ගත හැකි විය යුතුය.

අන්තර්කරණය වූ පරිවයන් මගින් ලමයින්ගේ විවිධත්වය පිළිගැනීමට ලක් කරන අතර, එය ඔවුන්ට ඉගෙනීමේ කටයුතු සඳහා පුර්ණ ලෙස සහභාගි වීමට අවස්ථාව උදාකර දේ. අන්තර්කරණය වූ පරිවය මගින් ලමයින්ගේ විවිධත්වය ඉගෙනීමේ අත්දැකීම වැඩි දියුණු කරන සම්පතක් ලෙස අගය කරයි¹⁶. ඉගැන්වීම සඳහා වන අන්තර්කරණය වූපවේය යන්නෙන් සියලුම සිසුන්ගේ ඉගෙනුම අවශ්‍යතා හඳුනා ගැනීම, ඒවාට ඉඩ සැලසීම හා ඒවා ඉටුකිරීම අදහස් කරයි. එමෙන්ම සිසුන්ට විවිධ වූ පූද්ගලික ඉගෙනුම අවශ්‍යතා ඇති බව හා ඔවුන් විවිධ වූ ප්‍රජාවන්හි සාමාජිකයින් බව පිළිගැනීම, හා ශිෂ්‍යයින් ඉගෙනීම සඳහා ස්ථාවරව පුරෝග්කලනය කළහැකි සහ ස්ථාවර ප්‍රවේශයන් සහිත නිශ්චිත ක්‍රියාවලිය වෙත අයන් සිසුන් ලෙස ඒකාකෘතිකරණය කිරීම වැළැක්වීමත් අදහස් කෙරෙයි¹⁷.

ලමා රකවරණයෙහි ගුණාත්මකභාවය යන්නෙන් විශිෂ්ටත්වයේ මට්ටමක් අරඹ දැක්වෙන අතර එයින් සාමාන්‍යය මට්ටමක් අදහස් නොකරයි. එහිදී තමන් තොරා ගන්නා ලමා රකවරණ සේවා සපයන්නා විසින් තමන්ගේ ලමයා මානසිකව හා ගාරීරිකව දියුණු වන සුරක්ෂිත හා ප්‍රබෝධමත් ආදරණීය පරිසරයක් සපයා දෙන්නේ ය යන්න දෙමාපියන්ට හැඳි යාම අත්‍යවශ්‍ය වේ¹⁸.

ප්‍රතිචාර රකවරණයක් සපයාදීම යන්න මගින් සැම දුරුවෙකුටම අනනා අවශ්‍යතා සහ මනාපයන් ඇති බවත්, විශ්වාසවන්ත වැඩිහිටියන් සහ ලමයින් අතර සිදුවන සමාජීය අන්තර ක්‍රියාකාරකම් තුළින් කුඩා ලමයින් වඩාත්ම හොඳින් ඉගෙන ගන්නා බවත් පිළිගනියි. ඉගැන්වීමේ ක්‍රියාවලිය හා දෙමාපියභාවයේ පුහුණුව මගින් ලමයින්ගේ සමාජ හා වින්තවේගීමය සෞඛ්‍යය ප්‍රවර්ධනය කරයි. එයට ලමයාගේ ඉහිළුව (අස්වල බැල්ම, ඉරියව, මුහුණේ

¹⁴ ආබාධිතභාවය සහ සෞඛ්‍යය පිළිබඳ දළ විශ්ලේෂණය. නොරතුරු ලබා ගත් දිනය සහ වෙත අඩවිය: 2021 ජූනි 24 <https://www.cdc.gov/ncbdd/disabilityandhealth/disability.html>

¹⁵ ආර්ථික සහයෝගීතාවය සහ සංවර්ධනය සඳහා වන සංඛ්‍යාතය (2008), ප්‍රතිපත්ති සංක්ෂීප්තය: අධ්‍යාපනයේ සාධාරණත්වය සඳහා පියවර දහයක්. නොරතුරු ලබා ගත් දිනය සහ වෙත අඩවිය: 2021 ජූනි 10 <https://www.oecd.org/education/school/39989494.pdf>

¹⁶ සාමාන්‍යතා අභියෝග ඒකකය (2013) ගාස්තුඥයින් සඳහා සාමාන්‍යතාවය සහ විවිධත්වය: අන්තර්කරණ පිළිවෙත. නොරතුරු ලබා ගත් දිනය සහ වෙත අඩවිය: 2021 ජූනි 12 <https://www.ecu.ac.uk/wp-content/uploads/external/e-and-d-for-academics-factsheet-inclusive-practice.pdf>

¹⁷ තස්මේනිය විශ්වවිද්‍යාලය (2018). ඉගැන්වීම සහ ඉගෙනීම: අන්තර්කරණ පිළිවෙත්. නොරතුරු ලබා ගත් දිනය සහ වෙත අඩවිය: 2021 ජූනි 13 <https://www.teaching-learning.utas.edu.au/unit-design/inclusive-practices>

¹⁸ කැලිණෝනිය අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව (n.d.) ගුණාත්මක ලමා රකවරණය අරඹ දැකීවීම, නොරතුරු ලබා ගත් දිනය සහ වෙත අඩවිය: 2021 ජූනි 20 <https://www.cde.ca.gov/sp/cd/re/caqdefinecare.asp>

ඉරියව්, ගබඳ කිරීම් ආදියට) සංවේදී වීම, අමයා සන්නිවේදනය කිරීමට උත්සාහ කරන දේ පිළිබඳ සින්ම, සංවේදී ආකාරයකට අමයාට ප්‍රතිචාර දැක්වීම ද එයට ඇතුළත් වේ¹⁹.

2.3. ප්‍රතිපත්තියේ මගපෙන්වීමේ මූලධර්ම

අමා දිවා සුරුකුම් මධ්‍යස්ථාන පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තියට පහත සඳහන් මූලධර්මවලින් මහ පෙන්වනු ලැබේ:

1. සියලුම ලමයින්ට පැවුත්ම හා සංවර්ධනය සඳහා අයිතිය ඇත.
2. ලමයින් සම්බන්ධ සියලුම ත්‍යාවන්හි මූලික අවධානය ලෙස අමයාගේ හෝ ලමයින් කණ්ඩායමේ උපරිම යහපත සැලකිල්ලට ගත යුතුය. අන් අයගේ යහපත (දෙම්විපියන්ගේ, ප්‍රජාවේ, රාජායේ) අධිගාමී සැලකිමෙන් වීම නොවිය යුතුය²⁰.
3. දිවා රකවරණයෙහි සිටින සෑම ලමයෙකුටම යුරක්ෂිත, ආරක්ෂිත හා ලමයින්ගේ අවශ්‍යතාවලට ප්‍රතිචාර පරිසරයක් තුළ දියුණු වීමට අවස්ථාව තිබිය යුතුය. එමගින් දෙමාපියන්ට තම ලමයින් ආරක්ෂිතව සිටින්නේ යන හානීම ඇති කරවන අතර, එය රකියාවල තියුණු දෙමාපියන්ගේ එලදායිතාවය ඉහළ නැංවීමට දායක වනු ඇත.
4. රකවරණය සපයන්නාන්මනා පුහුණුව ලැබූ, විශ්වාසවන්ත, සහ නිවැරදි ආකල්ප හා කුසලතා සහිත, ලමයින්ගේ විවිධ අවශ්‍යතාවයන්ට යෝගා පරිදිප්‍රතිචාර දක්වනපුද්ගලයින් විය යුතුය. රකවරණය සපයන්නාන්ට ලමයින්ගේ වර්ධනය හා සංවර්ධනය, ඔවුන් ඉගෙන ගන්නා ආකාර සහ ඔවුන්ගේ අන්තර් ලක්ෂණ පිළිබඳ දැනුම තිබිම අත්‍යාවශාව වේ.
5. ලමයින්ගේ සංවර්ධනාත්මක අවශ්‍යතාවලට, ඔවුන්ගේ අදහස්වලට, අන්තර් ලක්ෂණවලට සහ පවුල්වල සංස්කෘතින්ට ගරු කිරීම ඔවුන්ගේ නිරෝගී සංවර්ධනය සඳහා ඉතා වැදගත් වේ. රකවරණය සපයන්නා ලමයින්ට ගරු කළ යුතු අතර, ඕනෑම ආකාරයක වෙනස්කාට සැලකිමෙන් ඔවුන්ට ආරක්ෂා කළ යුතුය. පෙනුම, ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජභාවය, ජනවාර්ගිකත්වය, ආගම, සමාජ තනත්ත්වය හෝ ආබාධිතභාවය මත පදනම්ව කිසිදු ලමයෙකුට වෙනස්කම නොකළ යුතුය.
6. රකවරණය සලසන්නා සහ ලමයාගේ දෙමාපියන්/හාරකරුවන්/පවුල අතර සම්බන්ධතාවය ලමයාගේ යහපැවුත්ම සඳහා අතිශය වැදගත් වේ. දෙම්විපියන් සහ රකවරණය සලන්නන් අතර සම්බන්ධතාවය ගෞරවය සහ සාධනීය ප්‍රෙශ්‍යයකින් සංලක්ෂණවනවිට, ලමයින් එම පරිසරය සහ ඉගෙනීම කෙරෙහි වඩාත් දෙනාත්මක ආකල්පයක් ඇතිකර ගනී²¹.
7. ත්‍රිඩා සහ විවේකය අමා දිවා සුරුකුම් මධ්‍යස්ථාන පරිසරයන් තුළ ඉතා වැදගත් අවශ්‍යතාවයකි. ලමයින් ත්‍රිඩා හරහා බොහෝ දේ ඉගෙන ගනී. ඔවුනු මිතුරුන් ඇති කර ගැනීමට, සහයෝගයෙන් කටයුතු කිරීමට, තීරණ ගැනීමට සහ ජයග්‍රහණය සහ පරාජය යන දෙකම අත්විදීමට ඉගෙන ගනිති. අමා අයිතිචායිකම පිළිබඳ සම්මුතියෙහි 31 වැනි වගන්තිය මගින් සෑම ලමයෙකුටම වෙහෙස තිබා ගැනීමට, විවේක ගැනීමට, ත්‍රිඩා කිරීමට, විනෝදන්මක ත්‍රියාකාරකම්වල යෙදීමට සහ සංස්කෘතික හා කළාත්මක ජීවිතයක් සඳහා නිධනයේ හා පුරුණ ලෙස සහභාගිවීමට ඇති අයිතිය පිළිගනියි.
8. ආබාධ සහිත ලමයින් අන්හැර නොදැමීය යුතුය. ඩැකි සෑම අවස්ථාවකදී ම අන්තර්කරණය ප්‍රවර්ධනය කළ යුතු අතර, ඔවුන්ගේ යහපැවුත්ම ප්‍රවර්ධනය කිරීම පිළිස ඔවුන් සඳහා විශේෂයෙන් නිර්මාණය කර ඇති අමා රකවරණ සේවා සපයා දිය යුතුය.

¹⁹රකාස්, එල්. (2019) ප්‍රතිචාර අමා රකවරණය යනු කුමක්ද. තොරතුරු ලබා ගත් දිනය සහ වෙත අඩවිය: 2021 මැයි 11, <https://info.childcareaware.org/blog/responsive-caregiving>

²⁰අමා අයිතිචායිකම පිළිබඳ සම්මුතිය (1989), 6 වැනි සහ 3 වැනි වගන්ති, තොරතුරු ලබා ගත් දිනය සහ වෙත අඩවිය: 2021 මැයි 30, <https://www.ohchr.org/en/professionalinterest/pages/crc.aspx>

²¹බාරනායේස් ජාතික අම්බැරු මධ්‍යස්ථානය (2006), දෙම්විපියන් සම්බන්ධවීම: අමා රකවරණ සේවා සපයන්නාන් සඳහා අන්පොතක්. තොරතුරු ලබා ගත් වෙත අඩවිය: https://www.barnardos.ie/media/1495/parental_involvement.pdf

2.4. ප්‍රතිපත්තියෙහි දැක්ම සහ මෙහෙවර

දැක්ම

අමධින්ගේ, දෙම්විපියන්ගේ/භාරකරුවන්ගේ සහ පවුල්වල අවශ්‍යතා සපුරාලන, සුරක්ෂිත, ආදරණීය හා පෝෂණය කරවන පරිසරයක් තුළ අමධින්ට ඔවුන්ගේ පුරුණ විහවය වෙත ලාභ වීම සඳහා අවස්ථා ඇති, සමාජ සාධාරණ හා මිල දැරිය හැකි උසස් තත්ත්වයේ ලමා දිවා සුරක්ම සේවාවන් ස්ථාපිත කිරීම.

මෙහෙවර

ශ්‍රී ලංකාවේ ඇති සියලුම ලමා දිවා සුරක්ම පහසුකම් -

- ප්‍රමිතින්ට සහ නියමයන්ට අනුකූල වන බව;
- සුරක්ෂිත, මිල දැරිය හැකි, උසස් තත්ත්වයේ රැකවරණයක් සපයා දීමේදී දෙම්විපියන්ට, විශේෂයෙන් ම රැකියාවල නියුත දෙම්විපියන්ට, විටිනා සේවාවක් සපයා දීම;
- දෙම්විපියන්ට/භාරකරුවන්ට තම දරුවන්ගේ ප්‍රගතියෙහි පුරුණ හමුල්කරුවන් වීමට හැකි වන පරිදි මධ්‍යස්ථානයේ ක්‍රියාකාරකම්වලට දෙම්විපියන් සම්බන්ධ කර ගැනීම; සහ
- අමධින්ට වගකිව යුතු පුරවැකියන් බවට පත්විය හැකි වන පරිදි අමධින්ගේ ගාරීරික යහපැවැත්ම, සමාජ, වින්ත්වේගිය සහ ප්‍රජානන සංවර්ධනය සඳහා සහාය වීම; සහතික කිරීම.

2.5. ප්‍රතිපත්තියේ ඉලක්ක සහ අරමුණු

සුරක්ෂිත, දෙනැවිත පරිසරයන් තුළ අමධින්ගේ සාකලය සංවර්ධනයට සහාය වන සහ රැකියාවල නියුත දෙම්විපියන්ට/පවුල්වලට තම අමධින් සුරක්ෂිතව සිටින්නේය යන හැඟීම ලබා දෙන, සමාජ සාධාරණ හා මිල දැරිය හැකි උසස් තත්ත්වයේ රැකවරණයක් සපයා දීම පිණිස ලමා දිවා සුරක්ම පහසුකම් පුළුල් කිරීම සඳහා පහසුකම් සැලසීම සහ ඒවා නියාමනය කිරීමෙම ප්‍රතිපත්තියෙහි ඉලක්කය වේ.

මෙම ප්‍රතිපත්තියෙහි නිශ්චිත අරමුණු පහත සඳහන් පරිදි වේ:

1. රැකියාවල නියුත දෙම්විපියන්ගේ/පවුල් වල අමධින් සඳහා මිල දැරිය හැකි ලමා දිවා සුරක්ම පහසුකම්වලට සාධාරණ ප්‍රවේශය පුළුල් කිරීම.
2. අමධින් තමන්ගේ උපරිම විහවය වෙත ලාභ වන බව සහතික කිරීම සඳහා උසස් තත්ත්වයේ ලමා දිවා සුරක්ම සේවා සැපයීම සඳහා පහසුකම් සැලසීම.
3. ආබාධ සහිත අමධින් සඳහා උසස් තත්ත්වයේ ලමා දිවා සුරක්ම පහසුකම් පුළුල් කිරීම.
4. ලමා දිවා රැකවරණ පහසුකම් කළමනාකරණයේ එලඹයිනාව ඉහළ නැංවීම.
5. කාර්යක්ෂම පාලනය සහ වගකිව සහතික කිරීම සඳහා ක්‍රියාත්මක කිරීමේ කාර්ය රාමුවක් හඳුන්වා දීම.

2.6. ප්‍රතිපත්ති සහ උපාය මාර්ග

1 වෙනි ක්ෂේත්‍රය: සපයා දෙනු ලබන රැකවරණයෙහි ග්‍රැන්ට්මොකහාවය

1.1 වෙනි ප්‍රතිපත්තිය: සැම ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථානයකම ඇති හොතික පරිසරය ආරක්ෂිත, ප්‍රමාණවත් ඉඩ පහසුකම් සහිත, අවශ්‍ය උපකරණවලින් සමන්විත සහ සියලු ලමයින්ගේ අවශ්‍යතා සපුරාලීම සඳහා උච්ච වන බව සහතික කර ගැනීම.

1. ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම්වල හොතික පරිසරය පිළිබඳ ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරිය විසින් නියම කර ඇති ජාතික මාර්ගෝපදේශ ත්‍රියාන්මක කිරීම සඳහා අදාළ වගකිව යුතු ආයතන ගක්තිමන් කිරීම.
2. අවශ්‍ය ඉඩකඩ, ලිඛිත, ඉගෙනුම් දුව්‍ය සහ ත්‍රිඩා උපකරණ සහිතව හොතික පරිසරය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා සුදුසුකම්වලින් ලමා දිවා සුරකුම් සේවා සපයන්නන්ට සහන ණය යෝජනා තුම සහ වෙනත් මූල්‍ය ආධාර තුම හඳුන්වා දීම.
3. ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරිය විසින් නියම කර ඇති ජාතික මාර්ගෝපදේශවලට අනුකූලවන හොතික පරිසරයන් සහිත නව මධ්‍යස්ථාන පිහිටුවීම සඳහා මූල්‍ය හෝ දිව්‍යමය ආධාර සපයා දීම.
4. ලමා සංවර්ධන අවශ්‍යතාවන්ට සරිලන පරිදි හොතික පරිසරය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා සුදුසු මහ පෙන්වීම සහ මූල්‍ය සහාය සපයා දීම තුළින් ඉලක්ක ගත ප්‍රදේශවල ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන සඳහා පහසුකම් සැලැසීම.
5. සුහයාධාන සේවාවක් ලෙස පවත්වාගෙන යනු ලබන ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන තුළ හොතික පරිසරයන් වැඩිදියුණු කිරීම සඳහා පෞද්ගලික අංශය සහ ආනාපතියන් තුළ උනන්දුවක් ඇති කිරීම ප්‍රවර්ධනය කිරීම.
6. පෙර පාසල සඳහා ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන පරිග්‍රයන් ලබා දී ඇති ඉඩකඩ වෙනම ම තිබෙන සේ වෙන් කිරීම සඳහා එම මධ්‍යස්ථානවලට පහසුකම් සැලැසීම.
7. ලමයින්ගේ සංවර්ධනය කෙරෙහි හොතික පරිසරයන් ඇති කෙරෙන බලපෑම් පිළිබඳව දෙමාපියන්ගේ දැනුවත්හාවය වැඩි දියුණු කිරීම.

1.2 වෙනි ප්‍රතිපත්තිය: සැම ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථානයක් ම යහපත් සෞඛ්‍යය හා පෝෂණය සඳහා ලමයින්ට ඇති අයිතිය ප්‍රවර්ධනය කරන බව සහතික කිරීම.

1. සෞඛ්‍ය සම්පත්න ආහාර පාන, ආහාර ගැනීම සඳහා නිවිය යුතු පරිසරය සහ ත්‍රිඩා පරිසරය පිළිබඳ රෙකුවරණය සපයන්නන් සඳහා මාර්ගෝපදේශ සපයා දීම.
2. රෙකුවරණය සපයන්නන් විසින් නිරන්තරවම ලමයින්ගේ ගාරිරික හා වින්තලේගි අවශ්‍යතා අධික්ෂණය කරනු ලබන බව සහතික කර ගැනීම.
3. යහපත් සෞඛ්‍යය සහ පෝෂණය කෙරෙහි ලමයින්ගේ උනන්දුව ප්‍රවර්ධය කිරීම සඳහා මධ්‍යස්ථානයේ ලමා පරිසරය සැලැසුම් කිරීමට රෙකුවරණය සපයන්නන්ට පහසුකම් සැලැසීම.
4. සෞඛ්‍යය, ගාරිරික ත්‍රියාකාරකම් සහ පෝෂණය පිළිබඳව දෙමාපියන් දැනුවත් කිරීමේ වැඩිසටහන් සඳහා පහසුකම් සැලැසීම
5. ලමයින්ගේ සෞඛ්‍යය හා පෝෂණය ප්‍රවර්ධය කිරීම සඳහා ප්‍රජාවෙහි සහ ඉදිරි පෙළ සෞඛ්‍ය රෙකුවරණ නිලධාරින්ගේ සේවාවන් ප්‍රයෝගනයට ගැනීම දිරිමන් කිරීම.
6. ලමා රෙකුවරණ පහසුකම යටතේ සිටින ලමයින්ට ගණන්මක සෞඛ්‍ය, දන්ත හා ලමා සංවර්ධන පරික්ෂණ සහ පරිපූරණ පසු විපරම් සඳහා ප්‍රවේශ වීමට පහසුකම් සැලැසීම.

1.3 වෙනි ප්‍රතිපත්තිය: සැම රෙකුවරණය සලසන්නෙකු ම ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථානයේදී එලදායී, ප්‍රතිච්චිත රෙකුවරණයක් සපයා දෙන බව සහතික කිරීම.

උපාය මාර්ග

1. ලමයාගේ සහභාගින්වය වැඩි දියුණු කිරීමට, අවධානය යොමු කිරීමට ලමයාට උපකාර කිරීමට, ලමයාගේ ගැවීෂණය කිරීමට සහාය දීමට සහ ලමයාගේ සංවර්ධනයට රුකුල් දීම පිළිස ලමයාගේ උච්චමනා සහ අවශ්‍යතා හඳුනා ගැනීමට රෙ බලාග්නන් සතුව ඇති ගැකියාව ගක්තිමන් කිරීම.

2. දෙම්විපියන්ට ලමයින්ගේ අවශ්‍යතා හා මනාපයන් හඳුනා ගෙන ඔවුන්ගේ සංවර්ධනය ප්‍රවර්ධනය කිරීම සඳහා යෝගා පරිදි ප්‍රතිචාර දැක්වීමට හැකිවන පරිදි ප්‍රතිචාර රෙකවරණය සැලසීම පිළිබඳ දෙම්විපියන් දැනුවත් කිරීමේ වැඩ සහඟන්වලට පහසුකම් සැලසීම.
3. ලමා දිවා සුරුකුම් මධ්‍යස්ථාන පරිසරය තුළ ප්‍රතිචාර රෙකවරණය සැලසීමේ පරිවයන් සඳහා පහසුකම් සැලසීම පිළිස රෙකවරණය සපයන්නන්ට සම්පත් හඳුන්වා දීම හා මහ පෙන්වීම ලබා දීම.
4. සැම අම්වයකුටම තමන් අයන්ට සිටින්නේය යන හැඳිමක් සහ තමන් ගැන දිනාත්මක හැඳිමක් ඇතිවන බව සහතික කෙරෙන පරිවයන් සඳහා පහසුකම් සැලසීම.

1.4.වෙනි ප්‍රතිපත්තිය: සැම දිවා සුරුකුම් මධ්‍යස්ථානයක්ම ලමයින්ට ඉගෙන ගැනීම සහ සංවර්ධනය වීම සඳහා අවස්ථාව සපයා දෙන බව සහතික කිරීම

උපාය මාර්ග

1. ලමා දිවා සුරුකුම් මධ්‍යස්ථාන ලමයින්ට ගෙවීමෙනය කිරීමට සහ සෞයා ගැනීමට ඉඩ සලසන අධ්‍යාපනික ද්‍රව්‍ය හා උපකරණ වැනි වයසට ගැළපෙන සම්පත් වලින් සමන්විත වීම සඳහා පහසුකම් සලසා දීම.
2. ලමයින්ගේ හාජා හැකියාව දියුණු කිරීමට උපකාර කිරීම සඳහා සාක්ෂරතා මධ්‍යස්ථානයක් / ප්‍රස්තකාලයක් ස්ථාපනය කිරීම සඳහා ලමා දිවා සුරුකුම් මධ්‍යස්ථාන සඳහා පහසුකම් සලසා දීම. මෙම සම්පත් සපයා ගැනීම සඳහා පවුල්ව සහ ප්‍රජාවගේ සහයෝගය ලබා ගත හැක.
3. ඉගෙනීමේ අවස්ථා ඇති කිරීමට පහසුකම් සැලසීමේ දෙනික පුරුද්දක් අනුගත කර ගැනීම සඳහා ලමා දිවා සුරුකුම් මධ්‍යස්ථානවලට අවශ්‍ය මග පෙන්වීම සපයා දීම. මෙය වැඩිහිටි ලමයින්ට ඔවුන්ගේ විධීමන් අධ්‍යාපන කටයුතුවල නියුලීමට උපකාරී වනු ඇත.
4. ලමයින්ගේ ඉගෙනීම වැඩ දියුණු කරන, වයසට ගැළපෙන ක්‍රිඩා අවස්ථා සපයා දීමට රෙකවරණය සපයන්නන්ට මග පෙන්වීම.
5. ලමයින්ගේ ඉගෙනීම වැඩ දියුණු කිරීම සඳහා ඕනෑම වැඩිහිටියෙකුට හාවතා කළ හැකි ඉගෙනුම් ද්‍රව්‍ය නිපදවීම සඳහා පහසුකම් සැලසීම.
6. ලමයින්ට තිනකර හා සුවපහසු, ආබාධ සහිත හෝ ආබාධිත යැයි සැක කරනු ලබන ලමයින් ද ඇතුළුව සැම දෙනාටම සහභාගී විමට අවස්ථාව ලැබෙන ඉගෙනුම් අවකාශයන් සපයා දීමට පහසුකම් සැලසීම.
7. රෙකවරණය සපයන්නන් ලමයින්ගේ ඉගෙනීමට උපකාරී විය හැකි තොරතුරු දෙමාපියන් සමග පූවමාරු කර ගන්නා බවට සහතික කර ගැනීම.

1.5.වෙනි ප්‍රතිපත්තිය: ලමා දිවා සුරුකුම් මධ්‍යස්ථානයේ සිටින සැම අම්වයකුම් අප්‍රේසනවලින් හා වෙනත් පාරිසරික අනැතුරුවලින් ආරක්ෂා කර ඇති බව සහ තමන් සුරක්ෂිත සහ ආරක්ෂිතව සිටින්නේ යැයි ඔවුන්ට හැඹෙන බව සහතික කිරීම.

උපාය මාර්ග

1. ලමා දිවා සුරුකුම් මධ්‍යස්ථානවල සේවය කිරීම සඳහා බදවා ගනු ලබන සියලුම කාර්ය මණ්ඩලය විශ්වාසවන්න හා යහපත් වරිතයක් ඇති අය වන බව ලමා දිවා සුරුකුම් මධ්‍යස්ථාන පිළිබඳ වගකිවයුතු පලාත් ආයතන විසින් සහතික කළ යුතුය. ඔවුනු ලමයාගේ උපරිම යහපත පිළිස ක්‍රියා කරනි. ලමයින්ට

- වෙනස්කොට සැලකීම් වලින්, හිරිහුර කිරීම්වලින් සහ වෙනත් පාරිසරික අනතුරු වලින් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා පියවර ගැනීමට රකවරණය සපයන්නන්ට හැකියාව තිබිය යුතුය.
2. ලමයින් සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කරන සියලුම රකවරණය සපයන්නන් සහ අනෙකුත් පුද්ගලයින් සඳහා ආචාර ධර්ම පද්ධතියක් හඳුන්වා දීම.
 3. ලමා දිවා පුරුෂුම මධ්‍යස්ථානයේ සිටින සියලුම ලමයින් සියලු ආකාරවල අපයෝගනවලින් හා හිංසනවලින් ආරක්ෂා කර ඇති බවට සහතික කර ගැනීම සඳහා යාන්ත්‍රණ හඳුන්වා දීම. එවැනි තත්ත්වයන් හඳුනා ගැනීමටත්, රකවරණය සහ රහස්‍යාචාරය සහතික කරමින් යොමු කිරීම සිදු කිරීමටත්, වාර්තා කිරීමේ මාර්ග පිළිබඳව ලමයින්ව, දෙම්විපියන්ව සහ පවුල් දැනුවත් කිරීමටත් රකවරණය සපයන්නන්ව පුහුණු කළ යුතුය.
 4. පෙශද්‍රලික ආරක්ෂාව පිළිබඳ දැනුවත් කිරීමේ වැඩසටහන් තුළින් විවිධ අවස්ථාවලදී ආරක්ෂිතව සිටීම සඳහා ලමා දිවා පුරුෂුම මධ්‍යස්ථානයේ ලමයින්ව සට්බල ගැනීමට රකවරණය සපයන්නන්ට පහසුකම් සැලැසීම.
 5. ලමා අපයෝගන සහ අනෙකුත් පාරිසරික අනතුරු පිළිබඳව පුදුසු පියවර ගැනීම සඳහා ලමා දිවා පුරුෂුම මධ්‍යස්ථානයේ ලමයින්ව සම්බන්ධයෙන් වගකිව යුතු පලාත් ආයතන ගක්තිමත් කිරීම.

1.6 වෙනි ප්‍රතිපත්තිය:සැම ලමා දිවා පුරුෂුම මධ්‍යස්ථානයකම සේවය කරන රකවරණය සපයන්නන් වෘත්තීයමය වශයෙන් පුදුසුකම්ලත් අය බව සහතික කිරීම.

1. ජාතික මාර්ගෝපදේශවල දක්වා ඇති, ලමා රකවරණය පිළිබඳ වෘත්තීය පුදුසුකම් ලබා ගැනීම සඳහා සැම රකවරණය සලසන්නොකුම මගපෙන්වීම.
2. රකවරණය සපයන්නන්ට රකවරණය සැලයිමේ පරිවයන් පිළිබඳ නවතම දැනුම ලබා ගැනීමට උපකාරිවන හැකියා සංවර්ධන වැඩසටහන් පැවැත්වීමට පහසුකම් සැලැසීම.
3. ලමයින්ව ගාරීරික උපද්‍රවවලින්, විත්තවේගිය ආතතියෙන් සහ පාරිසරික අවධානමවලින් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා රකවරණය සපයන්නන් සතු හැකියාව සංවර්ධනය සඳහා පහසුකම් සැලැසීම සහ එය ගක්තිමත් කිරීම.
4. රකවරණය සපයන්නන්ට ලමා සංවර්ධනය, ඉගෙනීම සහ ලමා ආරක්ෂාව පිළිබඳව ඔවුන් සතු දැනුම හා කුසලතා යාවත්කාලීන කර ගැනීම සඳහා උපකාර කිරීම පිළිස අත්පොන් සහ අනෙකුත් දිවා වැනි සම්පත් සපයා දීමට මගපෙන්වීම.
5. ලමා දිවා පුරුෂුම මධ්‍යස්ථාන ක්‍රියාකාරකමවලට පවුල් යෝගා පරිදි සම්බන්ධ කරගැනීමට අවශ්‍ය කුසලතා අත්කර ගැනීමට සහ පවුල්වලට හා කාර්ය මැණ්ඩලයට එකිනෙකාගෙන් ඉගෙන ගත හැකි පරිසරයක් නිර්මාණය කිරීමට රකවරණය සපයන්නන්ට සහය වීම.
6. හඳිසි අවස්ථාවකට පෙර, හඳිසි අවස්ථාවක් අතරතුර හා ඉන් පසුව ලමා දිවා පුරුෂුම සේවා අඛණ්ඩව පවත්වාගෙන යාම සහතික කිරීම සඳහා රකවරණය සපයන්නන්ගේ හඳිසි අවස්ථා පෙර පුදුනාම සඳහා පහසුකම් සැලැසීම.
7. රකවරණය සපයන්නන්ගේ දැනුම, ආකල්ප සහ පිළිවෙත් මැන බැලීම සඳහා වලංගු ඇගයීම නිර්ණායක හඳුන්වා දීම.
8. ලමයින්ගේ සංවර්ධන ආබාධ හෝ සංවර්ධන ප්‍රමාදයන් හඳුනා ගැනීම සහ ඒවා මෙහෙයවා ගැනීම සඳහා රකවරණය සපයන්නන් සතු බාරිතා සංවර්ධය කිරීමට පහසුකම් සැලැසීම.

2.වෙනි ක්ෂේත්‍රය: වියදම දැරිය හැකි ලමා දිවා පුරුෂුම පහසුකම් සඳහා සමාජ සාධාරණ ප්‍රවේශය

2.1 වෙනි ප්‍රතිපත්තිය: ලමා දිවා පුරුෂුම පහසුකම් සඳහා සමාජ සාධාරණ සහ මිල දැරිය හැකි ප්‍රවේශයක් සහතික කිරීම

[උපාය මාර්ග](#)

1. රජයේ ආයතනවලට ඒවායෙහි සේවක පිරිස සඳහා ආයතන පරිග්‍රය තුළදැරිය හැකි මිලකට ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් සපයා දීමට පහසුකම් සැලසීම. මේ සඳහා උපකාරී වනු පිණිස ලමා රකවරණ සංවර්ධන අරමුදලක් පිහිටුවිය හැකිය.
2. රාජ්‍ය නොවන සේවායේෂකයන්ට බදු තෙය වැනි දිරි ගැන්වීම ලබා දීම මගින් තම සේවා ස්ථානවල ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් සපයා දීමට පහසුකම් සැලසීම.
3. පවුල් පාදක, ප්‍රජා පාදක සහ රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන පාදක වැනි විවිධ වාතාවරණයන් තුළ මිල දැරිය හැකි ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන පද්ධතියන් සැලසීම් කිරීම.
4. ගුණාත්මක ලමා රකවරණය සඳහා දැමීම සිදුවන පියවා ගැනීම පිණිස දෙමැවිපියන්ට සහාය වීම සඳහා එක් එක් ලමයා පදනමින් ලමා දිවා රකවරණ සහනාධාර යෝජනා ක්‍රමයක් හඳුන්වා දීම, (සමාජ ආරක්ෂණ යෝජනා ක්‍රමවලින් උපකාර ලබන හෝ ලැබීම සුදුසුකම් ඇති පවුල්වලට සහ ආබාධ සහිත ලමියින්ට ප්‍රමුඛත්වය ලබා දිය හැක) හෝ තමන්ගේ ලමියින් සඳහා ලමා දිවා සුරකුම් සේවා අවශ්‍ය කරන සියලුම පවුල්වලට සාපු මූල්‍ය සහන සලසා දෙන පොදු ලමා ප්‍රතිලාභ වැඩසටහනක් ලෙස සමාජ ආරක්ෂණ වැඩසටහනක් ක්‍රියාත්මක කිරීම.
5. ඉලක්කගත ප්‍රදේශවල (අඩු පහසුකම් සහිත, පහසුකම් නොමැති සහ අවාසිසහගත තත්ත්වයන් සහිත ප්‍රදේශවල) සුදුසුකමිලන් පවුල් සඳහා මිල දැරිය හැකි ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් සැලසීම් කිරීම සඳහා පළාත් රජයන්ට පහසුකම් සැලසීම. විකල්ප රකවරණ ප්‍රතිපත්තියෙහි (14 වන පිටුවෙහි) යෝජනා කර ඇති පරිදි, සමාජ උපකාරක සේවාවක් වශයෙන් අවම මිලකට සහනාධායි ලමාදිවා සුරකුම් සේවා සපයා දිය හැකිය.
6. සමුපකාර පදනමක් මත ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන ආරම්භ කිරීම සඳහා සුදුසුකම් සහිත රකවරණය සපයන්නාන්ට සහන තෙය යෝජනා ක්‍රමයක් හඳුන්වා දීම.
7. සේවාවන්හි අඛණ්ඩ බව හා තිරසාර බව සහතික කිරීම පිණිස ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන සඳහා රුසුණ යෝජනා ක්‍රමයක් හඳුන්වා දීම.
8. ආබාධ සහිත ලමියින් ඇතුළත් කර ගැනීම වැඩි කිරීම සඳහා ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථානවල අන්තර්කරණ පුරුදු ප්‍රවර්ධනය කිරීම. එවැනි සේවා සඳහා දිරි දීමනා ලබා දිය හැක.

3 වෙනි ක්ෂේත්‍රය: ආබාධ සහිත ලමියින් සඳහා රකවරණය

3.1 වෙනි ප්‍රතිපත්තිය: ආබාධ සහිත ලමියින් සඳහා උසස් තත්ත්වයේ ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් වෙත සමාජ සාධාරණ සහ වියදම් දැරිය හැකි ප්‍රවේශයක් සහතික කිරීම

උපාය මාර්ග

1. ආබාධ සහිත ලමියින් සඳහා දැරිය හැකි මිලකට, උසස් තත්ත්වයේ ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන පිහිටුවීමට/ප්‍රවර්ධනය කිරීමට ජාතික හා පළාත් රාජ්‍ය ආයතනවලට පහසුකම් සැලසීම.
2. අන්තර්කරණය කිරීමෙහි ප්‍රතිලාභ පිළිබඳව මහජනතාව දැනුවත් කිරීම හරහා සහ ආබාධ සහිත ලමියින්ට ඇතුළත් කර ගන්නා ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථානවලට දිරි ගැන්වීම ලබාදීම හරහා ආබාධ සහිත ලමියින් අන්තර්කරණය කර ගැනීම ප්‍රවර්ධනය කිරීම.
3. ආබාධ සහිත ලමියින් සඳහා ලමා රකවරණ සහාය සපයා දෙන ආයතන/පුද්ගලයින් සඳහා සහනාධාර, බදු අඩු කිරීම්, සහන තෙය යෝජනා ක්‍රම ආදිය හරහා මූල්‍ය සහාය සපයා දීම.
4. ආබාධ සහිත ලමියින්ට රකවරණය සපයා දෙන ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථානවලට සුදුසු සම්පන් සපයා දීමට පහසුකම් සැලසීම සහ හෝ එවැනි මධ්‍යස්ථානවල සේවය කරන රකවරණය සපයන්නාන්ගේ දැනුම හා තිපුණතා වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා පුහුණුව සපයා දීම.
5. ආබාධ සහිත ලමියින්ට රකවරණය සපයා දෙන ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන සඳහා අරමුදලක් පිහිටුවීම ප්‍රවර්ධනය කිරීම, හෝ එවැනි මධ්‍යස්ථාන වලට පහසුකම් සැලසීම සඳහා වැඩසටහනක් හඳුන්වා දීම.

6. පරික්ෂණ, සෞඛ්‍ය පරික්ෂා කිරීමේ සංචාර, රෙකුවරණය සපයන්නන්ගේ සංචාරධනය වැනි කාර්යයන් සඳහා සෞඛ්‍ය, සමාජ සේවා, සහ ලමා සංචාරධන වැනි රාජ්‍ය අංශයේ ආයතන ඇතුළත සහයෝගීත්වයන් යුතුව කටයුතු කිරීම සඳහා පහසුකම් සැලැසීම.

4 වෙනි ක්ෂේත්‍රය: ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන කළමනාකරණය

4.1 වෙනි ප්‍රතිපත්තිය: කාර්යක්ෂම හා එලදායී ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන කළමනාකරණයක් සහතික කිරීම

උපාය මාර්ග

1. සේවාලාභීන්ගේ තෘප්තිය වැළැන්වන බැවින්, දෙමාපියන්ට සහ පවුල්වලට ලමා දිවා සුරකුම් සේවා කළමනාකරණය පිළිබඳ ලිඛිත තොරතුරු සපයා දීම සඳහා ලමා දිවා සුරකුම් සේවාවන්ට පහසුකම් සැලැසීම.
2. ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් කළමනාකරණය කිරීම ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරිය විසින් නියම කර ඇති ජාතික ලමා දිවා සුරකුම් මාර්ගෝපදේශවලට අනුකූලව සිදු කරනු ලබන බව සහතික කිරීම.
3. ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථානවල කළමනාකරණ කටයුතු එම මධ්‍යස්ථාන වල රෙකුවරණය ලබන ලමයින්ගේ දෙමාපියන් සහ පවුල් සමඟ සහයෝගයන් යුතුව සිදු කරනු ලබන බව සහතික කිරීම.
4. ජාතික ලමා දිවා සුරකුම් මාර්ගෝපදේශවල නියම කර ඇති වාර්තා නිවැරදි හා කාලීන වන ලෙස නිරතුරුව යාවන්කාලීන කරනු ලබන බව සහතික කිරීම.
5. ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් තුළ ප්‍රායෝගික සහ නමුස්සිලි දෙනික සහ සති කාලසටහන් හාවතා කිරීම සඳහා එම රෙකුවරණ පහසුකම්වල කළමනාකාරීන්වයට පහසුකම් සැලැසීම.
6. අවධානම් අවම කර ඇති බව හා නිසි පරිදි කළමනාකරණය කරනු ලබන බව සහතික කිරීම සඳහා ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් කළමනාකාරීන්වයට පහසුකම් සැලැසීම.

5 වෙනි ක්ෂේත්‍රය: නියාමනය සහ පාලනය

5.1 වෙනි ප්‍රතිපත්තිය: ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් සඳහා එලදායී නියාමනයන් සහ වගකිව යුතු පාලනයක් සහතික කිරීම

උපාය මාර්ග

1. මධ්‍යස්ථාන පාදක, සේවා ස්ථාන පාදක සහ නිවාස පාදක ලමා රෙකුවරණ පහසුකම්වල මූලික අංග නිරවතනය කිරීම. එක් එක් වර්ගයේ ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන සඳහා එලදායී නියමයන් හැඳුන්වා දීමට පහසුකම් සැලැසීම.
2. ලමා රෙකුවරණය සම්බන්ධයෙන් වගකිව යුතු පළාත් ආයතනවල සේවක සංඛ්‍යාව වැඩිකිරීම සහ ඔවුන්ගේ වෘත්තීය සංචාරධනය සඳහා වැඩියෙන් ආයෝජනය කිරීම මතින් එම ආයතනවල ආයතනික හා පුද්ගලික ධාරිතා ශක්තිමත් කිරීම.
3. සැම පළාතක ම ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන පිළිබඳ දත්ත සංවිතයක් පවත්වාගෙන යාමට සහ තම පළාත තුළ ඒකාබද්ධ ලියාපදිංචි කිරීමේ ක්‍රමවේදයක් ක්‍රියාත්මක කිරීමට පළාත් පරිවාස හා ලමාරක්ෂක සේවා දෙපාර්තමේන්තුවට පහසුකම් සැලැසීම.
4. සපයා දෙනු ලබන රෙකුවරණ සේවාවල ගුණාත්මකභාවය තක්සේරු කිරීම සඳහා තත්ත්ව සහතික කිරීමේ උපකරණ සකස් කිරීම.

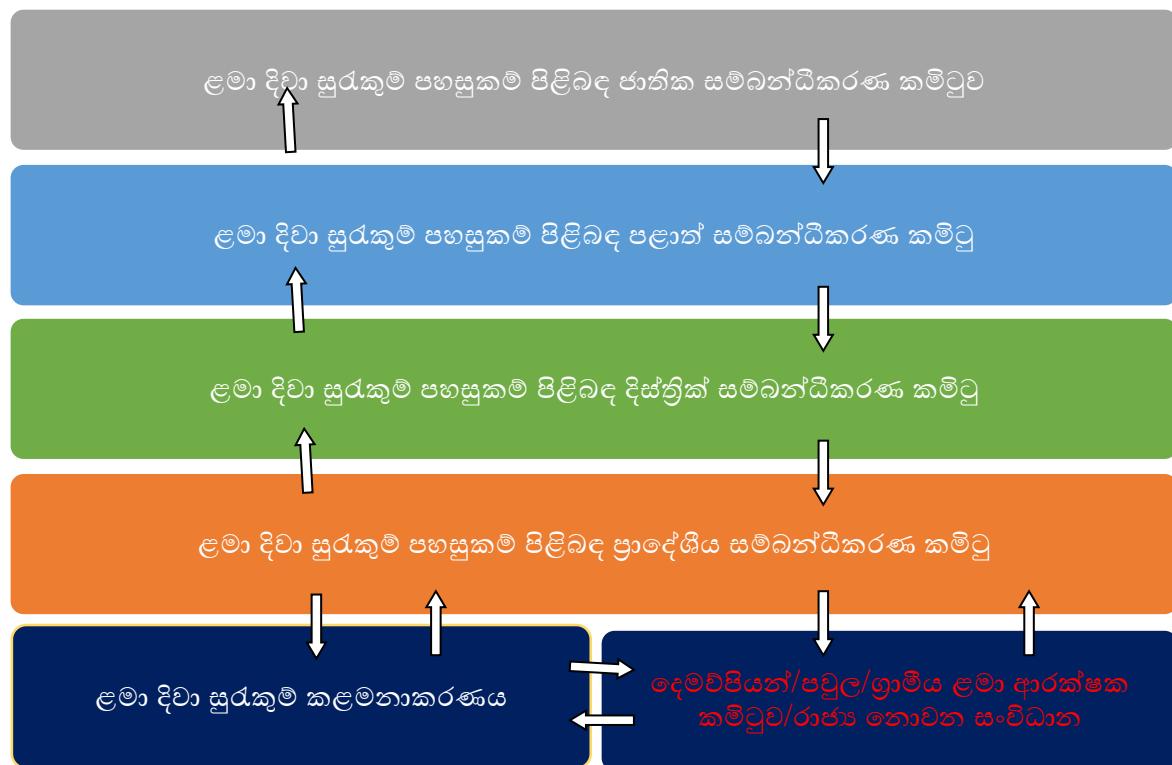
5. ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන නිතිපතා නියාමනය කිරීම සඳහා ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරියට පහසුකම් සැලසීම.
6. ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් පිළිබඳ වැදගත් ද්රැගක නිරීක්ෂණය කරන වර්තමාන තොරතුරු පද්ධතිය භාවිත කිරීමට පහසුකම් සැලසීම.
7. රජයේ එළඳඟ අධික්ෂණයට සහ නියාමනයට යටත්ව, පොදුගලික අංශයේ සේවා සැපයීමේ කාර්යාලය ප්‍රවර්ධනය කිරීම
8. ජාතික, ජාත්‍යන්තර, දේශීය රාජ්‍ය තොවන ආදි ආයතනවලින් උපදේශක සේවා සපයා දීම සඳහා පහසුකම් සැලසීම.

2.7 ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ව්‍යුහය

ශ්‍රී ලංකා රජය කාන්තා හා ලමා සංවර්ධන විෂය භාර අමාත්‍යාංශය හරහා ලමා සුරකුම් පහසුකම් පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කළ යුතුය. ප්‍රතිපත්ති එළඳඟ ලෙස ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා ජාතික මට්ටමේ සිට තිම මට්ටම දක්වා සහ අනෙක් අතට බිම් මට්ටමේ සිට ජාතික මට්ටම දක්වාවන වාර්තාකරණ ක්‍රමයක් අනුගමනය කිරීම සඳහා, අමාත්‍යාංශ මට්ටමෙන් මධ්‍යම රජය සමඟ පෙනු මට්ටම සම්බන්ධ කරන, පාලනයේ විවිධ මට්ටම්වල සම්බන්ධිකරණ කමිටු පිහිටුවිය යුතුය. මෙම කමිටු විසින් ප්‍රතිපත්තියේ අදාළ ක්ෂේත්‍රයන්හි දක්වා ඇති උපාය මාර්ගවලට අදාළ ක්‍රියාකාරකම් සම්බන්ධිකරණය කිරීම හා ඒවාට පහසුකම් සැලසීම සිදුකළ යුතුය.

රුප සටහන2.1 මහින් ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ව්‍යුහය ඉදිරිපත් කෙරේ.

රුපසටහන2.1: ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තියේ ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ව්‍යුහය

2.7.1. කමිටුවල සංයුතිය

■ ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් පිළිබඳ ජාතික සම්බන්ධිකරණ කමිටුව

කාන්තා හා ලමා සංවර්ධන විෂයය භාර අමාත්‍යාංශයේ ලේකම් විසින් ජාතික සම්බන්ධිකරණ කමිටුව පත්කළ යුතු වේ. එම ජාතික සම්බන්ධිකරණ කමිටුව මෙම ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම අධික්ෂණය කළ යුතු අතර, කමිටුව විසින් අවශ්‍ය යැයි නිර්ණය කරනු ලබන සංයෝගයේ සිදු කළ යුතුය. එමෙන්ම, ජාතික සම්බන්ධිකරණ කමිටුව අවශ්‍යතාවය අනුව, මෙම ප්‍රතිපත්තියෙහි දක්වා ඇති ක්‍රියාකාරකම මෙවලට අදාළ ක්ෂේෂුයන්හි නිපුණත්වය සහිත ප්‍රවීණයින්ගෙන් සමන්විත තාක්ෂණික කමිටු පත් කිරීමේ බලය ද ජාතික සම්බන්ධිකරණ කමිටුවට ඇත. කාන්තා හා ලමා සංවර්ධන විෂයය භාර අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයා හෝ එම ලේකම්වරයා විසින් පත්කරනු ලබන නිලධාරියෙකු විසින් එහි සහාපතින්වය දැරිය යුතුය. පරිවාස හා ලමාරක්ෂක සේවා දෙපාර්තමේන්තුව මෙම කමිටුවේ ලේකම් කාර්යාලය ලෙස කටයුතු කරන අතර, එය කමිටුවේ නිරදේශ ක්‍රියාත්මක කිරීමේ වගකීම දැරිය යුතුය. මෙම කමිටුව පහත සඳහන් සාමාජිකයින්ගෙන් සමන්විත වය යුතුය:

1. කාන්තා හා ලමා සංවර්ධන විෂයය භාර අමාත්‍යාංශයේ ලේකම් හෝ එම ලේකම් විසින් පත් කරනු ලබන නියෝජිතයෙක්. (සහාපති)
2. කොමිෂන්, පරිවාස හා ලමාරක්ෂක සේවා දෙපාර්තමේන්තුව (ලේකම්)
3. පලාත් පරිවාස හා ලමාරක්ෂක සේවා කොමිෂන්වරුන්
4. ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරීයේ සහාපති හෝ නියෝජ්‍ය සහාපති
5. මූල් ලමාවිය සංවර්ධනය පිළිබඳ ජාතික ලේකම් කාර්යාලයේ අධ්‍යක්ෂභාෂ්‍ය/අධ්‍යක්ෂ/සහකාර අධ්‍යක්ෂ
6. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශ ලේකම් විසින් පත් කරනු ලබන අතිරේක ලේකම්වරයෙක්
7. මූදල අමාත්‍යාංශයේ නියෝජිතවරයෙක්
8. ශ්‍රී ලංකා කාන්තා කාර්යාංශයේ අධ්‍යක්ෂවරයා හෝ හෝ ඔහු විසින් නම කරනු ලබන ජෞෂ්ය මට්ටමේ මාණ්ඩලික නිලධාරියෙක්
9. සමාජ සේවා දෙපාර්තමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂවරයා හෝ ඔහු විසින් නම කරනු ලබන ජෞෂ්ය මට්ටමේ මාණ්ඩලික නිලධාරියෙක්
10. පැවුල් සෞඛ්‍ය කාර්යාංශයේ අධ්‍යක්ෂවරයා හෝ ඔහු විසින් නම කරනු ලබන ජෞෂ්ය මට්ටමේ මාණ්ඩලික නිලධාරියෙක්
11. වැවිලි මානව සංවර්ධන හාරයේ අධ්‍යක්ෂ ජනරාල්වරයා හෝ ඔහු විසින් නම කරනු ලබන ජෞෂ්ය මට්ටමේ මාණ්ඩලික නිලධාරියෙක්
12. ශ්‍රී ලංකා පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුවේ ලමා හා කාන්තා කාර්යාංශයේ අධ්‍යක්ෂවරයා හෝ ඔහු විසින් නම කරනු ලබන ජෞෂ්ය මට්ටමේ මාණ්ඩලික නිලධාරියෙක්

කාන්තා හා ලමා කටයුතු පිළිබඳ විෂයය භාර අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරයා විසින් ජාතික සම්බන්ධිකරණ කමිටුවෙහි සාමාජිකයින් වසර තුනක (3) කාලයක් සඳහා පත් කරනු ලැබේ. එය වසරකට දෙවරක් රස්විය යුතු අතර, රස්විමක ගණපුරණය සාමාජිකයින් සංඛ්‍යාවෙන් 50% ට වඩා වැඩි විය යුතුය.

■ ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් පිළිබඳ පලාත් සම්බන්ධිකරණ කමිටු

එක් එක් පලාතේ ලමා අධිනිවාසිකම් ප්‍රජාත්ති අධික්ෂණ කමිටුව විසින් පලාත් මට්ටමෙන් ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීම අධික්ෂණය කිරීම සඳහා පලාත් සම්බන්ධිකරණ කමිටු ලෙස ක්‍රියාත්මක විම පිළිස අනු කමිටුවක් බැඳීන් පත්කළ යුතුය. එමෙන්ම, අවශ්‍යතාවය අනුව, මෙම ප්‍රතිපත්තියෙහි දක්වා ඇති ක්‍රියාකාරකම මෙවලට අදාළ ක්ෂේෂුයන්හි නිපුණත්වය සහිත ප්‍රවීණයින්ගෙන් සමන්විත තාක්ෂණික කමිටු පත් කිරීමේ බලය ද එම පලාත් සම්බන්ධිකරණ කමිටුවට ඇත. පලාතේ ප්‍රධාන ලේකම්වරයා හෝ ප්‍රධාන ලේකම්වරයා විසින් පත්කරනු ලබන නිලධාරියෙක් පලාත් සම්බන්ධිකරණ කමිටුවේ සහාපතිවරයා ලෙස කටයුතු කළ යුතු වේ. අදාළ පලාත් පලාත් පරිවාස හා ලමාරක්ෂක සේවා දෙපාර්තමේන්තුව කමිටුවේ ලේකම් කාර්යාලය ලෙස කටයුතු කළ යුතු අතර, කමිටුවේ නිරදේශ ක්‍රියාත්මක කිරීමේ වගකීම එම දෙපාර්තමේන්තුවට පැවරෙයි.

1. ප්‍රධාන ලේකම්වරයා හෝ ප්‍රධාන ලේකම්වරයා විසින් පත්කරනු ලබන ජෝජ්ඩ මට්ටමේ නිලධාරියෙක් (සහාපති)
2. පලාත් කොමසාරිස්, පරිවාස හා ලමාරක්ෂක සේවා දෙපාර්තමේන්තුව (ලේකම්)
3. පලාත් සමාජ සේවා දෙපාර්තමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂවරයා හෝ එම අධ්‍යක්ෂවරයා විසින් පත්කරනු ලබන නියෝජිතයෙක්
4. පලාත් අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරයා හෝ පලාත් අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂවරයා විසින් පත්කරනු ලබන නියෝජිතයෙක්
5. පලාත් සෞඛ්‍ය සේවා දෙපාර්තමේන්තුවේ අධ්‍යක්ෂවරයා හෝ එම අධ්‍යක්ෂවරයා විසින් පත්කරනු ලබන නියෝජිතයෙක්
6. පෙර පාසල් අධිකාරීයේ අධ්‍යක්ෂවරයා
7. පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුව නියෝජනය කරන විධායක ග්‍රේණියේ උසස් නිලධාරියෙක්
8. වැවිලි මානව සංවර්ධන භාරදේ නියෝජිතයෙක් (අදාළ වන්නේ නම්)
9. ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරීයේ සහාපතිවරයා විසින් පත්කරනු ලබන නියෝජිතයෙක්
10. ලමා දිවා සුරක්ෂා පහසුකම් පිළිබඳ දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධිකරණ කමිටුවේ නියෝජිතයෙක්
11. පලාත් ප්‍රධාන ලේකම් විසින් නම් කරනු ලබන ලමයින් සඳහා කටයුතු කරනු ලබන රාජ්‍ය නොවන සංවිධානයක නියෝජිතයෙක්.

පලාත් සම්බන්ධිකරණ කමිටුවේ සාමාජිකයින් ලමා අයිතිවාසිකම් ප්‍රජාත්ති අධික්ෂණ කමිටුවේ නිරදේශය මත වසර තුනක (3) කාලයක් සඳහා ප්‍රධාන ලේකම්වරයා විසින් පත්කරනු ලැබේ. මෙම කමිටුව වසරකට තුන් වරක් රස්විය යුතු අතර, රස්විමක ගණපුරණය සම්පූර්ණ සාමාජිකයින් සංඛ්‍යාවෙන් 50% ට වඩා වැඩි විය යුතුය.

■ ලමා දිවා සුරක්ෂා පහසුකම් පිළිබඳ දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධිකරණ කමිටු

ලමා දිවා සුරක්ෂා පහසුකම් පිළිබඳ දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධිකරණ කමිටුව ලෙස කටයුතු කිරීම සඳහා දිස්ත්‍රික් ලමා අයිතිවාසිකම් ප්‍රජාත්ති අධික්ෂණ කමිටුව විසින් අනු කමිටුවක් පත්කළ යුතුය. මෙම කමිටුවේ සහාපතින්වය අදාළ දිස්ත්‍රික් ලේකම් විසින් හෝ දිස්ත්‍රික් ලේකම් විසින් පත්කරනු ලබන නිලධාරියෙකු විසින් දැරිය යුතුය. පරිවාස හා ලමාරක්ෂක සේවා භාර දිස්ත්‍රික් නිලධාරියා / දිස්ත්‍රික් ජෝජ්ඩ පරිවාස නිලධාරි කමිටුවේ ලේකම් ලෙස කටයුතු කළ යුතුය.

කමිටුවේ සාමාජිකයින් පහත සඳහන් පරිදි විය යුතුය:

1. දිස්ත්‍රික් ලේකම් හෝ දිස්ත්‍රික් ලේකම් විසින් පත්කරනු ලබන අතිරේක දිස්ත්‍රික් ලේකම්වරයෙක්
2. පරිවාස හා ලමාරක්ෂක සේවා භාර දිස්ත්‍රික් නිලධාරී / දිස්ත්‍රික් ජෝජ්ඩ පරිවාස නිලධාරී (ලේකම්)
3. දිස්ත්‍රික් සෞඛ්‍ය සේවා සේවා අධ්‍යක්ෂවරයා හෝ ඔහු විසින් නම් කරනු ලබන නියෝජිතයෙක්
4. පලාත් පෙර පාසල් අධිකාරී / ලේකකවල අධ්‍යක්ෂවරයා හෝ ඔහු විසින් නම් කරනු ලබන නියෝජිතයෙක්
5. කළාප අධ්‍යාපන කාර්යාලවල කළාප අධ්‍යක්ෂවරයා හෝ ඔහු විසින් නම් කරනු ලබන නියෝජිතයෙක්
6. ජෝජ්ඩ පොලිස් අධිකාරීවරයෙක්
7. මූල් ලමාවිය සංවර්ධන නිලධාරී - දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාලය
8. දිස්ත්‍රික් සමාජ සේවා නිලධාරී (මධ්‍යම රෘය)
9. දිස්ත්‍රික් සමාජ සේවා නිලධාරී (පලාත් සභාව)
10. ලමා හිමිකම් ප්‍රවර්ධන නිලධාරී / ලමා හිමිකම් ප්‍රවර්ධන සහකාර - දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාලය
11. උපදේශන නිලධාරී - දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාලය
12. වනිනා සංවර්ධන නිලධාරී -දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාලය
13. දිස්ත්‍රික් ලමා ආරක්ෂක නිලධාරී - ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරීය
14. දිස්ත්‍රික් මනෝසමාජීය නිලධාරී - ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරීය
15. ලමා රැකවරණ පහසුකම් පිළිබඳ ප්‍රාදේශීය සම්බන්ධිකරණ කමිටුවේ නියෝජිතයෙක්.

දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධීකරණ කමිටුවේ සාමාජිකයින් ලමා අධිනිවාසිකම් ප්‍රජාත්නී අධික්ෂණ කමිටුවේ නිරදේශය මත වසර තුනක (3) කාලයක් සඳහා දිස්ත්‍රික් ලේකම්වරයා විසින් පත්කරනු ලැබේ. මෙම කමිටුව මාස තුනකට වරක් රස්විය යුතු අතර, රස්විමක ගණපුරණය සම්පූර්ණ සාමාජිකයින් සංඛ්‍යාවෙන් 50% ට වඩා වැඩි විය යුතුය.

- **ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් පිළිබඳ ප්‍රාදේශීය සම්බන්ධීකරණ කමිටුව**

ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය කොට්ඨාස මට්ටමෙන් ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා ප්‍රාදේශීය සම්බන්ධීකරණ කමිටුව ලෙස කටයුතු කිරීම පිණිස කොට්ඨාස ලමා අධිනිවාසිකම් ප්‍රජාත්නී අධික්ෂණ කමිටුව විසින් යැම ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයකම අනු කමිටුවක් බැහින් පත්කළ යුතුය. මෙම කමිටුවේ සහාපත්වය අදාළ ප්‍රාදේශීය ලේකම් විසින් හෝ ප්‍රාදේශීය ලේකම් විසින් පත්කරනු ලබන නිලධාරියෙකු විසින් දැරිය යුතුය. ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසවලට අනුයුත්ත කර ඇති පරිවාස හා ලමාරක්ෂක සේවා නිලධාරී / ජ්‍යෙෂ්ඨ භාර පරිවාස නිලධාරී මෙම කමිටුවේ ලේකම් ලෙස කටයුතු කළ යුතුය. කමිටුව පහත සඳහන් සාමාජිකයින්ගෙන් සමන්විත විය යුතු වේ:

1. ප්‍රාදේශීය ලේකම් හෝ සහකාර ප්‍රාදේශීය ලේකම් (සහාපති)
2. පරිවාස හා ලමාරක්ෂක සේවා නිලධාරී/ ජ්‍යෙෂ්ඨ භාර පරිවාස නිලධාරී (ලේකම්)
3. ප්‍රාදේශීය සෞඛ්‍ය වෙවදා නිලධාරී හෝ ප්‍රාදේශීය සෞඛ්‍ය නිලධාරී විසින් පත්කරනු ලබන නිලධාරියෙක්
4. කොට්ඨාස අධ්‍යාපන අධ්‍යාපන්
5. මුල් ලමාවාය සංවර්ධන සහකාර
6. සමාජ සේවා නිලධාරී
7. සමෘද්ධි මූලසේවාන කළමනාකරු
8. ECCD/පෙර පාසල් අධ්‍යාපනය සඳහා පිහිටුවා ඇති අදාළ පලාත් ආයතනයට අනුයුත්ත නිලධාරියෙක්
9. ලමා නිමිකම් ප්‍රවර්ධන නිලධාරී
10. උපදේශන නිලධාරී/ සහකාර
11. ප්‍රාදේශීය ලමා ආරක්ෂක නිලධාරී
12. වනිතා සංවර්ධන නිලධාරී
13. පොලිස් කාන්තා හා ලමාකාර්යා-යය නියෝගනය කරන පොලිස් නිලධාරියෙක්
14. ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන කළමනාකරුවන් නියෝගනය කරන සාමාජිකයින් දෙදෙනෙක්
15. දෙමාපියන්/ප්‍රවූල් නියෝගනය කරන සාමාජිකයින් දෙදෙනෙක්

ප්‍රාදේශීය සම්බන්ධීකරණ කමිටුවේ සාමාජිකයින් ලමා අධිනිවාසිකම් ප්‍රජාත්නී අධික්ෂණ කමිටුවේ නිරදේශය මත වසර තුනක (3) කාලයක් සඳහා ප්‍රාදේශීය ලේකම්වරයා විසින් පත්කරනු ලැබේ. මෙම කමිටුව අවම වශයෙන් වසරකට දෙවරක් වන් රස්විය යුතු අතර, රස්විමක ගණපුරණය සම්පූර්ණ සාමාජිකයින් සංඛ්‍යාවෙන් 50% ට වඩා වැඩි විය යුතුය.

2.8. ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථානනීයාමනය හා සුපරික්ෂණය

මෙම ප්‍රතිපත්තිය මහින් ශ්‍රී ලංකාවේ ක්‍රියාත්මක වන සියලුම ආකාරවල ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන ආවරණය වන පරිදි මනා ලෙසසකස් කළ නියාමන හා සුපරික්ෂණ රාමුවක් ක්‍රියාත්මක කිරීමට පහසුකම් සැලසෙනු ඇත. රජය විසින් සපයනු ලබන ප්‍රමිතීන් හා මාර්ගෝපදේශවලට අනුකූලව සියලුම ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන පවත්වාගෙන යැම සහ ප්‍රමිතීන්ට හා දෙමාපියන්ට/ ප්‍රවූල්වලට ගුණාත්මක සේවාවක් ලබාදෙන බව සහතික කර ගැනීම පිණිස පරිවාස හා ලමාරක්ෂක සේවා දෙපාර්තමේන්තුව සහ පලාත් පරිවාස හා ලමාරක්ෂක සේවා දෙපාර්තමේන්තු විසින්, දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාල සහ ප්‍රාදේශීය ලේකම් කාර්යාලවල සහාය ඇතිව එවා සුපරික්ෂණය කිරීම සිදු කෙරේ. ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරිය විසින් සියලුම ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථානවල ගුණාත්මකභාවය නියාමනය කළ යුතුය. නියාමනයේ ගුණාත්මකභාවය සහ කාර්යක්මතාවය ඉහළ නැංවීම සඳහා මනා සම්බන්ධීකරණයෙන් යුතු නියාමන යාන්ත්‍රණයක් ක්‍රියාත්මක කෙරෙනු ඇත

දත්ත රස්කිරීම, සම්පාදනය කිරීම සහ වියලේෂණය කිරීම සඳහා ජාතික ලමා ආරක්ෂක අධිකාරිය, පරිවාස හා ලමාරක්ෂක සේවා දෙපාර්තමේන්තුව සහ පලාත් පරිවාස හා ලමාරක්ෂක සේවා දෙපාර්තමේන්තු තුළ පරිපූර්ණකාලීන තොරතුරු පද්ධතියක් ස්ථාපනය කළයුතු වේ. ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන එලඳායීව නියාමනය කිරීම සඳහා සහ පරිපාලන නීති, රෙගලාසි සහ ප්‍රතිපත්තිවලට ජ්‍යෙෂ්ඨ අනුකූලන්වය අධික්ෂණය කිරීම සඳහා මෙවලම් සකස් කළ

යුතුය. මෙම සියලු ආයතන ආබාධ සහිත අමයින්ට ලබාදෙන අමා දිවා පුරුණුම් සේවා ද ඇතුළුව සියලුම අමා දිවා පුරුණුම් සේවාවල දැන්ත සංවිතයක් පවත්වා ගැනීම අවශ්‍ය වේ.

සියලුම අමා දිවා පුරුණුම් මධ්‍යස්ථානවල ප්‍රතිඵල මැනීම, අඩුපාඩු හඳුනා ගැනීම සහ ක්‍රියකාරීත්වය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා ඇගයීම සිදුකළ යුතුය. අමයින් සඳහා සපයා දෙනු ලබන අමා දිවා පුරුණුම් සේවාවන්හි ගුණාත්මකභාවය ඉහළ නැංවීම සඳහා අභාල ආයතන විසින් කාර්යසාධනය ගෞණිගත කිරීමේ ක්‍රමයක් හඳුන්වා දී, ගුණාත්මක සේවා සපයන්නන් හට දිරිනෑවීම සිදුකළ යුතුය. මෙය අමා දිවා පුරුණුම් සේවාවල ගුණාත්මකභාවය පිළිබඳ දෙමාපියන් අතර දැනුවත්හාවය වැඩි කිරීමට හේතු වනු ඇත.

2.9. පාර්ශ්වකරුවන්ගේ කාර්යභාරයන් සහ වගකීම්

■ කාන්තා හා අමා සංවර්ධන විෂයභාර අමාත්‍යාංශය

ජාතික අමා ආරක්ෂක අධිකාරිය, පරිවාස හා අමාරක්ෂක සේවා දෙපාර්තමේන්තුව, කාන්තා කාර්යාලය, ජාතික කාන්තා කමිටුව සහ මූල් අමාරක්ෂක සංවර්ධනය සඳහා වූ ජාතික ලේකම් කාර්යාලය යන ආයතන වර්තමානයේ කාන්තා හා අමා සංවර්ධන විෂය භාර අමාත්‍යාංශය යටතේ ක්‍රියාත්මක වන ආයතන වේ. සාර්ථක පිළිතයක් ගත කිරීම සඳහා කාන්තාවන් දැනුමෙන් හා කුසලතාවයෙන් සවිබල ගැනීම්, අමයින් සියලු ආකාරයේ හිංසනයන්ගෙන් ආරක්ෂා කිරීම, ඔවුන්ගේ යහපැවැත්ම සහතික කරන ක්‍රමවේද සපය දීම සහ අධික්ෂණය කිරීම, අමා හිතකාම් පාසල් පරිසරයක් තීර්ණාණය කිරීමසහ සැමට අධ්‍යාපනය සහතික කිරීම²² මෙම අමාත්‍යාංශය වෙත පැවරී ඇති කර්තවයන් අතර වේ.

රකවරණය අවශ්‍ය කරන අමයින් සම්බන්ධයෙන් පරිවාස හා අමාරක්ෂක සේවා දෙපාර්තමේන්තුව වගකීව යුතු හෙයින්, අමා දිවා පුරුණුම් මධ්‍යස්ථානවල රකවරණය ලබන අමයින් සඳහා අවශ්‍ය රකවරණය සැපයීමේදී මෙම ආයතනය වැදගත් කාර්යභාරයක් ඉටු කළ යුතුය. එය මෙම ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීම අධික්ෂණය කිරීමේදී අමාත්‍යාංශයේ ප්‍රධාන කාර්යය ඉටු කරන දෙපාර්තමේන්තුව විය යුතුය.

අමා ප්‍රයෝග්‍යනා වැළැක්වීම සහ එහින් අපයෝග්‍යවල ගොදුරු වන අමයින්ට ආරක්ෂාව සහ ප්‍රතිකාර සපයා දීම පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තියක් සකස් කිරීමේදී ජාතික අරක්ෂක අධිකාරිය ශ්‍රී ලංකා රජය වෙත උපදෙස් ලබා දෙයි. එසේ හෙයින්, අමා දිවා පුරුණුම් පහසුකම් අවශ්‍ය කරන සියලුම අමයින්ට එම අමයින්ගේ, දෙමාපියන්ගේ සහ ප්‍රවුල්වල අවශ්‍යතා පුරුණු, පුරුණුම්තින්, දායාරා, සංවර්ධනාත්මක හා මතා ආරක්ෂාව සහිත පරිසරයක් සපයා දීමේ අරමුණ ඇතිව ජාතික අධිකාරිය විසින් මෙම ප්‍රතිපත්තිය සකස් කර ඇත. අමා දිවා පුරුණුම් මධ්‍යස්ථානවල අමයින් සඳහා පුරුණුම්තින් යන්න තහවුරු කිරීමේදී ජාතික සම්බන්ධිකරණ කමිටුවෙහි සාමාජිකයෙක් ලෙස එයට කාර්යභාරයක් පැවරේ. අමා දිවා පුරුණුම් මධ්‍යස්ථානවල පුරුණුම්තින්හාවය සහ ආරක්ෂාව නියාමනය කිරීම ජාතික අධිකාරියෙහි තනි වගකීම වේ.

කාන්තා කාර්යාලය කාන්තාවන්ගේ ආර්ථික හා සමාජ සවිබලගැනීම් සඳහා පුදුසු වැඩිසටහන් සැලසුම් කිරීම, ක්‍රියාත්මක කිරීම සහ ඇගයීම සිදු කරයි. ජාතික සම්බන්ධිකරණ කමිටුවෙහි සාමාජිකයෙකු වශයෙන් කාර්යාලය මෙම ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ක්‍රියාවලියට ආයක වෙමින්, රකියාවල නියුත කාන්තාවන්ට ගුණාත්මක අමා රකවරණ පහසුකම් සහතික කළ යුතුය.

■ සෞඛ්‍ය හා පෙශ්‍යණය පිළිබඳ විෂය භාර අමාත්‍යාංශය

ශ්‍රී ලංකා අමයින්ගේ සෞඛ්‍ය හා පෙශ්‍යණ තත්ත්වය සම්බන්ධ ප්‍රධාන පාර්ශ්වකරු වන්නේ සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශය සේ. 2012 වර්ෂයේ දී මෙම අමාත්‍යාංශය විසින් හඳුන්වා දෙන ලද මාත්‍ර හා අමා සෞඛ්‍යය පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය මතින් ගැඹු ගැනීම, දරු ප්‍රසුතිය සහ ප්‍රසුතියේ ප්‍රසුතිය කාලය යන අවස්ථාවල සිටින කාන්තාවන් සහ අලුත උපන් අමයින්, පළදුවන්

²²<http://www.childwomenmin.gov.lk/>

සහ වයස අවුරුදු 18 දක්වා ලමයින් ආවරණය කරයි.²³ ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන පහසුකම් පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීමට අදාළව කාන්තා හා ලමා සංවර්ධන විෂයය හාර අමාත්‍යාංශය යටතේ ඇති ඉහත සඳහන් කළ ආයතන ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථානවල රැකවරණය ලබන ලමයින්ගේ සෞඛ්‍යය, පෝෂණය සහ මතෙන් සමාජීය සංවර්ධනය සම්බන්ධ කරුණුවලදී මතෙන්ම දිවා සුරකුම් පහසුකම් සම්බන්ධ ප්‍රතිපත්තිමය කරුණුවලදී දෙසාඩා අමාත්‍යාංශය සහ එහි පවුල් සෞඛ්‍ය කාර්යාංශය සමඟ සම්පූර්ණ කටයුතු කළ යුතුය.

■ අධ්‍යාපන විෂයය හාර අමාත්‍යාංශය

පාසල් කාලයෙන් පසු ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථානවල කාලය ගත කරන වියස අවුරුදු 12 දක්වා වූ ලමයින් මෙම ප්‍රතිපත්තිය මගින් ආවරණය කෙරෙයි. එමෙන් ම, බොහෝ විට පොදුගැලික පාසල් විසින් පවත්වාගෙන යනු ලබන, පාසල් කාලයෙන් පසුව ක්‍රියාත්මක වන ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන ද තිබේ. පාසල් අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය සතුවන අධිකාරී බලය පිළිගෙන, මෙම ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ක්‍රියාවලියේදී කාන්තා හා ලමා සංවර්ධන විෂයය හාර අමාත්‍යාංශය අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය සමඟ සහයෝගයෙන් කටයුතු කළ යුතුය.

■ සමාජ සේවා දෙපාර්තමේන්තුව

ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ක්‍රියාවලියේදී සමානාත්මකවය සාක්ෂාත් කර ගැනීම සඳහා සමාජ සේවා දෙපාර්තමේන්තුවට වැදගත් කාර්යහාරයක් පැවරී ඇත. ඉතාමත් ම අවදානමට ලක්විය හැකි සහ අවාසිදායක තත්ත්වයන්ට මූල්‍ය දී සිටින ලමයින් සඳහා රැකවරණ අවස්ථා සපයා දීමෙදී ඉතාමත් වටිනා, දීප ව්‍යාප්ති ජාලයක් එම දෙපාර්තමේන්තුව සතුව තිබේ. ආබාධිතභාවය වැනි අවාසි සහගත තත්ත්වයන් යටතේ සිටින ලමයින් මෙම ප්‍රතිපත්තියෙහි ප්‍රමුඛතම ක්ෂේත්‍රවලින් එකක් චේ. ලමා රැකවරණය සඳහා ඒකාබද්ධ ප්‍රවීයයන් හා ක්‍රමෝපායන් අවශ්‍ය කරන බැවින්, ඉතාමත් අවදානම් සහගත සහ අවාසි සහගත තත්ත්වයන්හි සිටින ලමයින්ට සහ ඔවුන්ගේ පවුල්වලට මතෙන්ම ආන්තික ප්‍රජාවන්ට ද ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් සපයාදීමෙදී කාන්තා හා ලමා සංවර්ධන විෂයය හාර අමාත්‍යාංශය සමාජ සේවා දෙපාර්තමේන්තුව සමඟ සම්පූර්ණ සහයෝගයෙන් යුතුව කටයුතු කළ යුතුය.

■ පළාත් සභා

හි ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ 13 වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට අනුව, පරිවාස හා ලමාරක්ෂක සේවා සහ පෙර පාසල් කළමනාකරණය අධික්ෂණය කිරීම සම්බන්ධයෙන් පළාත් සභාවලට බලය පැවරී ඇත. එම නිසා, ලමා දිවා සුරකුම්මධ්‍යස්ථානවල ඉණාන්මකහාවය සහ එලභයි කළමනාකරණය සහතික කරමින් සහ එම මධ්‍යස්ථානවල කාර්යයන් පිළිබඳ සම්ස්ත අධික්ෂණය සිදු කරමින් එම මධ්‍යස්ථාන වෙත ප්‍රවීයය ප්‍රජාල් කිරීමේ වගකීම පළාත් පරිවාස හා ලමාරක්ෂක සේවා දෙපාර්තමේන්තු වෙත පැවරී තිබේ. ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථානවල දී ඉගෙනීමට අවස්ථා සලසා පීම මෙම ප්‍රතිපත්තියෙහි වැදගත් අංශයක් වන හෙයින්, සහ ඇතුළු ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන මූල්‍ය ලමාවිය සංවර්ධන මධ්‍යස්ථාන සහිතව ක්‍රියාත්මක වන හෙයින්, ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් පිළිබඳ මෙම ජාතික ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී මූල්‍ය ලමාවිය අංශය අධ්‍යාපනය සඳහා පිළිවුවා ඇති පළාත් නියාමන ආයතන පළාත් පරිවාස හා ලමාරක්ෂක සේවා දෙපාර්තමේන්තුවට සහය විය යුතුය. ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන, විශේෂයෙන් ම පෙර පාසල් සහිතව ක්‍රියාත්මක වන දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන, පළාත් සභා විසින් අධික්ෂණය කරනු ලැබේ ඇති බව උග්‍ර පළාතේ පෙර පාසල් අධ්‍යාපනය පිළිබඳ පළාත් ප්‍රජාල්තිය මතින් පෙන්වුම් කරයි. මෙම සන්දර්භය තුළ, මෙම ප්‍රතිපත්තිය එලභයි ලෙස ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා පළාත් සභා ජාතික මට්ටමෙන් කාන්තා හා ලමා සංවර්ධන විෂයය හාර අමාත්‍යාංශය සමඟ සහ පළාත් මට්ටමෙන් පළාත් පරිවාස හා ලමාරක්ෂක සේවා දෙපාර්තමේන්තු සමඟ සහයෝගයෙන් යුතුව කටයුතු කළ යුතු යැයි අපේක්ෂා කෙරේ.

²³මාත්‍ය සහ ලමා සෞඛ්‍යය පිළිබඳ ජාතික ප්‍රතිපත්තිය, සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශය, තොරතුරු ලබ ගත් දිනය සහ වෙත අඩවිය: 2021 ජූලි 3,

http://www.health.gov.lk/moh_final/english/public/elfinder/files/publications/publishpolicy/4_Maternal%20and%20Child%20Health.pdf

▪ වැවිලි මානව සංවර්ධන භාරය

වැවිලි මානව සංවර්ධන භාරය ප්‍රාදේශීය වැවිලි සමාගම විසින් කළමනාකරණය කරනු ලබන වනුවල ප්‍රජාවගේ ජීවන තත්ත්වය උසස් කිරීම සඳහා සමාජ සංවර්ධන වැඩිසටහන් ක්‍රියාත්මක කරයි. එය එම වනුවල සේවකයින්ගේ ප්‍රමාදීන් සඳහා ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථාන කළමනාකරණය කරයි. මෙම ප්‍රජාවගේ ජීවිතය නගා සිවුවීම සඳහා සහ ඔවුන්ගේ ප්‍රමාදීන්ට දායාත්වීන පරිසරයන් තුළ ඉගෙනීමට හා සංවර්ධනය විමට අවස්ථාව සලසා දීම සඳහා වැවිලි මානව සංවර්ධන භාරය ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් පිළිබඳ මෙම ජාතික ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී කාන්තා හා ලමා සංවර්ධන විෂයය භාර අමාත්‍යාංශය සමඟ සහ පලාත්, දිස්ත්‍රික් හා ප්‍රාදේශීය සම්බන්ධිකරණ කම්ටු සමඟ සම්පූර්ණ සම්බන්ධතාවයෙන් කටයුතු කළ යුතුය.

▪ ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථානවල කළමනාකාරීන්වය

ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් සපයා දීමේදී ප්‍රධානම පාර්ශ්වකරුවෙක් වන එම පහසුකම්වල කළමනාකාරීන්වය ශ්‍රී ලංකා රජය විසින් නියම කර ඇති ප්‍රමිති හා රෙගුලාසිවලට අනුකූලව කටයුතු කළ යුතුය. ලමා දිවා සුරකුම් මධ්‍යස්ථානවල ව්‍යුහාත්මක ගුණාත්මකභාවය (යටිතල පහසුකම් සහ අවකාශය; සෞඛ්‍යය හා ආරක්ෂාව සම්බන්ධ විධිවාහාන; වැඩිහිටි - ලමා අනුශාත සහ ක්‍රියාත්මකවල විශාලත්වය; කාර්ය මණ්ඩලයේ සුදුසුකම්; සේවක වැටුප් යනාදිය²⁴⁾ සහ ක්‍රියාවලියේ ගුණාත්මකභාවය (ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් පරිසරය තුළ ප්‍රමාදීන් දෙනීකව ලබන අත්දැකීම්) සම්බන්ධයෙන් එම මධ්‍යස්ථානවල කළමනාකාරීන්වය වගකිව යුතු වන්නේය. ක්‍රියාවලියේ ගුණාත්මකභාවය ලමා සංවර්ධනයට සපුරාවම බලපාන සාධක වන, ලමා ක්‍රියාකාරකම් වල සමාජ, විෂ්තරීය ත්‍රිත්ව්‍ය වෙත අනුශාත සහ රැකවරණය සපයන්නාන්, සම වයසේ මිත්‍රන් හා දුවා සමඟ අන්තර් ක්‍රියාකාරීම්වලින් සමන්විත වේ. ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම්වල කළමනාකාරීන්වය අදාළ ප්‍රාදේශීය සම්බන්ධිකරණ කම්ටුවට නියෝජනය ලබාදෙන අතර මෙම ප්‍රතිපත්තිය එලදායීව ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා එම කම්ටුව සමඟ එක්ව කටයුතු කළ යුතු වේ.

▪ දෙමාපියන්, ප්‍රවුල සහ ග්‍රාමීය ලමා ආරක්ෂක කම්ටු

දෙමාපියන් සහ රැකවරණය සපයන්නන් ප්‍රමාදීන්ගේ එදිනෙනු කටයුතුවල හැඳුනුවන් වන විට ප්‍රමාදීන් සාර්ථක වේ.²⁵ එමයාගේ අන්තර්භාවය ඔහුගේ/ඇයගේ ප්‍රවුල තුළ මූල් බැසැගෙන ඇති හෙයින්, දෙමාපියන් ගුරුවරුන් කෙරෙහි විශ්වාසය තබන බවත්, අනෙක් අතට ගුරුවරුන් දෙමාපියන් කෙරෙහි විශ්වාසය තබන බවත්, ඔවුන් අතර අනෙක්නාය ගොරවයක් ඇති බවත් ලෙස ප්‍රමාදීන් දැනගත් විට ප්‍රමාදීන්ට සුරක්ෂිත බවක් දැනෙයි. ලමා දිවා සුරකුම් සේවාවන්හි ප්‍රතිලාභීන් ලෙස සහ ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ක්‍රියාවලියෙහි බිම මට්ටමේ පාර්ශ්වකරුවන් වගයෙන් දෙමාපියන්ගේ/ප්‍රවුල්වල සහ ගම් මට්ටමින් ලමා ආරක්ෂක උදෙසා කටයුතු කරනු ලබන ග්‍රාමීය ලමා ආරක්ෂක කම්ටුවල නියෝජනය ප්‍රාදේශීය සම්බන්ධිකරණ කම්ටුවට ලබාදිය යුතු වේ. මෙම ප්‍රතිපත්තිය සාර්ථකව ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා ඔවුන් අනෙකුත් පාර්ශ්වකරුවන් සමඟ එක්ව කටයුතු කළ යුතුය.

▪ රාජ්‍ය නොවන සංවිධානවල කාර්යභාරය

ලමා ආරක්ෂක සහ සංවර්ධනය සම්බන්ධයෙන් මෙරට තුළ ජාතික හා අන්තර්ජාතික මට්ටමින් ක්‍රියාත්මක වන රාජ්‍ය නොවන සංවිධානයන් ද මෙම ලමා දිවා සුරකුම් පහසුකම් පිළිබඳ මෙම ජාතික ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී කාන්තා හා ලමා සංවර්ධන විෂයය භාර අමාත්‍යාංශය සමඟ සහ පලාත්, දිස්ත්‍රික් හා ප්‍රාදේශීය සම්බන්ධිකරණ කම්ටු සම්පූර්ණ සමඟ සම්පූර්ණ සම්බන්ධතාවයෙන් කටයුතු කළ යුතුය.

²⁴බොනෙටි, එස්. (2018) මූල් වසරවල ගුණාත්මක සපයාදීම්වල ව්‍යුහාත්මක අංග: සාක්ෂිවල සමාලෝචනයක්, තොරතුරු ලබා ගත් වෙබ් අඩවිය https://epi.org.uk/wp-content/uploads/2018/08/Early-years-structural-quality-review_EPI.pdf

²⁵තොරතුරු ලබා ගත් දිනය සහ වෙබ් අඩවිය: 2021 ජූලි 8, <https://childwatch.com/blog/2018/11/02/family-engagement-a-partnership-between-childcare-centers-and-families/>

**இலங்கையில் குழந்தைகள் தின
பராமரிப்பு வசதிகள் பற்றிய தேசிய
கொள்கை**

உள்ளடக்கம்

சுருக்கக் குறியீடுகள்	iii
1.அறிமுகம்.....	1
1.1 பின்னணி மற்றும் காரண விளக்கம்	1
1.2 நிலை பற்றிய மீளாய்வு	5
1.2.1 இலங்கையிலுள்ள சிறுவர் பகல்நேர பராமரிப்பு வசதிகள்.....	5
1.2.2. தற்போதிய நிலவரம்	7
2. சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு வசதிகள் பற்றிய தேசிய கொள்கை	11
2.1 அறிமுகம்	11
2.2 கலைச்சொற்கள்.....	12
2.3.கொள்கையின் வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகள்.....	14
2.4 கொள்கையின் தொலைநோக்கு மற்றும் பணி	16
2.5 கொள்கையின் நோக்கங்கள் மற்றும் குறிக்கோள்கள்	16
2.6 கொள்கைகள் மற்றும் உத்திகள்.....	17
பகுதி 1: வழங்கப்படும் பராமரிப்பின் தரம்	17
பகுதி 2: தாங்கிக்கொள்க்கூடிய செலவில் சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு வசதிகளை நியாயமான முறையில் அடைந்துகொள்வதற்கான வாய்ப்பு	21
பகுதி 3: குறைபாடுகள் உள்ள (மாற்றுத் திறனாளி)சிறுவர்களைப் பராமரித்தல்	22
பகுதி 4: சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலைய முகாமைத்துவம்	23
பகுதி 5: ஒழுங்குவிதிகள் மற்றும் ஆளுகை	24
2.7. கொள்கை அமுலாக்கக் கட்டமைப்பு	25
2.7.1. குழுக்களின் உள்ளடக்கம்	26
2.8. சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையங்களின் மேற்பார்வை மற்றும் கண்காணிப்பு.....	30
2.9 பங்கீடுபாட்டாளர்களின் வகிபாகங்கள் மற்றும் பொறுப்புகள்.....	31

சுருக்கக் குறியீடுகள்

CDC	சிறுவர் அபிவிருத்தி நிலையங்கள்
DCC	மாவட்ட ஒருங்கிணைப்புக் குழுக்கள்
Div.CC	பிரதேச ஒருங்கிணைப்புக் குழுக்கள்
ECD	முன்பிள்ளைப் பருவ அபிவிருத்தி
FHB	குடும்ப சுகாதார பணியகம்
GOSL	இலங்கை அரசாங்கம்
ILO	சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பு
MoH	சுகாதார அமைச்சர்
NAITA	தேசிய பயிலுனர் கைத்தொழில் பயிற்சி அதிகாரசபை
NCC	தேசிய ஒருங்கிணைப்புக் குழு
NCPA	தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை
NSECD	முன்பிள்ளைப் பருவ அபிவிருத்திக்கான தேசிய செயலகம்
NVQ	தேசிய தொழில் தகைமை
PCC	மாகாண ஒருங்கிணைப்புக் குழுக்கள்
RPC	பிராந்திய பெருந்தொட்டக் கம்பனிகள்
UNCRC	ஜக்கிய நாடுகளின் சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய சாசனம்
TVEC	முன்றாம் நிலைக் கல்வி மற்றும் தொழிற் கல்வி ஆணைக்குழு

1.அறிமுகம்

1.1 பின்னணி மற்றும் காரண விளக்கம்

சிறுவர்களினதும் குடும்பங்களினதும் வாழ்வில்சிறுவர் பராமரிப்பு முக்கியமானதோரு பங்கினை வகிக்கிறது. சிறுவர்களுக்கான தரமான சிறுவர் பராமரிப்பு என்பது அவர்களின் முழுமையான வளர்ச்சிக்கு உதவுவதாகும். பெற்றோர் மற்றும் குடும்பங்களைப் பொறுத்தமட்டில், இது அவர்களின் பிள்ளைகளுக்கு பாதுகாப்பு மற்றும் ஆபத்தின்மையைக் குறிக்கிறது. மூலையின் அடிப்படை கட்டமைப்பானது பிறப்பதற்கு முன்பே தொடங்கி முதிர்வயது வரை தொடரும் ஒரு தொடர்ச்சியான செயன்முறையின் மூலம் உருவாக்கப்படுகின்றதென மூலை வளர்ச்சி தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆராய்ச்சிகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. மேற்படி கட்டமைப்பின் தரம், கற்றல், ஆரோக்கியம் மற்றும் அதனையடுத்தும் வரும்¹ நடத்தை ஆகிய அனைத்தும் ஆரம்பகால அனுபவங்களினால் நிறுவப்படுகின்ற உறுதியான அல்லது பலவீனமான அடித்தளத்தின் ஊடாக தாக்கத்திற்கு உள்ளாகின்றது. சிறுவர்கள் வீட்டில் இருக்கும் முதல் வருடத்திலும் அடுத்துறும் வருடங்களிலும் சிறப்பாகச் செயற்படுவதை ஆராய்ச்சிகள் சுட்டிக்காட்டுவதுடன் குழு அமைப்புகளும் உள்ளன. சிறுவர்களின் வளர்ச்சி மற்றும் பாடசாலை அடைவுகளில் தரமான பராமரிப்பு சாதகமான மற்றும் நீடித்த விளைவுகளை ஏற்படுத்துவதாக பல ஆய்வுகள் உறுதிப்படுத்தியுள்ளன. இந்த ஆய்வுகள் குழந்தைகளின் வளர்ந்து வரும் சமூக, மனவெழுச்சி, அறிவாற்றல் மற்றும் மொழி திறன்களை விருத்தியடையச் செய்வதில் தரமான சூழல்களின் தீர்மானகரமான முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகின்றன. பெற்றோர் அத்தகைய அனுபவங்களை வழங்க முடியாதபோது, இதனை வழங்குவதற்கான மிகச் சிறந்த மாற்றுவழி சிறுவர் பராமரிப்பு சேவைகளாகும். தரம்வாய்ந்தசிறுவர் பராமரிப்புச் சூழல்கள் பாதுகாப்பானவையாக இருப்பதுடன் துஷ்பிரயோகம், புறக்கணிப்பு மற்றும் மன அழுத்தத்திலிருந்து சிறுவர்களை பாதுகாக்கும் அதேவேளை தங்களை விட அறிவுமிகுந்த வளர்ந்தவர்கள் மற்றும் சம வயது குழுக்களுடன் விளையாடுவதன் மூலமும் தொடர்புகொள்வதன் மூலமும் சிறுவர்களுக்கு ஏராளமான வாய்ப்புகளும் கிடைக்கின்றன.

சிறுவர் பராமரிப்பு என்பது ஒரு நாட்டிற்கு சமூக மற்றும் பொருளாதார பயன்களை கொண்டுவரும் முதலீடாகவும் கருதப்படுகிறது. தாங்கிக்கொள்ளக் கூடிய செலவையும் சிறந்த தரத்தையும் கொண்ட சிறுவர் பராமரிப்பானது, இளம் சிறுவர்களின் நேர்மறையான வளர்ச்சி,

¹ஹார்வர்ட் பல்கலைக்கழகம் (n.d) சுருக்கமாக: முன்பிள்ளைப் பருவ அபிவிருத்தி பற்றிய விஞ்ஞானம். <https://developingchild.harvard.edu/resources/inbrief-science-of-ecd/> இலிருந்து ஜூன் 3, 2021 இல் பெறப்பட்டது

²வில்லோபி, எம். (2016) தரமான ஆரம்ப ஆண்டுகளுக்கான பராமரிப்பு மற்றும் கல்வி: ஆரம்ப ஆண்டுகளின் சேவையில் எதைப் பார்க்க வேண்டும். https://www.tusla.ie/uploads/content/barnardos-quality_early_years_care_and-education.pdf இலிருந்து ஜூன் 25, 2021 அன்று பெறப்பட்டது

பெண்களை வலுவூட்டுதல் மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சி³ ஆகியவற்றின் 'மும்மடங்கான ஆதாயத்தை"பெற்றுக்கொள்வதற்கு அது கொண்டுள்ள திறனை எடுத்துக்காட்டுவதற்கான பாரியதொரு முதலீடாக அமைகின்றதெனவும் வாதிடப்படுகிறது. பெண்களை வலுவூட்டும் விடயத்தில் ஊழியர் படையில் அவர்கள் பங்கேற்றலானது அவர்களை வலுவூட்டுவதற்கான முக்கிய காரணிகளில் ஒன்றாகும். இது ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு பங்களிக்கும் முக்கிய காரணியாகவும் உள்ளது. இருப்பினும், இவ்வாறான நன்மைகள் இருந்தபோதிலும், பல நாடுகளில் ஊழியப் படையில் பெண்களின் பங்கேற்பு குறைந்து வருவதாக உலகளாவிய தரவுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. உலக வங்கியின் கூற்றுப்படி, குறிப்பாக நடுத்தர மற்றும் குறைந்த வருமானம் கொண்ட நாடுகளில்⁴ இது வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. தரமான சிறுவர் பராமரிப்பு இல்லாமை தாய்மார்களை தொழில் செய்வதிலிருந்து விலக்கி வைப்பதற்கான முக்கிய காரணங்களில் ஒன்றாக அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. தாங்கிக்கொள்ளக்கூடிய செலவில்சிறந்த பராமரிப்பு அதிக அளவில் கிடைத்தல் ஊழியர் படையில் தாய்மாரின்பங்கேற்பு விகிதம் உயர் மட்டத்தில் இருப்பதை வெளிப்படுத்துவதுடன் குறிப்பாக முன்பள்ளி வயதிலுள்ள சிறுவர்களுக்கு சிறுவர் பராமரிப்பு கிடைத்தலானது தாய்மார்கள் தொழிலுக்கும் வாழ்க்கைக்கும் இடையிலான திருப்திகரமான சமநிலையை⁵ அடைய உதவுகின்றதெனவும் ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

இலங்கையில் 2017 ஆம் ஆண்டில் 36.6% வீதமாக இருந்து பெண் தொழிலாளர் பங்கேற்பு 2019 இல் 33.5% ஆக வீழ்ச்சியடைந்துள்ளதாக உலக வங்கி வெளிப்படுத்துகிறது. இலங்கையில்⁶ ஊழியப் படையில் பெண்களின் பங்கேற்பைப் பாதிக்கும் காரணிகள் குறித்து சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பு (ILO) நடத்திய சமீபத்திய ஆய்வில் சமூக-கலாச்சார விதிமுறைகள் மற்றும் கருத்துக்கள் பெண்கள் வேலை வாய்ப்புகளை அனுகுவதற்கு எந்த அளவிற்கு தடையாக இருக்கின்றது எனும் விடயம் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. வீட்டுப் பொறுப்புகளை ஆண் பெண் எனும் பேதத்தின் அடிப்படையில் மாறாமல் வைத்திருக்கும் நிலையானதுபணியமர்த்தல் செயல்பாட்டில் மறைமுகமான பாகுபாடுகளுக்கு வழிவகுத்தது என்று இந்த ஆய்வு கண்டறிந்துள்ளது. சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பினால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட தீர்வு நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாக பெண்களின் ஊதியம் இல்லாத பராமரிப்பு பணியின் சுமையை

³UNICEF (2019) சிறுவர் பராமரிப்பு மற்றும் தொழிலில் ஈடுபடும் குடும்பங்கள்: புதிய வாய்ப்பு அல்லது தவறிப்போன தொடர்பு. <https://www.unicef.org/sites/default/files/2019-07/UNICEF-Childcare%20-Family-Friendly-Policies-2019.pdf> இலிருந்து மே 26. 2021 இல் பெறப்பட்டது

⁴உலக வங்கி (2021) தொழிலாளர் படை பங்கேற்பு விகிதம், பெண்கள் (பெண்கள் தொகையில் 15 வயதுக்கு மேல்%) (மாதிரியாக்கப்பட்ட ILO மதிப்பீடு) இலங்கை. (<https://data.worldbank.org/indicator/SL.TLF.CACT.FE.ZS?locations=LK>) இலிருந்து ஜூன் 18. 2021 இல் பெறப்பட்டது

⁵Daniela Vuri (2016) சிறுவர் பராமரிப்புக் கொள்கைகள் தாய்மாரின் வேலைவாய்ப்பை அதிகரிக்குமா, IZA தொழிலாளர் உலகம். ஜூன் மாதம் பெறப்பட்டது.

⁶சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பு (2016) பெண்களின் தொழிலாளர் படை பங்கேற்பைப் பாதிக்கும் காரணிகள். https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---asia/---ro-bangkok/---ilo-colombo/documents/publication/wcms_551675.pdf இலிருந்து ஜூன் 15, 2021 அன்று பெறப்பட்டது

குறைக்கின்றதாக அமையும் தாங்கிக்கொள்ளக் கூடிய செலவில் (ஒருவேளை பொது நிதியுதவியின் கீழ்) பராமரிப்பு சேவைகளை வழங்குதல் அத்தகையதோரு தீர்வாக சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

பாரம்பரிய இலங்கை சமூகத்தில் கூட்டுக் குடும்பம் பொதுவானதோரு விடயமாக இருப்பதுடன் குழந்தைகளை பராமரிப்பதில் பாட்டன் பாட்டி ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டிருந்தனர். எவ்வாறாயினும், ஒரு சமீபத்திய ஆய்வின்⁷ பிரகாரம், இந்த பங்கு மற்றும் தங்கியிருக்கும் விகிதங்கள் இன்று மாற்றமடைந்துள்ளதுடன் இளம் பிள்ளைகள் மற்றும் வயதான குடும்ப உறுப்பினர்களின் பராமரிப்பு விடயம் பெற்றோரின் பொறுப்பாக மாற்றப்பட்டுள்ளதாக சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. இலங்கை தெற்காசியாவில் வயதான மக்கள் தோகை வேகமாக அதிகரித்து வரும் நிலையினைகொண்டிருப்பதாலும், தொற்றாத நோய்கள் அதிகரித்து வருவதாலும் தாத்தமார் பாட்டிமார்கள் மிகவும் வயதானவர்களாக இருப்பதுடன் அவர்களின் பேரக்குழந்தைகளை பராமரிக்கும் திறன் அவர்களுக்கு குறைவாக இருப்பதாக இந்த ஆய்வு கருத்துரைக்கின்றது. இதனால் குடும்ப ஆதரவு குறைந்து வரும் நிலையில் இலங்கை குடும்பங்களுக்கு தங்களுடைய வீட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்ட பராமரிப்பு கடினமாக இருக்கக்கூடும்.

இலங்கை சனநாயக சோசலிசக் குடியரசின் அரசியலமைப்பிலுள்ள, அரசு கொள்கையின் வழிகாட்டிக் கோட்பாடுகளில், பிள்ளைகளினதும் இளம் ஆட்களினதும் உடல் வளர்ச்சியை, உள் வளர்ச்சியை, ஒழுக்க வளர்ச்சியை, மத வளர்ச்சியை, சமூக வளர்ச்சியை முழுமையாக விருத்தி செய்வதனை உறுதிப்படுத்துவதற்கும், சுரண்டலிருந்தும் ஓரங்காட்டப்படுவதிலிருந்தும் அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் என அரசானது அவர்களின நலன்களை விசேட கவனத்துடன் மேம்படுத்துதல் வேண்டும் (அத்தியாயம் VI, உறுப்புரை27[13]". மேலும், 1990 இல் ஜக்கிய நாடுகளின் சிறுவர் உரிமைகள் தொடர்பான சாசனத்தில் (UNCRC) இலங்கை கையெழுத்திட்டுள்ளது. அதனையுத்து 1992 இல் அது சிறுவர் உரிமைகள் சாசனத்தை அறிமுகப்படுத்தியது. ஜக்கிய நாடுகளின் சிறுவர் உரிமைகள் சாசனம் (UNCRC) மற்றும் இலங்கை அரசாங்கத்தால் (GOSL) அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சிறுவர்களின் உரிமைகள் பற்றிய சாசனத்தில் வெளிப்படையாகக் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ள துஷ்பிரயோகம், புறக்கணிப்பு மற்றும் சுரண்டல் ஆகியவற்றிலிருந்து விடுபடுவதற்கு சிறுவர்கள் கொண்டுள்ள உரிமையினை அடைந்துகொள்ளும் பொருட்டு அடுத்தடுத்து வந்த அரசாங்கங்கள் பல கொள்கைகளை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளன. இந்தக் கொள்கைகளில் பாலின மற்றும் பால்நிலை அடிப்படையிலான வன்முறையைத் தீர்ப்பதற்கான கொள்கை சட்டகம் மற்றும் தேசிய செயல் திட்டம் (2016-2020),

⁷வர்ணகுரிய, ஆர் (2020 இலங்கையில் சிறுவர் பராமரிப்பு உதவிகளுக்கு அதிகரித்தும் வரும் தேவை. <https://blogs.worldbank.org/endpovertyinsouthasia/growing-need-childcare-support-sri-lanka>இலிருந்து மே 17, 2021 இல் பெறப்பட்டது

இலங்கையில் மாற்று சிறுவர் பராமரிப்புக்கான தேசியக் கொள்கை, 2019 மற்றும் இலங்கை தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்புக் கொள்கை, 2019, தேசிய முன் பிள்ளைப்பருவ பராமரிப்பு மற்றும் விருத்திக்கான கொள்கை, 2018, மற்றும் சிறுவர் ஊழியத்தை இல்லாதொழிப்பதற்கான தேசியக் கொள்கை, 2017. ஆகியவை உள்ளடங்குகின்றன. இந்தக் கொள்கைகளுக்கு மேலதிகமாக பிள்ளைகளுக்கு பாதுகாப்பானதோரு குழலை எளிதாக்கும் வகையில் பகல்நேர பராமரிப்பு நிலையங்களின் செயற்பாடு தொடர்பான தேசிய வழிகாட்டுதல்லை 2017ஆம் ஆண்டுஅரசாங்கம் அங்கீகாரித்துள்ளது.

1998 ஆம் ஆண்டின் 50 ஆம் இலக்க தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபைச் சட்டமானதுஇலங்கையில் சிறுவர்களின் உரிமைகளை உறுதிப்படுத்தும் வகையிலான வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சட்டங்களில் ஒன்றாகும். தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையானது (NCPA) இச்சட்டத்தின் கீழ் தேசியக் கொள்கையை உருவாக்குவதற்காக நிறுவப்பட்டதுடன் சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தைத் தடுத்தல் மற்றும் அத்தகைய துஷ்பிரயோகத்தால் பாதிக்கப்பட்ட சிறுவர்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் சிகிச்சையளித்தல்,அனைத்து வகையான சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களுக்கு எதிரான நடவடிக்கைகளின் ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் கண்காணித்தல்மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய அல்லது அதற்கு எதிர்நேர்விளைவான கருமங்களுக்காக உருவாக்கப்பட்டதாகும். இச் சட்டத்தின் 14வது பிரிவில் குறித்துரைக்கப்பட்டுள்ளவாறு இந்த அதிகாரசபையின் முக்கிய செயற்பாடு யாதெனில்சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தைத் தடுத்தல் மற்றும் அத்தகைய துஷ்பிரயோகத்தால் பாதிக்கப்படும் சிறுவர்களை பாதுகாத்தல் மற்றும் சிகிச்சையளித்தல் குறித்த தேசியக் கொள்கையை வகுப்பதில் அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்குவதாகும். இச் சட்டத்திற்கு அமைவாக மேற்படி அதிகாரசபை சிறுவர்களுக்கானபகல்நேர பராமரிப்பு வசதிகளை தரப்படுத்தவும், மேற்பார்வையிடவும் மற்றும் கண்காணிக்கவும், சிறுவர்களுக்கான இடர்வரு நிலைகளை குறைக்கவும் அத்துடன் இலங்கையில் சிறுவர்களுக்கான தரமான பகல்நேர பராமரிப்பு சேவைகளை மேம்படுத்தவும் சிறுவர்களுக்கான பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்களுக்கான தேசியக் கொள்கையினை முன்வைக்கின்றது.

1.2 நிலை பற்றிய மீளாய்வு

1.2.1 இலங்கையிலுள்ள சிறுவர் பகல்நேர பராமரிப்பு வசதிகள்

நம்பகமான தரவுகளின் பற்றாக்குறையானது இப்பராமரிப்பு வசதிகளின்வரலாற்று ரீதியிலான வளர்ச்சி மற்றும் இலங்கையில் சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு வசதிகளின் தற்போதைய நிலை ஆகியவற்றைப் பற்றியதொரு தெளிவான விளக்கத்தை முன்வைப்பதற்கான வாய்ப்பினை மட்டுப்படுத்துகின்றது. 2010 இல் இலங்கையில் உள்ள ஒன்பது மாகாணங்களையும் உள்ளடக்கியதாக பகல் நேர பராமரிப்பு வசதிகள் தொடர்பாக நடத்தப்பட்ட ஒரு மதிப்பாய்வினைத் தவிர சமீபத்தில் நடாத்தப்பட்ட எவ்வித தேசிய அளவிலான மதிப்பாய்வுகள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. 2010 இல் மேற்கொள்ளப்பட்ட மதிப்பாய்வின் ஊடாகமுன் பின்னைப் பருவ அபிவிருத்தி (ECD) நிலையங்கள் மற்றும் இலங்கையில் வழங்கப்பட்டுள்ள பகல்நேர பராமரிப்பு நிலையங்களின் அளவு பற்றிய தரவுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. எவ்வாறாயினும், வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களையும் பொலன்றுவை மாவட்டத்தையும் உள்ளடக்ககாததாலும், தெற்கு, வடமத்திய மற்றும் ஊவா⁸ போன்ற சில மாகாணங்களின் வரையறுக்கப்பட்ட பிரதிநிதித்துவத்தாலும் இது மட்டுப்படுத்தப்பட்டது. இந்த மதிப்பாய்வுக்கு மேலதிகமாக, ஆரம்ப பின்னைப் பருவ அபிவிருத்திக்கான தேசிய செயலகத்திடமிருந்து (NSECD) பெறப்பட்ட தரவுகளும் இலங்கையில் உள்ள பகல் நேர பராமரிப்பு வசதிகளின் நிலையை மீளாய்வு செய்வதற்கு உதவியாக இருந்தது.

சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு வசதிகளின் வகைகள்

தேசிய மதிப்பாய்வில் (2010) குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவாறு, இலங்கையில் சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு வசதிகள் பெரும்பாலும் வேலை செய்யும் பெண்களினாலே தோற்றம் பெற்றதுடன் சிறுவர்களைப் பராமரிப்பதற்கு பெற்றோருக்கு உதவுவதற்கு வீட்டில் ஆட்கள் இல்லாமை மற்றும் கூட்டுக் குடும்பங்களின் எண்ணிக்கையில் வீழ்ச்சி ஆகியவை இதற்கு காரணங்களாக அமைந்தன. அத்தகைய குடும்பங்களின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டு குழந்தைகளுக்கான பராமரிப்பை வழங்குவதற்கான தேவையை பூர்த்தி செய்வதற்காக பல வகையான சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்கள் இயங்குகின்றன. தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையினால் விருத்தியாக்கப்பட்டசிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்கள் தொடர்பாக தேசிய வழிகாட்டுதல்கள் மூலமாக இத்தகைய நிலையங்களை பின்வருமாறு 3 வகைகளாக வகைப்படுத்தியுள்ளது.

⁸சிறுவர் செயலகம் (2010) முன்பின்னைப் பருவ அபிவிருத்தி நிலையங்கள் தேசிய மதிப்பாய்வு. சிறுவர் அபிவிருத்தி மற்றும் மகளிர் விவகார அமைச்சர். <http://www.childprotection.gov.lk/documents/National%20Child%20Protection%20Policy%20-%20final%20-202013.10.4.pdf> இலிருந்து மே 7.2021 இல் பெறப்பட்டது.

- அ) நிலைய அடிப்படையிலான சிறுவர்பகல் நேர பராமரிப்பு,
- ஆ) தொழிலிடத்தின் அடிப்படையிலான சிறுவர்பகல் நேர பராமரிப்பு மற்றும்
- இ) வீட்டு அடிப்படையிலான சிறுவர்பகல் நேர பராமரிப்பு.

ஒரு நிலையத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பகல் நேரப் பராமரிப்பு, கைக்குழந்தைகள், நடைகுழந்தைகள், முன்பள்ளி சிறுவர்கள் மற்றும் பாடசாலை வயதிலுள்ள பிள்ளைகள் ஆகியோருக்கு பராமரிப்பு வசதிகளை வழங்குவதுடன் அத்தகையதொரு நிலையங்கள் மு.ப 7 மணிமுதல் மதியம் 12 மணிவரை பிள்ளைகளுக்கான ஒரு முன்பள்ளியாக செயற்படுவதாகவோ அல்லது செயற்படாததாகவோ இருக்கக்கூடும். சிறுவர்களுக்கான அரசு அல்லது அரசு சார்பற்றதாக நிர்வகிக்கப்படும் ‘டிராப்-இன்’ மையங்கள் (பகல் நேர மையங்கள்) இந்தப் பிரிவில் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. பெற்றோரின் தேவைகள் மற்றும் பணியாளர்களின் ஆற்றல்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் இவை செயற்படும் நேரம் மாறுபடலாம். இருப்பினும் இந்த நிலையங்கள் மாலை 6 மணியாவில் மூடப்படும்.

தொழிலிடத்தின் அடிப்படையிலான சிறுவர் பகல்நேரப் பராமரிப்பு நிலையங்கள், தொழிலிடத்தின் வேலை நேரத்திற்குள் செயல்படும் வகையில் ஒரு நிறுவனத்தின் பணியாளர்கள் அல்லது உரிமையாளர்களினால் அமைக்கப்படுகின்றன. பாடசாலை அதிகாரிகளினால் பாடசாலை நேரத்திற்கு பின்னர் நடத்தப்படும் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்களும் இந்தப் பிரிவில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. தொழிலிடங்களில் உரிமையாளர்கள் அல்லது பணியாளர்களால் நிர்வகிக்கப்படும் நிலையங்கள், பணியாளர்கள் மற்றும் உரிமையாளர்களின் தேவைகளின் அடிப்படையில் வார இறுதி நாட்களில் இவை இயங்கக்கூடும்.

இரண்டு மணித்தியாலங்களுக்கு மேலதிகமாக பெற்றோர் அல்லது பாதுகாவலரின் வீட்டைத் தவிர்ந்த பிற தனியார் வீடுகளில் உள்ள பிள்ளைகளுக்கு தனியார் வீட்டு அடிப்படையிலான பகல் நேர பராமரிப்பு வழங்கப்படுகிறது. பெரும்பாலான சந்தர்ப்பங்களில், பராமரிப்பாளர்களால் வழங்கப்படும் சேவைக்கு பெற்றோர்கள் பணம் செலுத்துதல் வேண்டும்.

பெருந்தோட்டத் துறையில் சிறுவர் பகல்நேர பராமரிப்பு வசதிகள்

பெருந்தோட்டங்களில் வழங்கப்படும் சிறுவர்பகல் நேர பராமரிப்பு சேவைகள் தொழிலிட அடிப்படையிலானவையாக இருந்த போதிலும்மற்றைய தொழிலிடங்களில் வழங்கப்படும் பகல் நேர பராமரிப்பு சேவைகளிலிருந்து கணிசமாக வேறுபடுகின்றன. பிரித்தானிய காலனித்துவ காலத்தில் தோட்டங்களில் அதிக பெண் தொழிலாளர்கள் தொழிலில் ஈடுப்பட்டதன் விளைவாக இந்த சிறுவர்பகல்நேர சேவைகள் ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் மேற்பட்ட வளர்ச்சி வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளன. இக்காலத்தில் பிள்ளைகளுக்கான பகல் நேர பராமரிப்பு வசதிகளை அறிமுகப்படுத்தியதன் நோக்கம் பெற்றோர் தோட்டங்களில் பணிபுரியும் போது அப்பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பதாகும். இவை 'புள்ள மடுவம்' என்று அழைக்கப்பட்டன, மேலும்

பிள்ளைகள் ஓய்வு பெற்ற தொழிலாளி ஒருவரினால் அல்லது 'புள்ள அம்மாவால்' பராமரிக்கப்பட்டனர். இவ்வாறானநிலையங்கள், பிள்ளைகளின் தூண்டல், வளர்ச்சி மற்றும் அபிவிருத்தி ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தாமல்⁹, பிள்ளைகளை கவனிக்கும் சேவைகளை மட்டுமே வழங்கின. எவ்வாறாயினும், இலவசக் கல்வியின் விரிவாக்கம் மற்றும் இலங்கை அரசாங்கம், பிராந்திய தோட்ட நிறுவனங்கள் (RPCs) மற்றும் பெருந்தோட்டத் தொழிற்சங்கங்கள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய ஒரு முத்தரப்பு நிறுவனமாக பெருந்தோட்ட மனிதவள அபிவிருத்தி நிதியம் (PHDT) நிறுவப்பட்டமை ஆகியவற்றையுத்துஇந்த நிலைமை மாற்றமடைந்துள்ளது. இன்று 'புள்ள மடுவங்கள்' 3 முதல் 5 வயது வரையிலான பிள்ளைகளுக்கான முன்பள்ளி கல்வியை வழங்கும் சிறுவர் அபிவிருத்தி நிலையங்களாக (CDC) மாற்றமடைந்துள்ளன. மேற்படி நிலையங்கள் ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு மனித வள அபிவிருத்தி நிதியம் தங்களுடைய வழிகாட்டுதல் தொகுதியொன்றை விருத்தியாக்கியுள்ளது.

1.2.2. தற்போதிய நிலவரம்

இந்த ஆவணத்தில் முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டதைப் போல, இலங்கையில் உள்ள சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலைய வசதிகள் தொடர்பான தரவுகள் மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. இலங்கையில் சிறுவர் பராமரிப்பு வசதிகள் பற்றிய ஆய்வுகள் இல்லாமை இதற்குக் காரணமாக இருக்கக் கூடும். சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு சேவைகளை பதிவு செய்யும் விடயத்தில் தெளிவின்மையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. தேசிய சிறுவர் பராமரிப்பு அதிகாரசபையினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட தேசிய சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்புதேசிய வழிகாட்டுதல்களின்படி, பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்கள் மாகாண நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பராமரிப்பு சேவைகள் திணைக்களத்தில் பதிவு செய்யப்படுதல் வேண்டும். இருப்பினும், பல மாகாணங்களில், ஐந்து வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர்களுக்கான சிறுவர் பராமரிப்பு நிலையங்கள்முன்பள்ளி கல்விக்காக நிறுவப்பட்டுள்ள ஒழுங்குபடுத்தல் அமைப்புகளில் பதிவு செய்யப்படுகின்றன. ஊவா மாகாணத்தில்,¹⁰ ஐந்து வயதுக்குட்பட்ட சிறுவர்களின் உடல் மற்றும் உள் வளர்ச்சி அத்துடன் பாதுகாப்பிற்காக நடத்தப்படும் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்கள் அல்லது வேறு ஏதேனும் நிலையங்கள் முன்பிள்ளைப் பருவ அபிவிருத்தி அதிகாரசபையில் பதிவு செய்யப்படுதல் வேண்டும். மேலும், வியாபாரப் பெயர்கள் பதிவுக்கான மாகாணத் திணைக்களங்களில் வணிகங்களாகப் பதிவுசெய்யப்பட்ட பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்களும் உள்ளன. இந்த தெளிவின்மை மற்றும் சிறுவர்பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்கள் பற்றிய வரையறுக்கப்பட்ட ஆய்வுகள் ஆகியவை

⁹வர்ணகுரிய, ஆர்., சோசலே, எஸ்., தே, எஸ். (2020) இலங்கையில் முன்பிள்ளைப் பருவ பராமரிப்பு மற்றும் கல்வியை ஒருங்கிணைத்தல். <https://openknowledge.worldbank.org/bitstream/handle/10986/34646/9781464816185.pdf> இலிருந்து பெறப்பட்டது

¹⁰ஊவா மாகாண சபை(2017) முன்பிள்ளைப் பருவ அபிவிருத்திக்கான நியதிச்சட்டம் . https://www.up.gov.lk/images/2017/01/1706_10-E.pdf இலிருந்து ஜூலை 1, 2021 இல் பெறப்பட்டது

தற்போதைய நிலைமையை மிகவும் துல்லியமாக விவரிப்பதை கடினமாக்குகின்றது. எவ்வாறாயினும், இத்தகைய வரையறைகள் இருந்தபோதிலும், இலங்கையில் உள்ள சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்கள் மற்றும் இந்த நிலையங்களில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ள சிறுவர்களின் எண்ணிக்கை குறித்த சில சமீபத்திய தரவுகளை NSECDஇற்குவழங்க முடிந்தது. ஆரம்ப பிள்ளைப் பருவ அபிவிருத்தி பற்றிய இந்த தேசிய மதிப்பாய்வு, ஒரு தசாப்தத்திற்கு முன்னர் நடத்தப்பட்டதாக இருப்பினும் நாட்டில் உள்ள சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்கள் பற்றிய விரிவானதொரு விளக்கக்காட்சியை உருவாக்குவதற்கு பங்களிப்பு வழங்கிய பயனுள்ள தகவல் மூலமாக இருந்தது. இந்த மூலங்களிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்ட தரவு பின்வருவனவற்றை வெளிப்படுத்துகின்றது.

- 2016 ஆம் ஆண்டில் நாடளாவிய ரீதியில் 23365 சிறுவர்களுக்கு சேவையினை வழங்கும் 1209 பகல்நேர பராமரிப்பு நிலையங்கள் இருந்தன. இந்த நிலையங்களில் பெரும்பாலானவை கொழும்பு (189) மற்றும் குருநாகல் (200) மாவட்டங்களில் அமைந்துள்ளன.
- 2010 இல் நடத்தப்பட்ட தேசிய மதிப்பாய்விற்கு அமைவாக, இலங்கையில் சிறுவர்பகல்நேர பராமரிப்பு நிலையங்கள் தனியார் நிறுவனங்கள் அல்லது தனிநபர்கள், பொது நிறுவனங்கள், மத நிறுவனங்கள் மற்றும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. இவற்றுள் பெரும்பான்மையானவை தனியார் துறையால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. பெரும்பாலான சிறுவர் பகல்நேர பராமரிப்பு நிலையங்கள் (56%) வழங்கும் சேவைக்கான கட்டணத்தை வசூலிக்கின்றன. இருப்பினும், நலன்புரி நிலையங்களாகச் செயற்படும் கட்டணம் அறவிடப்படாத பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்களும் உள்ளன.
- பெரும்பாலான சிறுவர்பகல்நேர பராமரிப்பு நிலையங்களின் தொடர்பாடல் மொழியாக தாய்மொழி (73%)காணப்படுகின்றது. இருப்பினும், நிலையங்களில் பிள்ளைகளுடன் தொடர்புகொள்வதற்காக இரு மொழிகளை (சிங்களம் மற்றும் தமிழ்/சிங்களம் மற்றும் ஆங்கிலம்/தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலம்) பயன்படுத்தும் சிறுவர் பகல்நேர பராமரிப்பு நிலையங்களும் உள்ளன.
- சில சிறுவர்பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்கள் போதுமான உட்புற மற்றும் வெளிப்புற இடவசதியின்றி செயல்படுகின்றன என்பதை தேசிய மதிப்பாய்வு, 2010 வெளிப்படுத்துகிறது. சிறுவர்பகல்நேர பராமரிப்பு நிலையங்களின் பொருத்தமான உட்புற மற்றும் வெளிப்புற உபகரணங்கள் மற்றும் கற்றல் சாதனங்கள் தொடர்பான நிலைமை திருப்திகரமாக இல்லை எனவும் மேற்படி மதிப்பாய்வு தெரிவிக்கின்றது. குறைந்த வருமானம் பெறும் சமூகங்களிலிருந்தும் கூட இந்த வசதிகளை வழங்குவதற்கு பெற்றோர்களின் ஆதரவைப் பெற்றிருக்க முடியும் என்று தெரிவிக்கும் இந்த மதிப்பாய்வு

இந்த அத்தியாவசிய சாதனங்கள் கிடைக்காமைக்கு சோம்பல் மற்றும் ஆர்வமின்மை காரணமாக இருப்பதாக தெரிவதாகவும் குறிப்பிடுகின்றது.

- சிறுவர் பகல்நேரபராமரிப்புநிலையங்களில் உள்ள பராமரிப்பாளர்கள் தங்கள் பராமரிப்பில் வைக்கப்பட்டுள்ள இளம் பிள்ளைகளின் பாதுகாப்பு, பராமரிப்பு மற்றும் தீங்கு ஏற்படாத நிலைக்கு பொறுப்புடையவர்களாவர். அவர்கள் சிறுவர் பராமரிப்பில் முறையான பயிற்சி பெற்றிருக்க வேண்டும். இருப்பினும், 2010ஆம் ஆண்டின் மதிப்பாய்வின் படிகணிசமான சதவீத பராமரிப்பாளர்கள் (43%) சிறுவர் பராமரிப்பு தொடர்பாக எவ்வித பயிற்சியும் பெறவில்லை. இதற்கான முறையானதொரு கண்காணிப்பு முறைமை இல்லாவிடத்து இந்நிலை இப்போது கூடமாற்றமடைவதற்கான வாய்ப்பில்லை.
- பல சிறுவர்பகல்நேர பராமரிப்பு நிலையங்கள் சிறுவர்களுக்கு உணவு வழங்குவதில்லை. பெரும்பான்மையானவர்கள் வீட்டிலிருந்து உணவை கொண்டுவருகிறார்கள்.
- பெரும்பாலானபராமரிப்பாளர்கள் சிறுவர்பகல்நேர பராமரிப்பு நிலையங்களிலும் முன்பள்ளிகளிலும் வேலை செய்வதைதேசிய மதிப்பாய்வு - 2010, வெளிப்படுத்துகிறது. சிறுவர்களின் வளர்ச்சியில் அது ஏற்படுத்தும் தாக்கம் இன்னும் ஆய்வு செய்யப்படவில்லை.
- பெற்றோர்களுடன் அடிக்கடிசந்திப்புகள் இடம்பெறுதல் அவசியமாக இருந்த போதிலும் தேசிய மதிப்பாய்வு 2010இல் உள்வாங்கப்பட்ட நிலையங்களில் அரைவாசியளவு மாத்திரமே, மாதாந்த கூட்டங்களை நடத்துகின்றன. இது பெற்றோர்பகல் நேர பராமரிப்பு நடவடிக்கைகளில் ஒரு பகுதியாக இருப்பதை தடுக்கின்றது.

சிறுவர் பராமரிப்பு சேவைகளை அடைந்துகொள்வதற்கு முக்கிய தடைகளாக தாங்கக்கூடிய செலவு, இலகுவாக சென்றுவருதல், நம்பிக்கை மற்றும் தரம் ஆகியவை காணப்படுவதாககுளோபல் ரிசேர்ச் வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த கட்டுப்பாடுகள் இலங்கை உட்பட பல நாடுகளுக்கு பொதுவானதாகும். 2018¹¹இல் வெளியிடப்பட்ட ‘சிறுவர் பராமரிப்பினை கையாளுதல்: இலங்கையில் தொழில் தருநர்களின் உதவி வழங்கப்படும் சிறுவர் பராமரிப்பு தொடர்பான வணிகப் பார்வை’ என்ற அறிக்கை, ‘தாங்கக்கூடிய செலவு மற்றும் தரமான சிறுவர் பராமரிப்பு கிடைக்காததால், பல பெற்றோர்கள் சம்பளம் பெறும் வேலைகளை தொடர்வதற்கு அல்லது திரும்புவதற்குத் தடையாக இருக்கின்றது எனும் விடயத்தை தெரிவிக்கும் போது மேற்படி தடைகளை மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றது. ஊழியர்களுக்கு அனுகக்கூடிய சிறுவர் பராமரிப்பு இல்லாத நிலையில், இலங்கை தொழில்தருநர்கள் தேரச்சிமிக்க பணியாளர்களை ஆட்சேர்ப்பு செய்வதிலும் தக்கவைத்துக்கொள்வதிலும் சிரமங்களை எதிர்கொள்ளும் அதேவேளை தொழிலுக்கு சமூகமளிக்காமை, மகப்பேற்று நலன்களை

¹¹சர்வதேச நிதி நிறுவனம் (2018). சிறுவர் பராமரிப்பைச் சமாளித்தல்: இலங்கையில் தொழில்தருநரினால் உதவி வழங்கப்படும் சிறுவர் பராமரிப்பு சார்ந்த வணிகப் பார்வை <https://www.ifc.org/wps/wcm/connect/fe0a2fa6-6dde-483a-be75-48c0cc66ceb2/Report.pdf?MOD=AJPERES&CVID=mulpGtj> இவிருந்து ஜூன் 2, 2021 அன்று பெறப்பட்டது

வழங்குவதன் மூலம் கிடைக்கும் விளைவு குறைவடைதல்மற்றும் போதியளவு தலைமைத்துவ பண்முகத்தன்மை இல்லாமை ஆகியவற்றையும் எதிர்நோக்குகின்றனர். இந்தச் சூழ்நிலையில் தொழில் புரியும் பெற்றோரின் பிள்ளைகளுக்கு தாங்கத்தகு செலவில் உயர்தரத்தைக் கொண்ட சிறுவர்பகல் நேர பராமரிப்பு வசதிகளை விரிவுபடுத்துதல் இன்றியமையாததாகும்.

தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையானது சிறுவர்பகல்நேர பராமரிப்பு நிலையங்களுக்கான தேசிய

வழிகாட்டுதல்களைநாட்டின்தற்போதுள்ளதேவையைநிவர்த்தி செய்யும்பொருட்டு அறிமுகப்படுத்து கின்றது. (இணைப்பு 01 ஜூர்வையிடவும்). இதற்கு 25.07.2017

இல்லாமைச்சரவை ஒப்புதல்அளித்துள்ளது. தேசிய

வழிகாட்டுதல்களானது பின்வரும் நோக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

- 4 மாதங்களுக்கும் 12 வயதுக்கும் உட்பட்டசிறுவர்களுக்கு தொழில்வாண்மையிக்க மற்றும் பாதுகாப்பான சிறுவர் பகல்நேர பராமரிப்பு சேவைகளை ஊக்குவித்தல்.
- நாடளாவியரீதியில் உள்ளசகலசிறுவர்பகல்நேர பராமரிப்பு நிலையங்களுக்கிடையில் தரமான உறுதியளிக்கப்பட்ட, தரப்படுத்தப்பட்ட செயன்முறையை உறுதி செய்தல்.
- சிறுவர்களின் பராமரிப்பு மற்றும் ஒட்டுமொத்த பிள்ளைப் பருவ வளர்ச்சி தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படுவதையும் அவைஅவர்களின் அபிவிருத்தி இலக்குகளுடன் இசைந்தொழுகுகின்றன என்பதையும் உறுதி செய்தல்.
- குறிப்பிடப்பட்டகுறைந்தபட்சதரநிலைகளை அடையும்திறன்கொண்டசிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்களை அமைப்பதற்கும், ஏற்கனவே உள்ள மையங்களை மேம்படுத்துவதற்கும் வழிகாட்டுதல்களை வழங்குதல்.

இலங்கையின் சிறுவர்பகல்நேர பராமரிப்பு நிலையங்களுக்கான தேசிய வழிகாட்டுதலானதுதேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு

அதிகாரசபையால்நன்னடத்தைமற்றும் சிறுவர்பராமரிப்பு சேவைகள் திணைக்களம்,

முன்பிள்ளைப்பருவ அபிவிருத்திக்கான தேசிய செயலகம் மற்றும் ஏனையபங்குதாரர்களோடும், பகல்நேர

பராமரிப்பு சேவைதொடர்பான நிபுணர்களினது ஆலோசனைகளோடு உருவாக்கப்பட்டதாகும்.

தேசிய வழிகாட்டுதல்களானது, சிறுவர்பகல்நேர பராமரிப்பு மையங்களை பதிவு செய்வதற்கான முறையான

செயல்முறை, குறைந்தபட்சதரங்கள் மற்றும்கண்காணிப்பு முறையை அறிமுகப்படுத்துகின்றது.

இத்தேசிய வழிகாட்டுதல்களின்கீழ் சிறுவர்பராமரிப்பு தொடர்பான பின்வரும் 15 முக்கியவிடயங்கள் உள்ளடக்கப்படுகின்றது.

1. சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்களை நிருவகிக்கும் பிரதான கோட்பாடுகள்

2. பதிவு செய்யும் நடைமுறைகள்
3. பணியாட்டொகுதியினர்களை வழங்குதல்
4. சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்களின் பெளதீக சூழல்
5. பராமரிப்பு, கல்வி மற்றும் விளையாட்டு
6. சுகாதாரம் மற்றும் பாதுகாப்பு
7. சிறுவர் உரிமைகள் மற்றும் சிறுவர் பாதுகாப்பு
8. பல்வகைமை மற்றும் சம வாய்ப்புகள்
9. இயலாமையுடன்கூடிய பிள்ளைகள்
10. தனியார் துறையினரால் தொழிற்படுத்தப்படும் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்கள்
11. பிள்ளைகளை பொறுப்பளிக்கும் நிலையங்கள்
12. பிள்ளைகள்/பாதுகாவலர்களுடன் ஒத்துழைப்புடன் பணியாற்றுதல்
13. அறிக்கைகளை பேணிவருதல்
14. மேற்பார்வை மற்றும் முறைப்பாடு
15. இணையத்தள அடிப்படையிலான தகவல்கள் நிலையம்

இதற்கு மேலதிகமான , தேசிய பயிலுனர்கைத்தொழில் பயற்சி அதிகாரசபை (NAITA) மற்றும் முன்றாம் நிலைக் கல்வி மற்றும் தொழில் கல்வி ஆணைக்குழு (TVEC) ஆகியவற்றுடன் இணைந்து சிறுவர் பராமரிப்பு பற்றிய தேசிய தொழிசார் தகைமை (NVQ), மட்டும் 4 பாடநெறிக்கான வரைவு தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு சபையினால் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது சிறுவர்களுக்கு வழங்கப்படும் பராமரிப்பின் தரத்தை மேம்படுத்துவதாக அமைவதால் சிறுவர் பராமரிப்பாளர்களாக மாற விரும்புவர்களுக்கு இந்தப் பாடத்திட்டம் கட்டாயமாக்கப்படலாம்.

2. சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு வசதிகள் பற்றிய தேசிய கொள்கை

2.1 அறிமுகம்

இலங்கையிலுள்ள சிறுவர்களுக்கு உயர் தரத்திலான சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு சேவைகளை மேம்படுத்துவதற்காக தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையால் (NCPA) விருத்தியாக்கப்பட்ட இலங்கையில் சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு வசதிகள் தொடர்பான தேசியக் கொள்கையை இந்தப் பிரிவு முன்வைக்கிறது. இலங்கையில் சிறுவர்களுக்கு வழங்கப்படும் அனைத்து சிறுவர்பகல் நேரப் பராமரிப்பு சேவைகளுக்கும் இது பொருந்துகின்றது. இலங்கை அரசாங்கம் (GOSL) இந்த தேசிய கொள்கையின் மூலம் சிறுவர்களுக்கு குறிப்பாக வேலை செய்யும் பெற்றோருக்கு நியாயமான மற்றும் தாங்கிக்கொள்ளக் கூடிய செலவில் பகல்நேர பராமரிப்பு வசதிகள் கிடைப்பதை உறுதி செய்வதற்காக சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு சேவைகளை மேம்படுத்துவதற்கும் ஒழுங்குபடுத்துவதற்குமான நிலைமைகளை தோற்றுவிக்கின்றது. அதனை முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்துவதன் மூலம், இலங்கையானது தமது பிள்ளைகளுக்கான

வளமுட்டப்பட்டகுழலை நாடும் அனைத்து பெற்றோர்களினதும் குடும்பங்களினதும் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு நியாயமான மற்றும் தாங்கிக்கொள்ளக் கூடிய செலவில் சிறுவர் பகல்நேர பராமரிப்பு வசதிகளை வழங்க முடியும்.

சிறுவர்களின் பகல்நேர பராமரிப்பு வசதிகள் குறித்த உத்தேச தேசியக் கொள்கையானது, செயற்பாட்டிற்கான ஐந்து பகுதிகளை உள்ளடக்கியதாக விருத்தியாக்கப்பட்டுள்ளது.

அ) நியாயமான மற்றும் தாங்கிக்கொள்ளக் கூடிய செலவில் பகல்நேர பராமரிப்பு சேவைகளுக்கு சமான முறையில் அனுகுவதற்கான வாய்ப்பு

ஆ) நிலையத்தில் சிறுவர்களுக்கு வழங்கப்படும் பராமரிப்பின் தரத்தை மேம்படுத்துதல்

இ) மாற்றுத் திறனுடைய சிறுவர்களுக்கான பராமரிப்பு

ஈ) சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலைய முகாமைத்துவம்

உ) ஒழுங்குமுறைகள் மற்றும் ஆளுகை

முன்மொழியப்பட்ட உத்திகளுடன் இந்த ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் கொள்கைகள் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. அனைத்து பங்கீடுபாட்டாளர்களினதும் வகிபாங்கள் மற்றும் பொறுப்புகளைக் குறிப்பிடும் ஒரு செயல்படுத்தல் கட்டமைப்பும் கொள்கையில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது.

2.2 கலைச்சொற்கள்

பராமரிப்பாளர் என்பது சிறுவர்களுக்கு¹²நேரடியாக பராமரிப்பினை வழங்கும் நபராவாரர். அவர்சிறுவர்களின் அடிப்படைத் தேவைகளான உணவு வழங்குதல், ஆடை அணிவித்தல், விளையாடும் போது மேற்பார்வை செய்தல், சுத்தம் செய்தல், ஏற்படுவதற்கு சாத்தியமானஅனைத்து விதமானதீங்குகளிலிருந்து அவர்களைப் பாதுகாத்தல் போன்ற சிறுவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்கிறார். பராமரிப்பாளர்கள் தங்கள் பராமரிப்பில் உள்ள சிறுவர்களுக்கு பயனுள்ள கற்றல் சூழலையும் வழங்க வேண்டும்.

சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையம் என்பது முன்பள்ளி சிறுவர்களுக்கு அவர்களின் பெற்றோருக்கு அவர்களின் வேலையில்¹³ ஈடுபட உதவும் வகையில் பராமரிப்பினை வழங்கும் ஒரு நிறுவனமாகும். இவை பணியிடங்கள் அல்லது வீடுகள்/குடும்பங்களில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட நேரங்களில் தொழிற்படுத்தப்படலாம். இந்தக் கொள்கையில் சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையங்கள் என்பது தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு தொடர்பான வழிகாட்டுதல்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள 4 மாதம்

¹²மெரியம்- வெப்ஸ்டர் அகராதி. "பராமரிப்பவர்." ஜூலை 2, 2021 இல் Merriam-Webster, <https://www.merriam-webster.com/dictionary/caregiver> இலிருந்து பெறப்பட்டது.

¹³கொளின்ஸ் அகராதி (என்.டி.) பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையம் பற்றிய வரைவிலக்கணம்

<https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/daycare-centre> இலிருந்து ஜூலை 2, 2021 இல் பெறப்பட்டது

தொடக்கம் 12 வயது வரை வயது வரம்பிற்குள் உள்ள அனைத்து சிறுவர்களுக்கும் பகல்நேரப்பராமரிப்பு வழங்கும் மையங்களாக வரையறுக்கப்படுகிறது.

மாற்றுத் திறனாளி சிறுவர்கள் என்பது சில செயற்பாடுகளைச் செய்வதையும் (செயல்பாடு வரம்பு)¹⁴ அவர்களைச் சுற்றியுள்ள உலகத்துடன் தொடர்புகொள்வதையும் (பங்கேற்பு வரம்பு) கடினமாக்குகின்ற ஏதேனும் உடல் அல்லது உள் நிலையிலான கோளாறாகும். குறைபாடுகளைக் கொண்டுள்ள சிறுவர்கள் பரந்த அளவிலான தேவைகளைக் கொண்ட பல்வேறு குழுவாக உள்ளனர். சில குறைபாடுகள் மறைந்த நிலையில் இருக்கலாம் அல்லது எளிதாக காணக்கூடியதாக இல்லாதிருக்கலாம்.

நியாயமான மற்றும் தாங்கிக்கொள்ளக்கூடிய செலவிலான சிறுவர் பராமரிப்பு என்பது பாலினம், இனம், மொழி, இயலாமை அல்லது குடும்பப் பின்னணி போன்ற தனிப்பட்ட அல்லது சமூகபொருளாதார சூழ்நிலைகள், சிறுவர் பராமரிப்பு சேவைகளின்¹⁵ பலன்களைப் பெறுவதற்கு தடையாக இருக்காமல் இருக்கும் நிலை என வரையறுக்கப்படுகிறது. தாங்கிக்கொள்ளக்கூடிய செலவு என்பது இந்த சேவைகள் விலை உயர்ந்தவை அல்ல என்பதாகும். சிறுவர் பகல்நேரப்பராமரிப்பு சேவைகளை பெறுவதற்கான வாய்ப்பு நியாயமானதாகவும் தாங்கிக்கொள்ளக்கூடிய செலவிலும் இருக்க வேண்டும்.

உள்வாங்குகை நடைமுறைகள் சிறுவர்களின் பன்முகத்தன்மையை அங்கீகரித்து, கற்றல் நடவடிக்கைகளில் முழுமையாக பங்கேற்க அவர்களுக்கு உதவுகிறது. மேற்படி உள்வாங்குகை நடைமுறை கற்றல் அனுபவத்தை¹⁶ மேம்படுத்தும் ஒரு வளமாக சிறுவர்களின் பன்முகத்தன்மையை மதிப்பிடுகிறது. கற்பித்தலில் அனைவரையும் உள்ளடக்கிய அனுகுமுறை என்பது அனைத்து மாணவர்களின் கற்றல் தேவைகளையும் அங்கீகரித்தல், இடமளித்தல் மற்றும் பூர்த்தி செய்தல், மாணவர்கள் தனிப்பட்ட கற்றல் தேவைகளை கொண்டவர்கள் எனவும் பலதரப்பட்ட சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதையும் ஒப்புக்கொள்ளுதல் மற்றும் மாணவர்களை நிலையான எதிர்வுகூறத்தக்க மற்றும் கற்றல் சார்ந்த நிலையான அனுகுமுறைகளுடன்¹⁷ கூடிய குறிப்பிட்ட குழுக்களைச் சேர்ந்தவர்கள் என அவர்களை ஒரே மாதிரியாகக் காட்டுவதைத் தவிர்த்தல் என்பனவாகும்.

சிறுவர் பராமரிப்பின் தரம் என்பது சராசரியானதென கருதப்பட முடியாததும் சிறப்பானது என்று பொருள்படுகின்றதுமான சிறப்பின் அளவு என வரையறுக்கப்படுகிறது. பெற்றோர்கள் தாங்கள்

¹⁴இயலாமை மற்றும் ஆரோக்கியம் பற்றிய கண்ணோட்டம். <https://www.cdc.gov/ncbddd/disabilityandhealth/disability.html> இலிருந்து ஜூன் 24, 2021 அன்று பெறப்பட்டது.

¹⁵பொருளாதார ஒத்துழைப்பு மற்றும் அபிவிருத்திக்கான அமைப்பு (2008) கொள்கை சருக்கம்: கல்வியில் சமத்துவத்திற்கான பத்து படிகள். <https://www.oecd.org/education/school/39989494.pdf> இலிருந்து ஜூன் 10, 2021 இல் பெறப்பட்டது

¹⁶சமத்துவ சவால் பிரிவு (2013) கல்வியாளர்களுக்கான சமத்துவம் மற்றும் பன்முகத்தன்மை: உள்வாங்குகை நடைமுறை. ஜூன் 12, 2021 இல் பெறப்பட்டது <https://www.ecu.ac.uk/wp-content/uploads/external/e-and-d-for-academics-factsheet-inclusive-practice.pdf>

¹⁷ஸ்மேனியா பல்கலைக்கழகம் (2018). கற்பித்தல் மற்றும் கற்றல்: உள்வாங்குகை நடைமுறைகள். <https://www.teaching-learning.utas.edu.au/unit-design/inclusive-practices> இலிருந்து ஜூன் 13, 2021 இல் பெறப்பட்டது

தேர்ந்தெடுக்கும் சிறுவர் பராமரிப்பு வழங்குநர் தங்கள் பிள்ளை உள்ளீதியாகவும் உடல் ரீதியாகவும் செழிக்கத்தக்க¹⁸ ஒரு பாதுகாப்பான், ஊக்கமளிக்கும் மற்றும் அன்பான சூழலை வழங்குவார் என்பதை உணர்க்கூடியதாக இருக்க வேண்டும் என்பதே இதன் அடிப்படையாகும்.

பதிலளிக்கக்கூடிய பராமரிப்பு எனும் விடயமானதுல்வொரு பிள்ளைக்கும் தனித்துவமான தேவைகள் மற்றும் விருப்பத்தேர்வுகள் இருப்பதையும், நம்பகமான பெரியவர்களுடன் முன்னும் பின்னுமாக மேற்கொள்ளப்படும் சமூக தொடர்புகள் மூலம் இளம் பிள்ளைகள் சிறப்பாகக் கற்றுக்கொள்வதையும் இனங்காண்கின்றது. சிறுவர்களின் சமூக மற்றும் மனவெழுச்சி ஆரோக்கியத்தை கற்பித்தல் மற்றும் பிள்ளை வளர்ப்பு முறையைமேம்படுத்துகின்றது. இது பிள்ளையின் குறிப்புகளுக்கு (கண் பார்வைகள், சைகைகள், முகபாவங்கள் ஒலிகள் போன்றவை) அவதானம் செலுத்துவதையும் பிள்ளை எதனைச் சொல்வதற்கு அல்லது தெரிவிப்பதற்கு முயற்சிக்கிறது என்பதைப் பற்றி சிந்திப்பதையும் பிள்ளைக்கு கூருணர்வுமிக்க முறையில்¹⁹ பதிலளிப்பதையும் உள்ளடக்குகின்றது.

2.3.கொள்கையின் வழிகாட்டுதல் கோட்பாடுகள்

சிறுவர் பகல்நேர பராமரிப்பு வசதிகள் பற்றிய தேசியக் கொள்கை பின்வரும் கொள்கைகளால் வழிநடத்தப்படுகிறது.

1. அனைத்து சிறுவர்களுக்கும் உயிர்வாழ்வதற்கும் அபிவிருத்தியடைவதற்கும் உரிமை உண்டு.
2. சிறுவர்கள் தொடர்பான அனைத்து நடவடிக்கைகளும் சிறுவர்கள் அல்லது சிறுவர்கள் குழுவின் சிறந்த நலனை முதன்மை நோக்காகக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். மற்றவர்களின் (பெற்றோர், சமூகம், அரசு) நலன் இதனை விஞ்சகின்ற அக்கறையாக²⁰ இருக்கக்கூடாது.
3. பகல் நேர பராமரிப்பில் உள்ள ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் பாதுகாப்பான,இடர் ஏற்படாதமற்றும் சிறுவர்களின் தேவைகளுக்குப் பதிலளிக்கக்கூடிய சூழலில் அபிவிருத்தியடைவதற்கு வாய்ப்பு இருந்தல் வேண்டும். இது பெற்றோருக்கு தங்கள் பிள்ளைகள் பாதுகாப்பான கரங்களில்இருக்கின்றார்கள் எனும் உணர்வினைத் தருவதுடன் இதுஉழைக்கும் பெற்றோரின் உற்பத்தித்திறனை அதிகரிப்பதற்கும் பங்களிக்கின்றது.

¹⁸கலிபோர்னியா கல்விப் பிரிவு (n.d.) தரமான குழந்தைப் பராமரிப்பை வரையறுத்தல் 20 ஜூன் 2021 இல் <https://www.cde.ca.gov/sp/cd/re/caqdefincare.asp> இலிருந்து பெறப்பட்டது.

¹⁹ராக்காஸ், எல். (2019) பதினாலிக்கும் பராமரிப்பு என்றால் என்ன. <https://info.childcareaware.org/blog/responsive-caregiving> இலிருந்து மே 11, 2021 இல் பெறப்பட்டது

²⁰சிறுவர் உரிமைகள் தொடர்பான சமவாயம் (1989) உறுப்புரைகள் 6 மற்றும் 3 மே 30, 2021 இல் பெறப்பட்டது <https://www.ohchr.org/en/professionalinterest/pages/crc.aspx>இலிருந்து மே 30, 2021 இல் பெறப்பட்டது

4. பராமரிப்பாளர்கள் நன்கு பயிற்றுவிக்கப்பட்டவர்களாகவும், நம்பகமானவர்களாகவும், சரியான மனப்பான்மை மற்றும் திறன்களைக் கொண்டிருக்கவும் வேண்டும். மேலும் இவர்கள் சிறுவர்களின் வெவ்வேறு தேவைகளுக்கு சரியான முறையில் பதிலளித்தல் வேண்டும். சிறுவர்களின் அபிவிருத்திமற்றும் வளர்ச்சி, அவர்களின் கற்றல் பாணிகள் மற்றும் அவர்களின் தனித்துவமான பண்புகள் பற்றிய அறிவு பராமரிப்பாளர்களுக்கு அவசியமானதாகும்.
5. சிறுவர்களின் வளர்ச்சித் தேவைகள், அவர்களின் கண்ணோட்டங்கள், தனிப்பட்ட குணாதிசயங்கள் மற்றும் அவர்களது குடும்பங்களின் கலாச்சாரங்களுக்கு மதிப்பளித்தல் அவர்களின் ஆரோக்கியமான வளர்ச்சிக்கு மிகவும் முக்கியமானதாகும். பராமரிப்பாளர்கள் சிறுவர்களுக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டும் என்பதுடன் அனைத்து வகையான பாகுபாடுகளிலிருந்தும் அவர்களைப் பாதுகாத்தல்வேண்டும். தோற்றம், பாலினம், இனம், மதம், சமூக நிலை அல்லது இயலாமை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் எந்தப்பிள்ளைக்கும் பாகுபாடு காட்டக்கூடாது.
6. பராமரிப்பாளர் மற்றும் பிள்ளையின் பெற்றோர்/பாதுகாவலர்கள்/குடும்பத்தினருக்கு இடையிலான உறவுகள் பிள்ளையின் நல்வாழ்வுக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவைகளாகும். பெற்றோர்களுக்கும் பராமரிப்பாளர்களுக்கும் இடையிலான உறவானது மரியாதை மற்றும் ஆக்கபூர்வமான அனுகுமுறையால் அடையாளப்படுத்தப்படும் போது, உருவாக்கப்பட்டுள்ள கற்றல்சார்ந்த சூழல் மற்றும் கற்றல்²¹ ஆகியவற்றில் பிள்ளைகள் மிகவும் நேர்மறையான மனப்பாங்கினை கொண்டிருப்பர்.
7. பகல் நேர பராமரிப்பு சூழல்களில் விளையாட்டு மற்றும் பொழுதுபோக்கு ஒரு முக்கியமான தேவைப்பாடாகும். சிறுவர்கள் விளையாட்டின் மூலம் பல விடயங்களைக் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். நன்பர்களை உருவாக்கவும், ஒத்துழைக்கவும், முடிவுகளை எடுக்கவும், தோல்வி மற்றும் வெற்றியை அனுபவிக்கவும் அவர்கள் இதன் மூலம் கற்றுக்கொள்கிறார்கள். சிறுவர்கள் உரிமை பற்றியசாசனத்தின் (CRC) பிரிவு 31, ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் ஓய்வு, பொழுதுபோக்கு, விளையாட்டு, பொழுதுபோக்கு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுதல் மற்றும் கலாச்சார மற்றும் கலை வாழ்வில் சுதந்திரமாகவும் முழுமையாகவும் பங்கேற்பதற்கான உரிமையை அங்கீகரிக்கிறது.
8. மாற்றுத் திறனாளிகளாக உள்ள சிறுவர்களை ஒதுக்கிவிடக்கூடாது. சாத்தியமான அனைத்து சந்தர்ப்பங்களிலும் உள்வாங்குக்கையை ஊக்குவிக்கும் அதே வேளை, அத்தகைய சிறுவர்களுக்காக பிரத்தியேகமாக வடிவமைக்கப்பட்ட சிறுவர் பராமரிப்பு சேவைகளை அவர்களின் நல்வாழ்வை மேம்படுத்துவதற்கு கிடைக்கச் செய்தல் வேண்டும்.

²¹பர்னார்டோஸ் தேசிய சிறுவர்களின் வள மையம் (2006) பெற்றோர் ஈடுபாடு: சிறுவர் பராமரிப்பு வழங்குநர்களுக்கான கையேடு.

https://www.barnardos.ie/media/1495/parental_involvement.pdf இலிருந்து பெறப்பட்டது

2.4 கொள்கையின் தொலைநோக்கு மற்றும் பணி தொலைநோக்கு

சிறுவர்கள், பெற்றோர்கள்/பாதுகாவலர்கள் மற்றும் குடும்பங்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் பாதுகாப்பான், அன்பான மற்றும்போவீக்கும் சூழ்வுகளில் சிறுவர்கள் தங்கள் முழுத் திறனையும் அடைவதற்கான வாய்ப்புகளுடன் கூடிய நியாயமான மற்றும் தாங்கிக்கொள்ளக்கூடிய செலவிலான உயர்தர, பகல் பராமரிப்பு சேவைகள்.

பணி

இலங்கையில் உள்ள அனைத்து பகல் நேர பராமரிப்பு வசதிகளும் பின்வருவனவற்றை கொண்டிருப்பதை உறுதிசெய்யும் பொருட்டு

- தரநியமங்கள்மற்றும் ஒழுங்குவிதிகளுக்கு இணங்கியொழுகுதல்,
- பாதுகாப்பான், தாங்கிக்கொள்ளக்கூடிய செலவில், உயர்தர பராமரிப்பை வழங்குவதில் பெற்றோருக்கு, குறிப்பாக பணிபுரியும் பெற்றோர்கள் மற்றும் குடும்பங்களுக்கு பெறுமதிமிக்க சேவையை வழங்குதல்
- பெற்றோர்கள்/பாதுகாவலர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளின் முன்னேற்றத்தின் முழுப்பங்காளிகளாள மாறுவதற்கு இயலச்செய்யும் வகையில் அவர்களை நிலையத்தின் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுத்திக்கொள்ளுதல் மற்றும்
- சிறுவர்கள் பொறுப்புமிக்க குடிமக்களாக மாறுவதற்கு வழிவகுக்கும் வகையில் அவர்களின் உடல் நலம், சமூக, மனவெழுச்சி மற்றும் அறிவாற்றல் வளர்ச்சிக்கு உதவி வழங்குதல்.

2.5 கொள்கையின் நோக்கங்கள் மற்றும் குறிக்கோள்கள்

இந்தக் கொள்கையானது, சிறுவர் பகல்நேரப் பராமரிப்பு வசதிகளை விரிவுபடுத்துவதையும், நியாயமான மற்றும் தாங்கிக்கொள்ளக்கூடிய செலவில் உயர்தரப் பராமரிப்பை வழங்குவதையும் அவர்களை ஒழுங்குபடுத்துவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளதுடன்இது பாதுகாப்பான பராமரிப்புச் சூழலில் சிறுவர்களின் முழுமையான வளர்ச்சிக்கு உதவி வழங்கும் அதேவேளை பணிபுரியும் பெற்றோர்/குடும்பங்களுக்கு தங்களின் பிள்ளைகள் பாதுகாப்பான கரங்களில் உள்ளார்கள் எனும் என்ற உணர்வையும் அளிக்கிறது.

இந்தக் கொள்கையின் திட்டவட்டமான குறிக்கோள்கள்:

1. பணிபுரியும் பெற்றோர்/குடும்பங்களின் பிள்ளைகளுக்கு தாங்கிக்கொள்ளக் கூடிய செலவில்சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு வசதிகளை நியாயமான முறையில் அடைந்துகொள்வதற்கான வாய்ப்புகளை விரிவுபடுத்துதல்.

2. சிறுவர்கள் தங்கள் முழுத் திறனை அடைவதை உறுதி செய்வதற்காக உயர்தரத்திலான சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு சேவைகளை வழங்குவதை எளிதாக்குதல்
3. இயலாமையுடன் கூடிய பிள்ளைகளுக்கு உயர்தரத்திலான சிறுவர்பகல்நேரப் பராமரிப்பு வசதிகளை விரிவுபடுத்துதல்
4. சிறுவர் பகல் நேரப்பராமரிப்பு வசதிகள் முகாமைத்துவத்தின் வினைத்திறனை மேம்படுத்துதல்
5. பயனுறுதியிக்க ஆளுகை மற்றும் வகைப்பொறுப்புக்காறலை உறுதி செய்வதற்காக நடைமுறைப்படுத்தல் சட்டகமொன்றை அறிமுகப்படுத்துதல்.

2.6 கொள்கைகள் மற்றும் உத்திகள்

பகுதி 1: வழங்கப்படும் பராமரிப்பின் தரம்

கொள்கை 1.1: ஒவ்வொரு சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையத்தினதும்பெளதீக சூழல் பாதுகாப்பானதாகவும், போதுமானாவு விசாலமானதாகவும், சகல வசதிகளையும் கொண்டதாகவும், அனைத்து சிறுவர்களினதும் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு ஏற்றதாகவும் இருப்பதை உறுதி செய்தல்.

1. சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்களின் பெளதீக சூழல் தொடர்பாக தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையினால் வகுக்கப்பட்டுள்ள தேசிய வழிகாட்டுதல்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு தொடர்புபட்டபொறுப்புடையநிறுவனங்களைவலுப்படுத்துதல்.
2. தேவையான இடவசதி, தளபாடங்கள், கற்றல் பொருட்கள் மற்றும் விளையாட்டுப் பொருட்களுடன் பெளதீக சூழலை மேம்படுத்துவதற்கு தகுதிவாய்ந்த சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்களின் சேவை வழங்குநர்களுக்கு சலுகைக் கடன் திட்டங்கள் மற்றும் பிற நிதி உதவிகளை அறிமுகப்படுத்துதல்.
3. தேசிய சிறுவர் பராமரிப்பு அதிகாரசபையினால் வகுக்கப்பட்டுள்ள தேசிய வழிகாட்டுதல்களை பூர்த்திசெய்யும் பெளதீக சூழலுடன் புதிய நிலையங்களை நிறுவுவதற்கு நிதி அல்லது பொருள் உதவியினை வழங்குதல்.
4. சிறுவர்களின் வளர்ச்சித் தேவைகளுக்கு ஏற்றவாறு பெளதீக சூழலை மேம்படுத்துவதற்கு தகுந்த வழிகாட்டுதல் மற்றும் நிதி உதவி மூலம் பகல்நேர பராமரிப்பு நிலையங்களின் ஒருங்கிணைந்த பகுதிகளுக்கு வசதியளித்தல்
5. நலன்புரி சேவையாக நடத்தப்படும் சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்களின் பெளதீக சூழலை மேம்படுத்துவதற்கு தனியார் துறை மற்றும் கொடையாளிக்கு ஆர்வத்தை தூண்டுதல்.

6. முன்பள்ளிக்காக ஒதுக்கப்பட்ட இடத்தை நிலையத்தின் வளாகத்தில் இருந்து பிரிப்பதற்கு சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்களுக்கு வசதியளித்தல்.

7. சிறுவர்களின் வளர்ச்சியில் பெளதீக குழலின் தாக்கம் குறித்து பெற்றோர்/பாதுகாவலருக்கு விழிப்புணர்வை மேம்படுத்துதல்.

கொள்கை 1.2: ஓவ்வொரு சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையமும் சிறந்த ஆரோக்கியம் மற்றும் ஊட்டச்சத்துக்கான சிறுவர்களின் உரிமையை மேம்படுத்துவதை உறுதிப்படுத்துதல்.

1. பராமரிப்பாளர்களுக்கு ஆரோக்கியமான உணவு மற்றும் பானங்கள், உணவு நேர சூழல் மற்றும் விளையாடும் சூழல் பற்றிய வழிகாட்டுதல்களை வழங்குதல்.

2. சிறுவர்களின் உடல் மற்றும் மனவெழுச்சி சார்ந்த தேவைகள் பராமரிப்பாளர்களால் தொடர்ந்து கண்காணிக்கப்படுவதை உறுதி செய்தல்.

3. சிறந்த ஆரோக்கியம் மற்றும் ஊட்டச்சத்தில் சிறுவர்களின் ஆர்வத்தை தூண்டும் வகையில் நிலையத்தில் சிறுவர்களின் சூழலை வடிவமைப்பதற்கு பராமரிப்பாளர்களுக்கு வசதி செய்தல்.

4. ஆரோக்கியம், உடற் செயற்பாடு மற்றும் ஊட்டச்சத்து குறித்து பெற்றோர்/பாதுகாவலருக்கு விழிப்புணர்வுட்டும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை ஏற்பாடு செய்தல்.

5. சிறுவர்களின் ஆரோக்கியம் மற்றும் ஊட்டச்சத்தை மேம்படுத்துவதற்கு சமூகம் மற்றும் முன்னணி சுகாதார அதிகாரிகளின் சேவைகளைப் பயன்படுத்துவதை ஊக்குவித்தல்.

6. தரமான உடல்நலம், பல் மற்றும் வளர்ச்சி சார்ந்த விடயங்களை கண்டறிவதற்காகவும் சிறுவர் பகல்நேர பராமரிப்பு நிலையங்களில் உள்ள சிறுவர்கள் தொடர்பான விரிவான பின்னாட்டல்களுக்கும் வாய்ப்புகளுக்கு வசதியளித்தல்.

கொள்கை 1.3: ஓவ்வொரு பராமரிப்பாளரும் சிறுவர் பகல் நேரப்பராமரிப்பு நிலையத்தில் பயனுறுதிமிக்க பதிலளிக்கக்கூடிய பராமரிப்பை வழங்குவதை உறுதிசெய்தல்

உத்திகள்

1. பிள்ளையின் தலைமைத்துவத்தை அறிந்துகொள்ளுதல், கவனம் செலுத்த பிள்ளைக்குத் தவுதல், பிள்ளையின் ஆய்வுகளுக்கும்கற்றல்சார் விருத்திக்கும் உதவுதல் போன்ற சிறுவர்களின் தேவைகளை அடையாளம் காண்பதற்கான பராமரிப்பாளர்களின் ஆற்றலை வலுப்படுத்துதல்

2. பிள்ளைகளின் தேவைகள் மற்றும் விருப்பங்களை அடையாளம் கண்டு, அவர்களின் வளர்ச்சியை மேம்படுத்துவதற்கு தகுந்த முறையில் பதிலளிக்கும்

பொருட்டுப்பெற்றோர்/பாதுகாவலருக்கு பதிலளிக்கக்கூடிய பராமரிப்பு குறித்த விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சிகளுக்கான வசதிப்படுத்தல்

3. சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையங்களின் குழலில் பதிலளிக்கக்கூடிய பராமரிப்பு நடைமுறைகளை எளிதாக்குவதற்கு, பராமரிப்பாளர்களுக்கு வளங்கள் மற்றும் வழிகாட்டுதல்களை அறிமுகப்படுத்துதல்
4. ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் தமது உரிமைகள் சார்ந்த உணர்வையும் தன்னைப் பற்றி நேர்மறையாக உணர்வையும் உறுதிசெய்யும் நடைமுறைகளுக்கு வசதிப்படுத்தல்.

கொள்கை 1.4: ஒவ்வொரு சிறுவர்ப்பகல் நேரப்பராமரிப்பு நிலையமும் சிறுவர்களுக்கு கற்றுக் கொள்ளவும் செழிக்கவும் வாய்ப்பளிப்பதை உறுதிசெய்தல்

உத்திகள்

1. சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையங்களுக்கு சிறுவர்களின் வயதுக்கு ஏற்ற வளங்களான கல்விப் பொருட்கள் மற்றும் கருவிகள் போன்றவற்றை சிறுவர்கள் ஆராய்வதற்கும் கண்டறிவதற்கும் அனுமதிக்கும் வகையிலான வசதிகளை வழங்குதல்.
2. சிறுவர்களின் மொழி வளர்ச்சிக்கு உதவி வழங்கும் வகையில் ஒரு எழுத்தறிவு மையம்/ நூலகத்தை அமைப்பதற்கு சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையங்களுக்கு வசதியளித்தல். இந்த வளங்களை வழங்குவதற்கு குடும்பங்களினதும் சமுதாயத்தினதும் உதவியைப் பெறலாம்.
3. சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையங்கள் கற்றலுக்கான வாய்ப்புகளை எளிதாக்குவதற்கு ஒரு வழக்கமான முறையை பின்பற்றுவதற்கு வழிகாட்டுதல்களை வழங்குதல். இது முத்தசிறுவர்கள் முறைசார்ந்த கல்வி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதற்கும் உதவக்கூடும்.
4. சிறுவர்களின் கற்றலை மேம்படுத்தும் வயதுக்கு ஏற்ற விளையாட்டு சூழ்நிலைகளை வழங்க பராமரிப்பாளர்களை ஊக்குவித்தல்.
5. சிறுவர்களின் கற்றலை மேம்படுத்துவதற்கு எந்த வயது வந்தோரும் பயன்படுத்தக்கூடிய கற்றல் பொருட்களைத் தயாரிப்பதை வசதிப்படுத்துதல்.
6. ஈர்க்கக்கூடிய மற்றும் வசதியான கற்றல் இடங்களை வழங்குவதை எளிதாக்குதல் மற்றும் மாற்றுத் திறனாளி சிறுவர்கள் அல்லது இயலாமையுள்ளதென சந்தேகத்திற்கிடமான சிறுவர்கள் உட்பட அனைவரும் பங்கேற்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றுக்கொள்ளுதல்.
7. பிள்ளைகளின் கற்றலுக்கு உதவக்கூடிய தகவல்களை பராமரிப்பாளர்கள் பெற்றோர்/பாதுகாவலருடன் பகிர்ந்து கொள்வதை உறுதிசெய்தல்.

கொள்கை 1.5: சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு பிள்ளையும் துஷ்பிரயோகம் மற்றும் பிற சுற்றுச்சூழல் ஆபத்துகளிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுவதை உறுதிசெய்தல் மற்றும்பாதுகாப்பு மற்றும் இடர் ஏற்படாத நிலையில் இருப்பதை உணர்தல்.

உத்திகள்

1. சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையங்களுக்கு பொறுப்பான மாகாண நிறுவனங்கள், பகல்நேரப் பாதுகாப்பு நிலையத்தில் பணியமர்த்தப்பட்ட அனைத்து ஊழியர்களும் நம்பகமானவர்களாகவும் நல்லெலாமுக்கம் கொண்டவர்களாகவும் இருப்பதை உறுதிசெய்தல் வேண்டும். அவர்கள் சிறுவர்களின் உச்ச மட்ட நலனுக்காக செயற்படுபவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். பாகுபாடு, பயமுறுத்துதல் மற்றும் பிற சுற்றுச்சூழல் ஆபத்துக்களில் இருந்து பிள்ளையைப் பாதுகாப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு ஆற்றல் கொண்டவர்களாக இருத்தல் வேண்டும்.
2. சிறுவர்களுடன் பணிபுரியும் அனைத்து பராமரிப்பாளர்களுக்கும் மற்றைய பணியாளர்களுக்கும் நடத்தை நெறிமுறைகளை அறிமுகப்படுத்துதல்.
3. நிலையத்திலுள்ள அனைத்து சிறுவர்களும் அனைத்து வகையான துஷ்பிரயோகம் மற்றும் வண்முறைகளிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுவதை உறுதி செய்வதற்கான வழிமுறைகளை அறிமுகப்படுத்துதல். அத்தகைய சூழ்நிலைகளில் பராமரிப்பு மற்றும் இரகசியத்தன்மையை உறுதிசெய்யும் அதே வேளையில் அவற்றை அடையாளம் காணவும், ஆற்றுப்படுத்தவும்சிறுவர்கள், பெற்றோர்கள்/பாதுகாவலர்கள் மற்றும் குடும்பங்களுக்கு அறிக்கையிடும் வழிகள் குறித்து விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தவும் பராமரிப்பாளர்களுக்கு பயிற்சியளிக்கப்படுதல் வேண்டும்.
4. தனிப்பட்ட பாதுகாப்பு குறித்த விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சிகள் மூலம் சிறுவர் பகல்நேரப் பராமரிப்பு நிலையத்தில் உள்ள சிறுவர்களுக்கு பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் பாதுகாப்பாக இருப்பதற்கு அவர்களை வலுவுட்டுவதற்குபராமரிப்பாளர்களுக்கு வசதியளித்தல்.
5. சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் மற்றும் பிற சுற்றுச்சூழல் ஆபத்துகள் தொடர்பாக தகுந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்வதற்கு சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையங்களுக்கு பொறுப்பான மாகாண நிறுவனங்களை வலுப்படுத்துதல்.

கொள்கை 1.6: ஒவ்வொரு சிறுவர் பகல்நேரப் பராமரிப்பு மையத்திலும் உள்ள பராமரிப்பாளர்கள் தொழில்வாண்மை ரீதியில் தகுதி பெற்றவர்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்துதல்.

1. தேசிய வழிகாட்டுதல்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவாறு சிறுவர் பராமரிப்பில் தொழில்வாண்மை ரீதியிலான தகுதிகளைப் பெறுவதற்கு ஒவ்வொரு பராமரிப்பாளருக்கும் வழிகாட்டுதல்.
2. பராமரிப்பாளர்களுக்கான பராமரிப்பு நடைமுறைகள் குறித்த சமீபத்திய அறிவைப் பிரதிபலிக்கும் திறன் மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்கு வசதிபடுத்துதல்.

3. உடல் ரீதியிலான ஆபத்துகள், மனவெழுச்சி சார்ந்த அழுத்தம், சுற்றுச்சூழல் அபாயங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து சிறுவர்களைப் பாதுகாப்பதற்கான பராமரிப்பாளர்களின் ஆற்றல்களுக்கான வசதிப்படுத்தல் மற்றும் வலுப்படுத்துதல்.
4. சிறுவர்களின் அபிவிருத்தி, கற்றல் மற்றும் சிறுவர் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றில் பராமரிப்பாளர்களின் அறிவு மற்றும் தீற்றுக்களைப் போன்ற இற்றைப்படுத்துவதற்கு, பராமரிப்பாளர்களுக்கு உதவி வழங்குவதற்காக கையேடுகள் மற்றும் பிற பொருட்கள் போன்ற வளங்கள் வழங்கப்படுவதற்கு வழிகாட்டுதல்.
5. சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலைய நடவடிக்கைகளில் குடும்பங்களை சரியான முறையில் ஈடுபடுத்துவதற்கு தேவையான தீற்றுக்களைப் பெற பராமரிப்பாளர்களுக்கு உதவியளித்தல் மற்றும் குடும்பங்கள் மற்றும் பணியாளர்கள் பரஸ்பரம் ஒருவருக்கொருவர் கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சூழ்வுகளை உருவாக்குதல்.
6. அவசரநிலைக்கு முன்னும், பின்னும், சிறுவர் பராமரிப்புச் சேவைகள் இடையறாமல் கிடைப்பத்தை உறுதிசெய்யும் பொருட்டுப்பராமரிப்பாளர்களின் அவசரத் தயார்நிலைக்கு வசதிப்படுத்துதல்.
7. பராமரிப்பாளரின் அறிவு, அனுகுமுறை மற்றும் நடைமுறைகளை அளவிட சரியான மதிப்பீட்டு அளவுகோலை அறிமுகப்படுத்துதல்.
8. சிறுவர்களின் வளர்ச்சிக் கோளாறுகள் அல்லது வளர்ச்சி தாமதங்களைக் கண்டறிந்து அவற்றைக் கையாள்வதில் பராமரிப்பாளர்களின் திறனை மேம்படுத்துதல்.

பகுதி 2: தாங்கிக்கொள்ளக்கூடிய செலவில் சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு வசதிகளை நியாயமான முறையில் அடைந்துகொள்வதற்கான வாய்ப்பு

கொள்கை 2.1: தாங்கிக்கொள்ளக்கூடிய செலவில் சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு வசதிகளை நியாயமான முறையில் அடைந்துகொள்வதற்கான வாய்ப்பினை உறுதிசெய்தல்

உத்திகள்

1. அரசு நிறுவனங்கள் தங்கள் பணியிடங்களில் தங்களுடைய பணியாளர்களுக்கு தாங்கிக்கொள்ளக்கூடிய செலவில் பகல் நேரப் பராமரிப்பு வசதிகளை வழங்க வசதி செய்தல். இவ் விடையத்திற்கு உதவி வழங்குவதற்காக சிறுவர் பராமரிப்பு மேம்பாட்டு நிதியமொன்றை நிறுவலாம்.
2. வரிச் சலுகைகள் போன்ற ஊக்கத்தொகைகளை வழங்குவதன் மூலம், அரசு சார்பற்ற தொழில் தருநர்கள் தங்கள் பணியிடங்களில் சிறுவர்களுக்கான பகல் நேர பராமரிப்பு வசதிகளை வழங்குவதை எளிதாக்குதல்.

3. குடும்ப அடிப்படையிலான, சமூகம் சார்ந்த மற்றும் அரசு சார்பற்ற நிறுவன அடிப்படையிலான என்ற வகையில் பல அமைப்பு முறைகளில் தாங்கக்கூடிய செலவில் சிறுவர் பராமரிப்பு நிலையத்தை வடிவமைத்தல்.
4. சிறுவர்களுக்கான சிறுவர் பராமரிப்புச் சேவைகள் தேவைப்படும் அனைத்துக் குடும்பங்களுக்கும் நேரடி நிதி நிவாரணம் வழங்கும் உலகளாவிய சிறுவர் நலன் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்துதல் அல்லது தனி சிறுவர் அடிப்படையில் தரமான சிறுவர் பராமரிப்புக்கான செலவை முகம்கொடுப்பதற்கு பெற்றோருக்கு/பாதுகாவலருக்கு ஆதரவளிக்கும் சிறுவர் பகல்நேர பராமரிப்பு மானியத் திட்டம், (சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டங்களிலிருந்து ஆதரவைப் பெறும் அல்லது பெறுவதற்கு தகுதியுடைய குடும்பங்கள் மற்றும் இயலாமையுடன் கூடிய சிறுவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கலாம்).
5. தகுதியுடைய குடும்பங்களுக்கு (குறைவான அளவில் சேவைகள் கிடைக்கும், சேவை கிடைக்காத மற்றும் பின்தங்கிய பகுதிகள்) தாங்கிக்கொள்ளளக்கூடிய செலவில் சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு வசதிகளை திட்டமிட மாகாண அரசாங்கங்களுக்கு உதவுதல். மாற்று பராமரிப்புக் கொள்கையில் (பக்கம் 14) பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளபடி, மானியத்துடன் கூடிய பகல் நேர பராமரிப்பு ஒரு சமூக உதவிச் சேவையாக குறைந்த செலவில் வழங்கப்படலாம்.
6. கூட்டுறவு அடிப்படையில் சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்களை நிறுவுவதற்கு தகுதியள்ள பராமரிப்பாளர்களுக்கு சலுகைக் கடன் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்துதல்.
7. சேவைகளின் தொடர்ச்சி மற்றும் நிலைபேறான தன்மை ஆகியவற்றை உறுதி செய்வதற்காக சிறுவர்கள் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்களுக்கான ஒரு காப்புறுதித் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்துதல்.
8. மாற்றுத்திறனாளி சிறுவர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவதை அதிகரிப்பதற்காக சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையத்தில் உள்வாங்குகை நடைமுறைகளை ஊக்குவித்தல். அத்தகைய சேவைகளுக்கு ஊக்கத்தொகை வழங்கப்படலாம்.

பகுதி 3: குறைபாடுகள் உள்ள (மாற்றுத் திறனாளி)சிறுவர்களைப் பராமரித்தல்

கொள்கை 3.1: மாற்றுத்திறனாளி சிறுவர்களுக்கு தாங்கக்கூடிய செலவில் உயர்தர பகல்நேர பராமரிப்பு வசதிகளை நியாயமான முறையில் அனுகுவதற்கான வாய்ப்பினை உறுதி செய்தல் உத்திகள்

1. மாற்றுத் திறனாளி சிறுவர்களுக்குதாங்கிக்கொள்ளக்கூடிய செலவில் உயர்தரம் கொண்ட சிறுவர் பராமரிப்பு நிலையங்களை நிறுவுவதற்கு/ஊக்குவிப்பதற்கு தேசிய மற்றும் மாகாண அரசு நிறுவனங்களுக்கு வசதி செய்தல்.

2. மாற்றுத் திறனாளி சிறுவர்களை உள்வாங்குவதன் நன்மைகள் பற்றிய பொது விழிப்புணர்வை அதிகரிப்பதன் மூலம் அத்தகையமாற்றுத் திறனாளி சிறுவர்களின் உள்வாங்குகையை ஊக்குவித்தல் மற்றும் அத்தகைய சிறுவர்களை உள்ளடக்கிய சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையங்களுக்கு ஊக்குவிப்புகளை வழங்குதல்.
3. மாற்றுத் திறனாளி சிறுவர் பராமரிப்பு உதவிகளை வழங்கும் நிறுவனங்கள்/தனிநபர்களுக்கு மானியங்கள், வரி விலக்குகள், சலுகைக் கடன் திட்டங்கள் போன்றவற்றின் மூலம் நிதி உதவி வழங்குதல்.
4. மாற்றுத்திறனாளி சிறுவர்களுக்கு சேவையளிக்கும் சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்களுக்கு பொருத்தமான வளங்கள் வழங்குதல் மற்றும் அத்தகைய நிலையங்களில் பணியாற்றும் பராமரிப்பாளர்களின் அறிவு மற்றும் திறன்களை மேம்படுத்துவதற்கான பயிற்சிகளை வழங்குதல்.
5. மாற்றுத் திறனாளி சிறுவர்களுக்கான சிறுவர் பராமரிப்பு நிலையங்களை நிறுவுவதற்கான வசதியளிப்பதற்கு ஒரு நிதியத்தை நிறுவுதல் அல்லது ஒரு திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்துதல்.
6. சுகாதாரம், சமூக சேவைகள், சிறுவர் அபிவிருத்திக்காக பிரித்தறிதல், சுகாதார வருடைகள், பராமரிப்பாளர் மேம்பாடு போன்ற அரசாங்கத் துறை நிறுவனங்களுக்குள் ஒத்துழைப்பை எளிதாக்குதல்.

பகுதி 4: சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலைய முகாமைத்துவம்

கொள்கை 4.1: வினைத்திறனும் பயனுறுதியும் கொண்ட சிறுவர் பராமரிப்பு நிலைய முகாமைத்துவத்தை உறுதி செய்தல்

உத்திகள்

1. வாடிக்கையாளரின் திருப்தி முக்கியமானதாக அமைவதால்பெற்றோர்கள்/பாதுகாவலர்கள் மற்றும் குடும்பங்களுக்கு அதன் முகாமைத்துவம் தொடர்பாக எழுத்துப்பூர்வமாக தகவல்களை வழங்குவதற்கு சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு சேவைகளுக்கு வசதிப்படுத்தல்.
2. சிறுவர் பகல்நேரப் பராமரிப்பு முகாமைத்துவம் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையினால் வகுக்கப்பட்டுள்ள தேசிய சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு வழிகாட்டுதல்களுக்கு இனங்கியொழுகுவதை உறுதி செய்தல்.
3. நிலையத்திலுள்ள சிறுவர்களின் பெற்றோர்கள்/பாதுகாவலர்கள் மற்றும் குடும்பத்தினருடன் இணைந்து சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலைய முகாமைத்துவம் பணியாற்றுகின்றதென்பதை உறுதி செய்தல்.

4. தேசிய சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு வழிகாட்டுதல்களில் பரிந்துரைக்கப்பட்ட பதிவுகள் துல்லியமாகவும் சமகாலத்திற்கு உரியவையாகவும் இருக்கும் வகையில் தொடர்ந்து இற்றைப்படுத்தப்படுவதை உறுதிசெய்தல்.

5. சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு முகாமைத்துவம் நிலையத்தில் யதார்த்தமான மற்றும் நெகிழிச்சியான தினசரி மற்றும் வாராந்தகால அட்டவணைகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு வசதிப்படுத்தல்.

6. இடர் வரு நிலைகள் குறைக்கப்படுவதையும், சரியான முறையில் நிர்வகிக்கப்படுவதையும் உறுதிசெய்யும் பொருட்டுசிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு முகாமைத்துவத்திற்கு வசதிப்படுத்தல்.

பகுதி 5: ஒழுங்குவிதிகள் மற்றும் ஆளுகை

கொள்கைக் கூற்று

5.1 சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு வசதிகளுக்கான பயனுறுதிமிக்க ஒழுங்குவிதிகள் மற்றும் வகைபொறுப்புமிக்க ஆளுகையினை உறுதி செய்தல்

உத்திகள்

1. நிலைய அடிப்படையிலான, பணியிட அடிப்படையிலான மற்றும் வீட்டு அடிப்படையிலான சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையங்களின் முக்கிய கூறுகளை வரையறுக்கவும். ஓவ்வொரு வகையான சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையங்களுக்கும் பயனுறுதிமிக்க ஒழுங்குவிதிகளை அறிமுகப்படுத்தப்படுவதை வசதிப்படுத்துதல்.

2. சிறுவர் பராமரிப்புக்கு பொறுப்பான மாகாண நிறுவனங்களின் நிறுவன மற்றும் தனிப்பட்ட ஆற்றலைஅவர்களின் ஆளனியை அதிகரிப்பதன் மூலமும், அவர்களின் தொழில்வாண்மை விருத்தியிலும் அதிக முதலீடு செய்வதன் மூலமும் வலுப்படுத்துதல்

3. சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையங்களின் ஒரு தரவுத்தளத்தை பேணிவருவதற்கும் அந்தந்த மாகாணங்களில் ஒருங்கிணைந்த பதிவு முறையை செயல்படுத்துவதற்கும் மாகாண நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பராமரிப்பு திணைக்களுங்களுக்கு வசதிப்படுத்துதல்.

4. வழங்கப்படும் பராமரிப்பின் தரத்தை மதிப்பிடுவதற்கு தர உத்தரவாத கருவிகளை விருத்தியாக்குதல்.

5. சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையங்களைத் திரமமான முறையில் கண்காணிப்பதற்கு தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபைக்கு வசதிகளை வழங்குதல்.

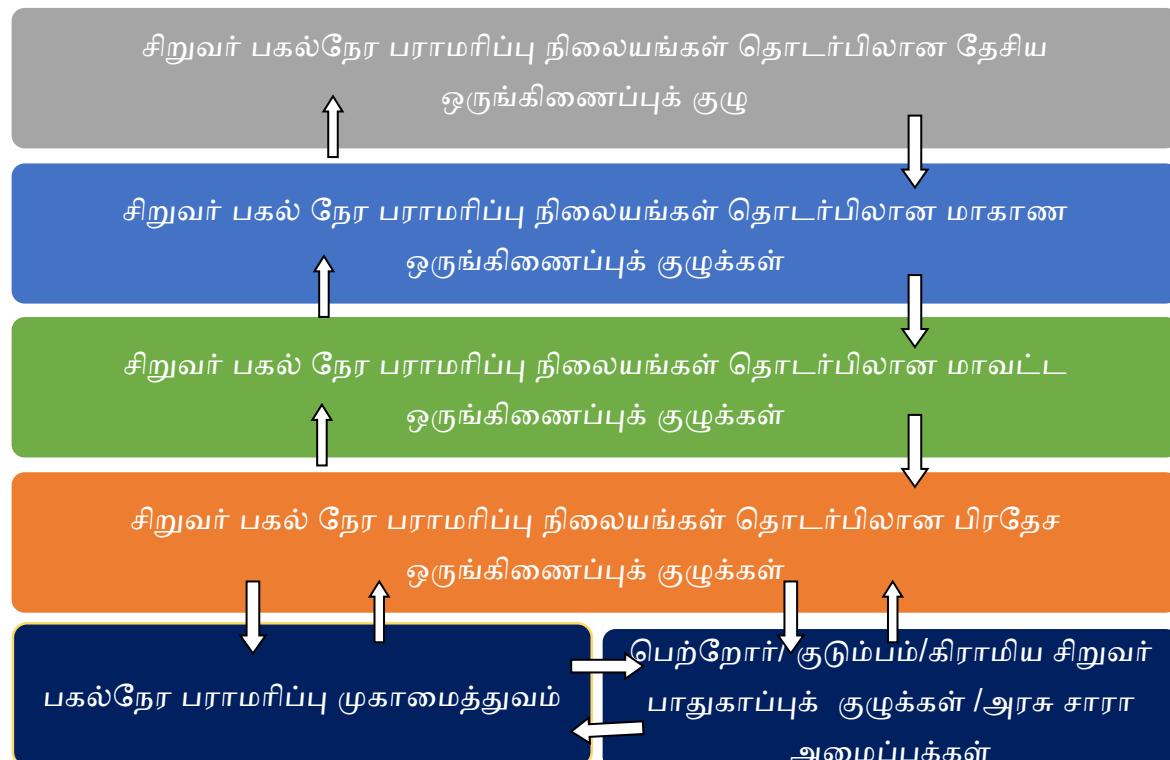
6. சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையங்களின் முக்கியமான குறிகாட்டிகளைக் பின்தொடர்ந்து ஆராயும் சமகால தகவல் முறைமையின் அமைப்பின் பயன்பாட்டிற்கு வசதியளித்தல்

7. பயனுறுதிமிக்க அரசு மேற்பார்வை மற்றும் ஒழுங்குமுறைனருக்கு உட்பட்டதாகதனியார் துறை சேவை வழங்கலின் பங்கை ஊக்குவித்தல்

8. தேசிய, சர்வதேச, உள்ளூர் அரசு சார்பற்ற முகவர் நிறுவனங்கள் போன்றவற்றின் ஆலோசனை சேவைகளுக்கு வசதி வழங்குதல்.

2.7. கொள்கை அமுலாக்கக் கட்டமைப்பு

மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அபிவிருத்திக்கு பொறுப்பான அமைச்சின் மூலம் சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்கள் தொடர்பான தேசியக் கொள்கையை இலங்கை அரசாங்கம் நடைமுறைப்படுத்தும். இந்த கொள்கையை திறம்பட செயல்படுத்துவதற்காக தேசிய மட்டத்திலிருந்து அடிமட்ட நிலை வரை மற்றும் அடிமட்ட நிலையிலிருந்து தேசிய மட்ட நிலை வரை அறிக்கையிடல் முறையைப் பின்பற்றுவதற்காக, மத்திய அரசை அமைச்சு மட்டத்திலிருந்து கீழ் அடுக்குகளுடன் இணைக்கும் வகையில் ஆளுகையின் பல்வேறு நிலைகளில் ஒருங்கிணைப்புக் குழுக்கள் அமைக்கப்படும். இந்தக் குழுக்கள் கொள்கையின் அந்தந்தப் பகுதிகளில் கூறப்பட்டுள்ள உத்திகள் தொடர்பான செயற்பாடுகளை ஒருங்கிணைத்து எளிதாக்கும்.(படம் 2.1 கொள்கையின் நடைமுறைப்படுத்தல் கட்டமைப்பை காட்டுகின்றது.)

படம் 2.1 சிறுவர் பகல்நேர பராமரிப்பு நிலையங்களின் வசதிகள் தொடர்பான தேசிய கொள்கை நடைமுறைப்படுத்தல் கட்டமைப்பு

2.7.1. குழுக்களின் உள்ளடக்கம்

சிறுவர் பகல்நேர பராமரிப்பு நிலையங்களின் வசதிகள் தொடர்பான தேசிய ஒருங்கிணைப்புக் குழு

தேசிய ஒருங்கிணைப்புக் குழு (NCC) மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அபிவிருத்திக்கு பொறுப்பான அமைச்சின் செயலாளரால் நியமிக்கப்படும். இக்குழு கொள்கை செயல்படுத்தப்படுவதை கண்காணிப்பதுடன் அவசியமானதாக கருதப்படும் போது மாற்றங்களைச் செய்யும். மேலும், இந்த ஒருங்கிணைப்புக் குழு தனக்கு அவசியமென கருதும் போது கொள்கையில் கூறப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைக்கான துறைகள் தொடர்பான நிபுணத்துவம் கொண்ட தொழில்நுட்பக் குழுக்களை நியமிக்கும் அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளது. இக்குழுவிற்குமகளிர் மற்றும் சிறுவர் அபிவிருத்தித் துறைக்கு பொறுப்பான அமைச்சின் செயலாளர் அல்லது செயலாளரால் நியமிக்கப்பட்ட உத்தியோகத்தர் தலைமை வகிப்பார். நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பராமரிப்பு சேவைகள் திணைக்களம் இந்தக் குழுவின் செயலகமாகச் செயல்படுவதுடன் குழுவின் பரிந்துரைகளைச் செயல்படுத்துவதற்குமான பொறுப்பினையும் கொண்டுள்ளது. மேற்படிக் குழு பின்வரும் உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருக்கும்.

1. மகளிர் மற்றும் சிறுவர்கள் அபிவிருத்தி விடயத்திற்கு பொறுப்பான அமைச்சின் செயலாளர் அல்லது செயலாளரால் நியமிக்கப்பட்ட பிரதிநிதி. (தலைவர்)
2. ஆணையாளர், நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பராமரிப்புச் சேவைகள் திணைக்களம் (செயலாளர்)
3. நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பராமரிப்பு சேவைகளின் மாகாண ஆணையாளர்கள்
4. தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையின் தலைவர்/துணைத் தலைவர்
5. முன்பிள்ளைப் பருவ அபிவிருத்திக்கான தேசிய செயலகத்தின் பணிப்பாளர் அல்லது பிரதிப் பணிப்பாளர்/உதவிப் பணிப்பாளர்
6. கல்வி அமைச்சின் செயலாளரினால் நியமிக்கப்பட்ட மேலதிகசெயலாளர்.
7. நிதி அமைச்சின் பிரதிநிதி
8. இலங்கை மகளிர் பணியகத்தின் பணிப்பாளர் அல்லது அவரால் நியமிக்கப்படும் சிரேஷ்ட மட்ட நிருவாக உத்தியோகத்தர்
9. இலங்கை சமூக சேவைகள் திணைக்களத்தின் பணிப்பாளர் அல்லது அவரால் நியமிக்கப்படும்சிரேஷ்ட மட்ட நிருவாக உத்தியோகத்தர்.
10. குடும்ப சுகாதார பணியகத்தின் பணிப்பாளர் அல்லது பணிப்பாளரினால் நியமிக்கப்பட்ட சிரேஷ்ட மட்ட நிருவாக உத்தியோகத்தர்.

11. பெருந்தோட்ட மனிதவள் அபிவிருத்தி நிதியத்தின் பணிப்பாளர் நாயகம் அல்லது அவரால் நியமிக்கப்பட்ட சிரேஷ்ட மட்ட நிருவாக உத்தியோகத்தர்.

12.இலங்கை பொலிஸ் திணைக்களத்தின் மகளிர் மற்றும் சிறுவர் பணியகத்தின் பணிப்பாளர் அல்லது பணிப்பாளரினால் நியமிக்கப்பட்ட சிரேஷ்ட மட்ட நிருவாக உத்தியோகத்தர்.

மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அலுவல்களுக்கான அமைச்சின் செயலாளரினால் ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் உறுப்பினர்கள் மூன்று (3) வருட காலத்திற்கு நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இது ஒரு வருடத்திற்கு இரண்டு முறை கூடுவதுடன் அதன் கூட்ட நடப்பெண் குழுவில் 50% உறுப்பினர்களாக இருத்தல் வேண்டும்.

சிறுவர் பகல்நேர பராமரிப்பு நிலையங்களின் வசதிகள் தொடர்பான மாகாண ஒருங்கிணைப்புக் குழுக்கள்

ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் உள்ள CRC கண்காணிப்புக் குழுக்கள், மாகாண மட்டத்தில் கொள்கையைச் செயல்படுத்துவதை கண்காணிப்பதற்காகமாகாண ஒருங்கிணைப்புக் குழுக்களாக (PCC) செயல்படும் பொருட்டு துணைக் குழுவை நியமிக்க வேண்டும். அவசியமாகக் கருதப்படும் போது, கொள்கையில் கூறப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைக்கான துறைகள் தொடர்பான நிபுணத்துவம் கொண்ட தொழில்நுட்பக் குழுக்களை நியமிக்கும் அதிகாரம் அதற்கு உள்ளது. மாகாண ஒருங்கிணைப்பு குழு மாகாணத்தின் பிரதமச் செயலாளர் அல்லது பிரதமச் செயலாளரால் நியமிக்கப்படும் சிரேஷ்ட மட்ட உத்தியோகத்தரின் தலைமையில் இயங்கும். அந்தந்த மாகாணத்தில் உள்ள நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பராமரிப்பு சேவைகளுக்கான மாகாணத்திணைக்களம் செயலகமாகச் செயற்படுவதுடன் குழுவின் பரிந்துரைகளை செயற்படுத்துவதற்கு பொறுப்பாகவும் செயற்படும்.

1. பிரதம செயலாளர் அல்லது பிரதம செயலாளரால் நியமிக்கப்பட்ட சிரேஷ்ட மட்ட அதிகாரயொருவர் (தலைவர்)
2. மாகாண ஆணையாளர், நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பராமரிப்பு சேவைகள் திணைக்களம் (செயலாளர்)
3. மாகாண சமூக சேவைகள் திணைக்களத்தின் பணிப்பாளர் அல்லது பணிப்பாளரால் நியமிக்கப்பட்ட பிரதிநிதி
4. மாகாண கல்விப் பணிப்பாளர் அல்லது பணிப்பாளரால் நியமிக்கப்பட்ட பிரதிநிதி
5. மாகாணசுகாதார சேவைகள் திணைக்களத்தின் பணிப்பாளர் அல்லது பணிப்பாளரினால் நியமிக்கப்பட்ட பிரதிநிதி
6. முன்பள்ளி அதிகார சபையின் பணிப்பாளர்
7. பொலிஸ் திணைக்களத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் ஒரு சிரேஷ்ட நிர்வாக உத்தியோகத்தர்

8. பெருந்தோட்ட மனிதவள அபிவிருத்தி நிதியத்தின் பிரதிநிதி (எற்புடையதாயின்)
9. தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையின் தலைவரினால் நியமிக்கப்பட்ட பிரதிநிதி
10. சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையங்களின் வசதிகள் தொடர்பான மாவட்ட ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் பிரதிநிதி
11. மாகாண தலைமைச் செயலாளரினால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட சிறுவர்களுக்காக பணியாற்றுகின்ற அரசு சாரா அமைப்புக்களின் பிரதிநிதி ஒருவர்.

CRC கண்காணிப்புக் குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில் பிரதம செயலாளரால் மூன்று (3) ஆண்டு காலத்திற்கு மாகாண ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இக்குழுவானது ஆண்டுக்கு மூன்று முறை கூடுவதுடன் அதன் கூட்ட நடப்பெண் மொத்த உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையில் 50% க்கும் அதிகமாக இருத்தல் வேண்டும்.

சிறுவர் பகல்நேர பராமரிப்பு நிலையங்களின் வசதிகள் தொடர்பான மாவட்ட ஒருங்கிணைப்புக் குழுக்கள்

மாவட்ட CRC கண்காணிப்புக் குழு, சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையங்கள் குறித்த மாவட்ட ஒருங்கிணைப்புக் குழுவாக (DCC) செயற்படும் பொருட்டு ஒரு துணைக்குழுவை நியமிக்கும். இந்தக் குழுவுக்கு அந்தந்த மாவட்டச் செயலாளர் அல்லது மாவட்டச் செயலரால் நியமிக்கப்பட்டமேலதிக மாவட்டசெயலாளர் தலைமை தாங்குவார். மாவட்ட நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பராமரிப்பு அலுவலர் குழுவின் செயலாளராக செயல்படுவார்.

குழுவின் உறுப்பினர்கள்:

1. மாவட்ட செயலாளர் அல்லது மாவட்ட செயலாளரினால் நியமிக்கப்பட்ட மேலதிக மாவட்ட செயலாளர்
2. நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பராமரிப்பு சேவைகளுக்கான மாவட்ட உத்தியோகத்தர்/ மாவட்ட சிரேஷ்ட நன்னடத்தை உத்தியோகத்தர் (செயலாளர்)
3. மாவட்ட சுகாதார சேவைபணிப்பாளர் அல்லது அவரினார் பரிந்துரைக்கப்படும் பிரதிநிதி
4. மாகாண முன்பள்ளி உத்தியோகத்தர்/பிரிவுகளின் பணிப்பாளர் அல்லது அவரினார் பரிந்துரைக்கப்படும் பிரதிநிதி
5. வலயக் கல்வி அலுவலகத்தின் பணிப்பாளர் அல்லது அவரினார் பரிந்துரைக்கப்படும் பிரதிநிதி
6. சிரேஷ்ட பொலிஸ் அத்தியட்சகர்
7. முன் பிள்ளைப்பருவ அபிவிருத்தி அதிகாரி – மாவட்ட செயலகம்
8. மாவட்ட சமூக சேவை அலுவலர் (மத்திய அரசு)

9. மாவட்ட சமூக சேவை அலுவலர் (மாகாண சபை)
10. சிறுவர் உரிமைகள் மேம்பாட்டு உத்தியோகத்தர்/ சிறுவர் உரிமைகள் மேம்பாட்டு உதவியாளர் - மாவட்ட செயலகம்
11. உள்வள ஆலோசனை உத்தியோகத்தர் - மாவட்ட செயலகம்
12. மகளிர் அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர் - மாவட்ட செயலகம்
13. மாவட்ட சிறுவர் பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர் - தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபை
14. மாவட்ட சமூக உளவியல் உத்தியோகத்தர் - தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபை
15. சிறுவர் பராமரிப்பு வசதிகள் தொடர்பான பிரதேச ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் பிரதிநிதி

CRC கண்காணிப்புக் குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில் மூன்று (3) ஆண்டுகளுக்கு மாவட்ட ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் உறுப்பினர்கள் மாவட்டச் செயலாளரால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். குழு காலாண்டு அடிப்படையில் கூடுவதுடன் அதன் கூட்ட நடப்பெண் மொத்த உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையில் 50% க்கும் அதிகமாக இருத்தல் வேண்டும்.

சிறுவர் பகல்நேர பராமரிப்பு நிலையங்களின் வசதிகள் தொடர்பான பிரதேச ஒருங்கிணைப்புக் குழுக்கள்

பிரதேச CRC கண்காணிப்புக் குழுக்களால் நியமிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு பிரதேச செயலகப் பிரிவிலும் நிறுவப்பட்ட உப குழுக்கள் பிரதேச மட்டத்தில் சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையங்கள் தொடர்பான தேசியக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு பிரதேச ஒருங்கிணைப்புக் குழுக்களாக (Div.CC) செயற்படுகின்றன. இக்குழுவின் தலைவராக பிரதேச செயலாளர் அல்லது உதவிப்பிரதேச செயலாளர் பணியாற்றுவார். இந்தக் குழுவின் செயலாளராக பிரதேச செயலகங்களில் இணைக்கப்பட்டுள்ள நன்னடத்தை உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் சிறுவர் பராமரிப்புசேவை உத்தியோகத்தர்/நிலைய நன்னடத்தை உத்தியோகத்தர் செயற்படுவார்கள். குழுவில் பின்வரும் உறுப்பினர்கள் உள்ளடங்குகின்றனர்.

1. பிரதேச செயலாளர் அல்லது உதவிப் பிரதேச செயலாளர் (தலைவர்)
2. நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பராமரிப்பு சேவைகள் உத்தியோகத்தர்/நிலைய நன்னடத்தை உத்தியோகத்தர் (செயலாளர்)
3. பிரதேச சுகாதார வைத்திய அதிகாரி அல்லது பிரதேச சுகாதார வைத்திய அதிகாரியால் நியமிக்கப்பட்ட உத்தியோகத்தர்
4. கோட்டக் கல்விப் பணிப்பாளர்

5. ECD/அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்/உதவியாளர்
6. சமூக சேவை உத்தியோகத்தர்
7. சமுர்த்திமுகாமையாளர்
8. ECCD/முன்பள்ளி கல்விக்காக நிறுவப்பட்ட சம்பந்தப்பட்ட மாகாண நிறுவனத்துடன் இணைக்கப்பட்ட உத்தியோகத்தர்
9. சிறுவர் உரிமைகள் அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்
10. உளவள ஆலோசனை உத்தியோகத்தர்/உதவியார்
11. பிரதேச சிறுவர் பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர்
12. மகளிர் அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்
13. பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களுக்கான கருமபீடத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்
14. சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலைய முகாமையாளர்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் இரண்டு உறுப்பினர்கள்
15. பெற்றோர்க்குடும்பத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் இரண்டு உறுப்பினர்கள்

மூன்று (3) வருட காலத்திற்கு CRC கண்காணிப்புக் குழுவின் பரிந்துரையின் பேரில் பிரதேச செயலாளரால் Div.CC உறுப்பினர்கள் நியமிக்கப்படுகின்றனர். குழுவானது வருடத்திற்கு இரண்டு முறையாவது கூடும் என்பதுடன் கூட்ட நடப்பெண் குழு உறுப்பினர்களின் 50% இற்கும் அதிகமான உறுப்பினர்களாக இருக்க வேண்டும்.

2.8. சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையங்களின் மேற்பார்வை மற்றும் கண்காணிப்பு

இந்தக் கொள்கையானது இலங்கையில் இயங்கும் சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையங்களை மேற்பார்வையிடுவதற்கும் கண்காணிப்பதற்கும் சிறந்த முறையில் விருத்தியாக்கப்பட்ட சட்டகத்தை நடைமுறைப்படுத்த உதவுகிறது. நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பராமரிப்பு சேவைகள் திணைக்களம் மற்றும் மாகாண நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பராமரிப்பு சேவைகள் திணைக்களங்கள் ஆகியவை மாவட்ட செயலகங்கள் மற்றும் பிரதேச செயலகங்களின் உதவியுடன் சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையங்கள் இலங்கை அரசாங்கத்தினால்வழங்கப்படும் தரநிலைகள் மற்றும் வழிகாட்டுதல்களுக்கு இணங்கியொழுகி தரமான சேவையை சிறுவர்கள் மற்றும் பெற்றோர்/குடும்பங்களுக்கு வழங்குகின்றன என்பதை உறுதிசெய்வதை கண்காணிக்கும். தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை அனைத்து பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்களின் தரத்தையும் கண்காணிப்பின் தரம் மற்றும் செயல்திறனை மேம்படுத்தும்

பொருட்டுசிறந்த முறையில் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கண்காணிப்பு பொறிமுறை செயல்படுத்தப்படுகின்றது.

தரவு சேகரிப்பு, தொகுத்தல் மற்றும் பகுப்பாய்விற்காக தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை, நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பராமரிப்பு சேவைகள் திணைக்களம் மற்றும் மாகாண நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பராமரிப்பு சேவைகள் திணைக்களம் ஆகியவற்றில் ஒரு விரிவான தற்போதைய தகவல் முறையை நிறுவப்பட வேண்டும். சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்களை திறம்பட கண்காணிப்பதற்கும், நிர்வாக விதிகள், ஒழுங்குவிதிகள் மற்றும் கொள்கைகளுடன் அவை இணங்கியொழுகுவதற்கும் கருவிகள் விருத்தியாக்கப்படுதல் வேண்டும். இந்த நிறுவனங்கள் அனைத்தும் மாற்றுத் திறனாளி சிறுவர்களுக்கு வழங்கப்படும் சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு சேவைகள் உட்பட அனைத்து சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு சேவைகள் தொடர்பாகவும் ஒரு தரவு தளத்தை பேணிவருதல் வேண்டும்.

பெறுபேறுகளை அளவிடுவதற்கும், இடைவெளிகளைக் கண்டறிவதற்கும் மற்றும் அனைத்து பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையங்களின் செயல்திறனை மேம்படுத்துவதற்கும் மதிப்பீடுகள் நடத்தப்படுதல் வேண்டும். சிறுவர்களுக்கு வழங்கப்படும் சிறுவர் பராமரிப்பு சேவைகளின் தரத்தை மேம்படுத்தும் பொருட்டுச்சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனங்கள் செயலாற்றுகை தரவரிசை மதிப்பீட்டு முறையை அறிமுகப்படுத்தி, தரமான சேவை வழங்குநர்களுக்கு வெகுமதி அளிக்க வேண்டும். இது சிறுவர் பகல் நேரப்பராமரிப்பு சேவைகளின் தரம் தொடர்பாக பெற்றோர்கள்/பாதுகாவலர்களிடையே விழிப்புணர்வை அதிகரிக்கும்.

2.9 பங்கீடுபாட்டாளர்களின் வகிபாகங்கள் மற்றும் பொறுப்புகள்

▪ மகளிர்மற்றும் சிறுவர்கள் அபிவிருத்தித்துறைக்குபொறுப்பான அமைச்சு

தற்போது, தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை, நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பராமரிப்பு சேவைகள் திணைக்களம், மகளிர் பணியகம், மகளிர் பற்றிய தேசியக் குழு மற்றும் முன்பிள்ளைப் பருவ அபிவிருத்திக்கான தேசிய செயலகம் என்பன மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அபிவிருத்தி அமைச்சின் கீழ் இயங்கும் நிறுவனங்களாகும். இந்த அமைச்சுக்கு சாட்டப்பட்ட பணிகளில் பெண்களுக்கு வெற்றிகரமான வாழ்க்கையை அனுபவிப்பதற்கு அவர்களை அறிவு மற்றும் திறன்களினால் வலுவுட்டுதல், அனைத்து வகையான துஷ்டிரயோகங்களில் இருந்தும் சிறுவர்களை பாதுகாத்தல், அவர்களின் நல்வாழ்வை உறுதிப்படுத்தும் வழிமுறைகளை வழங்குதல் மற்றும் கண்காணித்தல், சிறுவர் நேயமிக்க பாடாசலை குழலை உருவாக்குதல் மற்றும் அனைவருக்கும்²² கல்வியை உறுதி செய்தல் ஆகியவை உள்ளடங்குகின்றன.

²²<http://www.childwomenmin.gov.lk/>

பராமரிப்பு தேவைப்படும் சிறுவர்களுக்கு நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பராமரிப்பு சேவைகள் திணைக்களம் பொறுப்பாக இருப்பதால், இந் நிறுவனம் சிறுவர் பகல்நேர பராமரிப்பு நிலையங்களில் சிறுவர்களுக்கு தேவையான பராமரிப்பை வழங்குவதில் முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றது. இந்த கொள்கை செயல்படுத்தப்படுவதை மேற்பார்வையிடும் அமைச்சின் முக்கிய திணைக்களமாக இது அமைகின்றது.

தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபைசிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தைத் தடுத்தல் மற்றும் அத்தகைய துஷ்பிரயோகத்திற்கு ஆளாகும் சிறுவர்களை பாதுகாத்தல் மற்றும் சிகிச்சையளித்தல் தொடர்பான தேசியக் கொள்கையை வகுப்பதில் இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனை வழங்குகின்றது. எனவே, சிறுவர்கள், பெற்றோர்கள் மற்றும் குடும்பங்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் பாதுகாப்பான, அன்பான, பேணிவளர்க்கும் மற்றும் நன்கு பாதுகாக்கப்பட்ட குழல்தேவைப்படும் அனைத்து சிறுவர்களுக்கும் பகல்நேர பராமரிப்பு வசதிகளை வழங்கும் நோக்கில் இந்தக் கொள்கை தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையினால் விருத்தியாக்கப்பட்டுள்ளது. சிறுவர்களுக்கு பகல்நேர பராமரிப்பு நிலையங்கள் பாதுகாப்பாக இருப்பதை உறுதி செய்வதில் தேசிய ஒருங்கிணைப்பு குழுவின் (NCC) ஒரு உறுப்பினர் என்ற வகையில் செயற்படுவதற்கு இதற்கு ஒரு வகிபாகம் உள்ளது. பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையங்களின் தரம், பாதுகாப்பு மற்றும் பாதுகாப்பைக் கண்காணித்தல் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையின் முழுப் பொறுப்பாகும்.

மகளிர் பணியகம், பெண்களின் பொருளாதார மற்றும் சமூக வலுவுட்டலுக்கு ஏற்ற திட்டங்களை வடிவமைத்து, செயல்படுத்தி மதிப்பீடு செய்கிறது. தேசிய ஒருங்கிணைப்புக் குழுவின் உறுப்பினராக, இந்தக் கொள்கையை செயல்படுத்துவதில் இந்த பணியகம் பங்களிப்பு வழங்குவதுடன், பணிபுரியும் பெண்களுக்கு தரமான சிறுவர் பராமரிப்பு வசதிகளை உறுதி செய்கின்றது.

▪ சுகாதாரம் மற்றும் போசனைக்கான அமைச்சு

சுகாதார அமைச்சு (MoH) இலங்கைசிறுவர்களின் சுகாதாரம் மற்றும் போசாக்கு ஆகியவற்றின் நிலை தொடர்பான முக்கிய பங்கீடுபாட்டாளராகும். 2012 ஆம் ஆண்டு அமைச்சினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட தாம் மற்றும் சேய் நலம் தொடர்பான தேசியக் கொள்கையானது, கர்ப்பம், பிரசவம் மற்றும் பிரசவத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில் பெண்கள் மற்றும் புதிதாகப் பிறந்த குழந்தைகள், கைக்குழந்தைகள் மற்றும் 18 வயது²³ வரையிலான பிள்ளைகள் போன்ற தரப்பினரை உள்வாங்குகின்றது. சிறுவர் பகல் நேரப்பராமரிப்பு நிலைய வசதிகள் குறித்த தேசிய

²³தாம் மற்றும் பிள்ளைகளின் நலம் தொடர்பான தேசியக் கொள்கை, சுகாதார அமைச்சு ஜூலை 3. 21 அன்று http://www.health.gov.lk/moh_final/english/public/elfinder/files/publications/publishpolicy/4_Maternal%20and%20Child%20Health.pdf இலிருந்து பெறப்பட்டது.

கொள்கையை செயல்படுத்தும் விடயத்தில், மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அபிவிருத்தி அமைச்சின் மேற்கூறிய நிறுவனங்கள், பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்களிலுள்ள சிறுவர்களின் சுகாதாரம், போசனை மற்றும் உளவியல் வளர்ச்சி சம்பந்தப்பட்ட விடயங்கள் அத்துடன் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையங்கள் தொடர்பான கொள்கை சார் விடயங்களில் சுகாதார மருத்துவ அதிகாரி (MoH)மற்றும் அதன் குடும்ப சுகாதார பணியகத்துடன் (FHB) நெருக்கமாக செயற்படுதல் வேண்டும்.

▪ கல்விவிடயப்பரப்பிற்குபொறுப்பான அமைச்சு

பகல்நேரப் பராமரிப்பு நிலையங்களில்பாடசாலை நேரத்திற்கு பின்னர் நேரத்தைச் செலவிடும் 12 வயதுக்குப்பட்ட சிறுவர்கள் இந்தக் கொள்கையின் கீழ் உள்வாங்கப்படுகின்றனர். மேலும், பெரும்பாலும் தனியார் பாடசாலைகளினால் நடத்தப்படும் பாடசாலை நேரத்திற்கு பின்னரான பகல் நேரப் பராமரிப்பு தினப்பராமரிப்பு நிலையங்களும் உள்ளன. பாடசாலைக் கல்வி தொடர்பான கல்வி அமைச்சின் (MOE) அதிகாரத்தை அங்கீரிக்கும் வகையில் மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அபிவிருத்தி அமைச்சு, கொள்கை அமூலாக்கச் செயல்பாட்டில் கல்வி அமைச்சுடன் இணைந்து செயற்படும்.

▪ சமூகசேவைகள் திணைக்களம்

சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு வசதிகள் குறித்த தேசிய கொள்கையை செயல்படுத்துவதில் சமத்துவத்தை அடைவதற்கு சமூக சேவைகள் திணைக்களம் குறிப்பிடத்தக்க பங்கைக் கொண்டுள்ளது. இது நாடளாவிய வலையமைப்பைக் கொண்டுள்ளதுடன் எனிதில் பாதிக்கப்படக்கூடிய மற்றும் பின்தங்கிய சூழ்நிலைகளில் உள்ள சிறுவர்களுக்கு பராமரிப்பு வாய்ப்புகளை வழங்குவதில் விலைமதிப்பற்ற வாய்ப்பினை வழங்குகின்றது. இயலாமை போன்ற பாதகமான சூழ்நிலைகளில் உள்ள சிறுவர்கள் இந்தக் கொள்கையின் முன்னுரிமைப் பகுதிகளில் ஒரு தரப்பாக உள்ளனர். சிறுவர் பராமரிப்புக்கு ஒருங்கிணைந்த அனுகுமுறைகள் மற்றும் உத்திகள் தேவைப்படுவதால், மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அபிவிருத்தி அமைச்சும் சமூக சேவைகள் திணைக்களத்துடன் இணைந்து, எனிதில் பாதிக்கப்படக்கூடிய மற்றும் பின்தங்கிய சிறுவர்கள்மற்றும் அவர்களது குடும்பங்கள் மற்றும் அத்தகைய விளிம்புநிலை சமூகங்களுக்கு சிறுவர் பகல்நேர பராமரிப்பு வசதிகளை வழங்குதல் வேண்டும்.

▪ மாகாணசபைகள்

இலங்கை சனநாயக சோசலிசக் குடியரசின் அரசியலமைப்பின் 13வது திருத்தத்தின் பிரகாரம், நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பராமரிப்பு சேவைகள் மற்றும் முன்பள்ளிகளின் முகாமைத்துவம் மற்றும் மேற்பார்வை ஆகியன மாகாண சபைகளுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பினை அடைந்துகொள்வதற்கான வாய்ப்பினை விரிவுபடுத்துதல், தரம் மற்றும் பயனுறுதிமிக்க நிர்வாகத்தை உறுதி செய்தல் மற்றும் சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு

நிலையங்களின் செயற்பாடுகளை ஒட்டுமொத்தமாக கண்காணித்தல் ஆகியவை மாகாண நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பராமரிப்பு சேவைகள் திணைக்களத்தின் பொறுப்பாகும். சிறுவர்பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையத்தில் கற்றலுக்கான வாய்ப்புகளை வழங்குதல் இக்கொள்கையில் முக்கியமானதோரு பகுதியாக இருப்பதாலும், சில சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையங்கள் ஆரம்ப பிள்ளைப் பருவ அபிவிருத்தி நிலையங்களோடு இயங்குவதாலும், ஆரம்பபிள்ளைப் பருவக் கல்விக்காக நிறுவப்பட்ட மாகாண ஒழுங்குறுத்தல் அமைப்புகள், மாகாண நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பராமரிப்புச் சேவைத் திணைக்களத்திற்கு பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையங்கள் தொடர்பான தேசிய கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு உதவுதல் வேண்டும். ஊவா மாகாணத்தின் ஆரம்பக் கல்வி தொடர்பான மாகாண நியதிச் சட்டமானது பகல்நேர பராமரிப்பு நிலையங்கள் குறிப்பாக பாலர் பாடசாலைகளுடன் இயங்கும் பகல்நேர பராமரிப்பு நிலையங்கள் மாகாண சபையால் மேற்பார்வை செய்யப்பட வேண்டுமென குறித்துரைக்கின்றது. இந்தச் சூழலில், இந்தக் கொள்கையை திறம்படச் செயற்படுத்துவதற்கு, தேசிய மட்டத்தில்மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அபிவிருத்திப் பணிகளுக்குப் பொறுப்பான அமைச்சுடனும், மாகாண மட்டத்தில் நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பராமரிப்புச் சேவைகள் மாகாணத் திணைக்களங்களுடனும் மாகாண சபைகள் இணைந்து செயற்பட வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

▪ பெருந்தோட்டமனிதஅபிவிருத்திநிதியம்

பெருந்தோட்ட மனித அபிவிருத்தி நிதியம் (PHDT) பிராந்திய தோட்ட நிறுவனங்களால் நிர்வகிக்கப்படும் பெருந்தோட்டங்களிலுள்ள சமுதாயத்தின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துவதற்காக சமூக அபிவிருத்தி திட்டங்களை செயல்படுத்துகிறது. இது பெருந்தோட்ட தொழிலாளர்களின் சிறுவர்களுக்கான பகல் நேரப் பராமரிப்பு நிலையங்களை முகாமைத்துவம் செய்கின்றது. இச்சமுதாயத்தின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்துவதற்கும் கரிசனைமிக்க சூழலில் அவர்களின் பிள்ளைகள் கற்பதற்கும் விருத்தியடைவதற்கும் வாய்ப்புகளை வழங்கும் பொருட்டு மேற்படி நிதியம் (PHDT) மகளிர் மற்றும் சிறுவர் அபிவிருத்திக்கு பொறுப்பான அமைச்சு மற்றும் மாகாண, மாவட்ட மற்றும் பிரதேச ஒருங்கிணைப்புக் குழுக்களுடன் இணைந்து சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு நிறுவனங்கள் தொடர்பான தேசிய கொள்கையினை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு நெருக்கமாக செயற்படவேண்டும்.

▪ சிறுவர்பகல்நேரபராமரிப்புநிலையமுகாமைத்துவம்

சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு வசதிகளை வழங்குவதில் முக்கிய பங்குதாரராக விளங்கும் முகாமைத்துவமானதுஇலங்கை அரசாங்கத்தினால் வகுக்கப்பட்டுள்ள நியமங்கள் மற்றும் ஒழுங்குவிதிகளுக்கு இணங்கியொழுகுதல் வேண்டும். முகாமைத்துவமானது கட்டமைப்பு சார்ந்த தரம் (உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் மற்றும் இடவசதி; சுகாதாரம் மற்றும் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள்; வயது வந்தோர் - சிறுவர்கள் விகிதங்கள் மற்றும் குழு அளவு; பணியாளர்களின் தகைமைகள்;

பணியாளர்களின் ஊதியங்கள் போன்றவை²⁴⁾ மற்றும் செயன்முறை தரம் (பகல்நேர பராமரிப்பு கட்டமைப்பிலுள்ளசிறுவர்களின் தினசரி அனுபவங்கள்) ஆகியவற்றிற்கு பொறுப்பானதாக இருக்கின்றது. செயன்முறைத் தரம் என்பது சிறுவர் விருத்திக்கு மிகவும் அண்மித்த காரணிகளாக கருதப்படும் பராமரிப்பாளர்கள் மற்றும்சமவயது குழுக்கள்மற்றும் பொருட்களுடன் சிறுவர்கள் கொண்டுள்ள செயற்பாடுகள் மற்றும் இடைத்தொடர்புகளாகும். சிறுவர் பகல் நேரப் பராமரிப்பு முகாமைத்துவம் அந்தந்த பிரதேச ஒருங்கிணைப்பு குழுவில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுவதுடன் இந்தக் கொள்கையை விணைத்திறன்மிக்க வகையில் செயற்படுத்துவதற்கு குழுவுடன் இணைந்து செயற்படும்.

- **பெற்றோர்/பாதுகாவலர், குடும்பம் மற்றும் கிராமிய சிறுவர் பாதுகாப்புக் குழுக்கள்**

பெற்றோர்களும் பராமரிப்பாளர்களும் தங்கள் அன்றாட நடவடிக்கைகளில்²⁵⁾ பங்குதாரர்களாக இருக்கும்போது சிறுவர்கள் செழிக்கிறார்கள். சிறுவர்களின் தனித்துவ அடையாளம் அதன் குடும்பத்தில் வேரூன்றியிருப்பதால், பெற்றோர்கள் ஆசிரியர்களை நம்புகிறார்கள் என்பதையும், அவர்களுக்கு இடையே பரஸ்பர மரியாதை இருக்கின்றது என்பதையும் அவர்கள் அறியுமிடத்து அவர்கள் பாதுகாப்பாக இருப்பதை உணர்கிறார்கள். சிறுவர் பகல் நேர பராமரிப்பு சேவைகளின்பயணாளிகளாகவும், கொள்கை அமுலாக்க செயன்முறையின் கீழ்மட்ட பங்குதாரர்களாகவும் பெற்றோர்/பாதுகாவலர், குடும்பங்கள்மற்றும்கிராமியசிறுவர்பாதுகாப்புக்குழுக்கள்பிரதேச ஒருங்கிணைப்பு குழுவில் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றனர். இந்தக் கொள்கையை வெற்றிகரமாகச் நடைமுறைப்படுத்தும் பொருட்டு பிற பங்குதாரர்களுடன் அவர்கள் பணியாற்றுவார்கள்.

- **அரசசார்பற்றிறுவனங்கள்**

²⁴⁾ பொன்டடி, எஸ்., (2018) தரமான ஆரம்ப ஆண்டுகளுக்கான கட்டமைப்பு கூறுகள்: ஆதாரங்கள் பற்றியதொரு மீளாய்வு, https://epi.org.uk/wp-content/uploads/2018/08/Early-years-structuralquality-review_EPI.pdf - இலிருந்து பெறப்பட்டது

²⁵⁾ <https://childwatch.com/blog/2018/11/02/family-engagement-a-partnership-between-childcare-centers-and-families/> இலிருந்து 2021 யூலை 08 பெறப்பட்டது

நாட்டில்உள்ள அரசுசார்பற்றிறுவனங்கள் தேசிய மற்றும் சர்வதேச மட்டங்களில் சிறுவர் பாதுகாப்பு மற்றும் அபிவிருத்தி தொடர்பாககடமையாற்றுவதுடன் பெண்கள் மற்றும் சிறுவர் விவகார அமைச்சுடனும் மாகாண, மாவட்ட மற்றும் பிராந்திய ஒருங்கிணைப்புக் குழுக்களுடனும் இணைந்து சிறுவர் பகல்நேரப்பராமரிப்பு வசதிகள் குறித்த தேசியக் கொள்கை செயற்படுத்தி வருகின்றன.

**NATIONAL POLICY ON CHILD
DAYCARE FACILITIES
IN SRI LANKA**

CONTENTS

Abbreviations.....	iii
1. Introduction	1
1.1. Background and Rationale	1
1.2. Status Review	3
1.2.1. Child daycare facilities in Sri Lanka.....	3
1.2.2. Current Situation.....	5
2. The National Policy on CHILD Daycare Facilities.....	8
2.1. Introduction	8
2.2. TERMINOLOGY	9
2.3. GUIDING principles of the policy	10
2.4. Vision and Mission of the policy.....	11
Vision	11
Mission.....	11
2.5. aims and Objectives of the policy.....	12
2.6. Policies and Strategies.....	12
Area 1: Quality of Care Provided	12
Area 2: Equitable Access to Affordable Child Daycare Facilities.....	16
Area 3: Care for children with disability.....	17
Area 4: Child DAY-CARE CENTRE MANAGEMENT	17
Area 5: Regulations and Governance.....	18
2.7. Policy Implementation Structure	19
2.7.1. Composition of the committees	20
2.8. SUPERIVISION and Monitoring of child daycare centres.....	24
2.9. Roles and Responsibilities of the stakeholders	25

ABBREVIATIONS

CDC	Child Development Centers
DCC	District Coordinating Committee
Div.CC	Divisional Coordinating Committee
ECD	Early Childhood Development
FHB	Family Health Bureau
GOSL	Government of Sri Lanka
ILO	International Labor Organization
MoH	Ministry of Health
NAITA	National Apprentice and Training Authority
NCC	National Coordinating Committee
NCPA	National Child Protection Authority
NSECD	National Secretariat for Early Childhood Development
NVQ	National Vocational Qualification
PCC	Provincial Coordinating Committee
RPC	Regional Plantation Companies
UNCRC	United Nations convention on the Rights of the Child
TVEC	Tertiary and Vocational Education Commissio

1. INTRODUCTION

1.1. BACKGROUND AND RATIONALE

Childcare plays an important role in the lives of children and families. For children quality childcare means support for their holistic development. For parents and families, it means security and safety for their children. Research on brain development reveals the basic architecture of the brain is constructed through an ongoing process that begins before birth and continues into adulthood. Early experiences affect the quality of that architecture by establishing either a sturdy or a fragile foundation for all of the learning, health, and behavior that follow¹. Research also shows children do best when they are at home for their first year and in the following years, they can benefit from good quality care and education in group settings². Numerous studies also have confirmed the positive and lasting effects of quality care on children's development and school achievement. These studies emphasize the critical importance of quality environments in nurturing children's emerging social, emotional, cognitive, and language skills. When parents cannot provide such experiences, childcare services are the best replacement. Quality childcare environments are safe and protect children from abuse, neglect, and stress providing plenty of opportunities for children to learn through play and interactions with more knowledgeable adults and peers.

Childcare is also considered an investment that brings social and economic returns to a country. Affordable and quality childcare has been argued as a greater investment, highlighting its potential to secure a 'triple dividend of young children's positive development, women's empowerment, and economic growth³. Labor force participation is one of the key factors that contribute to empowering women. It is also an important factor that contributes to a country's economic development. However, despite these advantages, global data shows that female labor force participation is declining in many countries. According to the World Bank, it has declined especially in middle and low-income countries⁴. Lack of quality childcare has been identified as one of the major reasons that keep mothers out of the workforce. Studies suggest that higher availability of affordable childcare

¹ Harvard University (n.d) In Brief: Science of Early Childhood Development. Retrieved June 3. 2021 from <https://developingchild.harvard.edu/resources/inbrief-science-of-ecd/>

² Willoughby, M. (2016) Quality Early Years Care and Education: What to Look for in an Early Years Service. Retrieved June 25. 2021 from https://www.tusla.ie/uploads/content/barnardos-quality_early_years_care_and-education.pdf

³ UNICEF (2019) Child Care and Working Families: New Opportunity or Missing Link. Retrieved May 26. 2021 from <https://www.unicef.org/sites/default/files/2019-07/UNICEF-Childcare%20-Family-Friendly-Policies-2019.pdf>

⁴ The World Bank (2021) Labor Force Participation Rate, Female (% of female population ages 15+) (Modeled ILO Estimate) Sri Lanka. Retrieved June 18. 2021 from <https://data.worldbank.org/indicator/SL.TLF.CACT.FE.ZS?locations=LK>

exhibits high maternal labor force participation rates and provision of childcare, especially for pre-school aged children, helps mothers achieve a satisfactory work-life balance⁵.

The World Bank reveals that female labor force participation in Sri Lanka has declined from 36.6 % in 2017 to 33.5% in 2019. A recent study conducted by the International Labor Organization (ILO) on the factors affecting women's labor force participation in Sri Lanka has also revealed the extent to which socio-cultural norms and perceptions hinder women's access to employment opportunities⁶. This study has found that gender stereotyping related to household responsibilities has led to indirect discrimination in the hiring process of jobs. One of the remedial measures suggested by the ILO is the provision of affordable (perhaps publicly financed) care services that would reduce the burden of unpaid care work on women.

In traditional Sri Lankan society, extended family is common and grandparents played a significant role in caring for children. However, a recent study indicates⁷, this role as well as dependency ratios have changed today leaving parents responsible for the care of young children and elderly family members. This study opines that Sri Lanka has the fastest aging population in South Asia and this coupled with the increase in non-communicable deceases has meant that grandparents are older and less able to care for their grandchildren. With diminishing family support home-based care could be difficult for Sri Lankan families.

The Constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka has declared in the Directive Principles of State Policy that "*The state shall promote with special care the interests of children and youth, to ensure their full development, physical, mental, moral, religious and social, and to protect them from exploitation and discrimination* (Chapter VI, Article 27[13])". Further, Sri Lanka has become a signatory to the United Nations Convention on the Rights of the Child (UNCRC) in 1990. Subsequently, it introduced the Charter on the Rights of the Child in 1992. In realization of a child's right to be free from abuse, neglect, and exploitation, explicitly outlined in the UNCRC and the Charter on the Rights of the Child introduced by the Government of Sri Lanka (GOSL), successive governments have introduced numerous policies. These policies include Policy Framework and National Plan of Action to Address Sexual and Gender-Based Violence (2016-2020), National Policy for Alternative Care of Children in Sri Lanka, 2019, National Child Protection Policy, 2019, National Policy on Early Childhood Care and Development 2018, and the National Policy on the Elimination of

⁵ Daniela Vuri (2016) Do childcare policies increase maternal employment, IZA World of Labor. Retrieved June 6, 2021 from <https://wol.iza.org/uploads/articles/241/pdfs/do-childcare-policies-increase-maternal-employment.one-pager.pdf>

⁶ International Labour Organization (2016) Factors Affecting Women's Labour Force Participation. Retrieved June 15, 2021 from https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---asia/---ro-bangkok/---ilo-colombo/documents/publication/wcms_551675.pdf

⁷ Warnasuriya, R (2020) Growing Need for Childcare Support Sri Lanka. Retrieved May 17, 2021 from <https://blogs.worldbank.org/endpovertyinsouthasia/growing-need-childcare-support-sri-lanka>

Child Labor, 2017. In addition to these policies, the Government has approved a national guideline on the operation of daycare centers to facilitate a secure environment for children in 2017.

One of the landmark legislation's in the history of ensuring the rights of children in Sri Lanka, is the National Child Protection Authority Act, No 50 of 1998. The National Child Protection Authority (NCPA) was established under this Act to formulate a national policy on the prevention of child abuse and the protection and treatment of children who are victims of such abuse; for the coordination and monitoring of action against all forms of child abuse; and for matters connected therewith or incidental thereto. The main function of this Authority spelled out in Section 14 of the Act is to advise the Government in the formulation of a national policy on the prevention of child abuse and the protection and treatment of children who are victims of such abuse. Following the Act, the NCPA presents the National Policy on Child Daycare Facilities to standardize, supervise and monitor child daycare facilities, minimize risks for children and promote quality daycare services for children in Sri Lanka.

1.2.STATUS REVIEW

1.2.1. CHILD DAYCARE FACILITIES IN SRI LANKA

The paucity of reliable data limits presenting a clear picture of historical evolution and the current status of child daycare facilities in Sri Lanka. Except for one survey conducted on daycare facilities in 2010 covering all nine provinces in Sri Lanka, no recent national level study was available. The survey carried out in 2010 has presented data on early childhood development (ECD) centers as well as the extent of provision of day care centers in Sri Lanka. However, it was limited by the non-inclusion of Northern and Eastern Provinces and Polonnaruwa district and limited representation of some of the provinces such as Southern, North Central and Uva⁸. In addition to this survey, data obtained from the National Secretariat for Early Childhood Development (NSECD) was also helpful in reviewing the status of daycare facilities in Sri Lanka.

Types of Child Daycare Facilities

As mentioned in the National Survey (2010) emergence of daycare facilities in Sri Lanka is mostly a product of employed women, lack of domestics to help parents to look after children, and the decline in the number of extended families. Several types of daycare centers cater to the need of providing care for children to fulfill the needs of such families. National Daycare Guidelines formulated by the NCPA have categorized these centers into 3 types as follows:

⁸Children's Secretariat (2010) National Survey on Early Childhood Development Centres. Ministry of Child Development and Women's Affairs. Retrieved May 7.2021 from <http://www.childprotection.gov.lk/documents/National%20Child%20Protection%20Policy%20-%20final%20-%202013.10.4.pdf>

- a) Centre based child day care,
- b) Workplace based child daycare and
- c) Home-based child daycare.

Center-based Daycare accommodates Infants, toddlers, preschoolers, and school-aged children where the center may or may not function between 7 a.m. to 12 noon as a preschool for children. Government or non-government-managed drop-In Centers for children are also included in this category. Operating hours may vary based on the requirements of parents and the capacity of Staff members. However, these centers are closed by 6 p.m.

Workplace-based child day care centers are set up by employees or employers of an organization to operate within the working hours of the workplace. After-school daycare centers conducted by the school authorities are also included in this category. Centers managed by employers or employees in workplaces may function during weekends based on the requirements of the employees and employers.

Private Home-based daycare is provided to children in private residences other than the home of the parent or the guardian for longer than 2 hours. In most cases, parents are required to pay for the service provided by the caregivers.

Day Care Facilities in the Estate sector

Although daycare services provided in estates are workplace-based, they differ considerably from daycare services provided in other workplaces. These daycare services have a history of more than a century evolving as a result of high female labor force participation in estates during the British colonial period. The objective of introducing daycare facilities for children during this period was to look after them when parents worked in the estates. These were known as ‘PulleMadu’, and children were taken care of by a retired worker or ‘PulleAmma’. These centers provided only child-minding services, with no attention given to the stimulation, growth, and development of the children⁹. However, this situation has changed with the expansion of free education and the establishment of the Plantation Human Development Trust (PHDT) a tripartite organization consisting of the GOSL, Regional Plantation Companies (RPCs), and Plantation Trade Unions. Today ‘PulleMadu’s’ have transformed into Child Development Centers (CDC) with preschool education for children from 3-5 years becoming a part of its services. The PHDT has formulated its own guidelines to regulate these ECD centers.

⁹ Warnasuriya, R., Sosale, S., Dey, S. (2020) Integrating Early Childhood Care and Education in Sri Lanka. Retrieved from <https://openknowledge.worldbank.org/bitstream/handle/10986/34646/9781464816185.pdf>

1.2.2. CURRENT SITUATION

As mentioned earlier in this document, data concerning child daycare center facilities in Sri Lanka are scant. This may be due to a lack of research on childcare facilities in Sri Lanka. There is also ambiguity related to the registration of child daycare services. According to the National Daycare Guidelines introduced by the NCPA, daycare centers should be registered with the Provincial Departments of Probation and Childcare. However, in many provinces, child daycare centers catering to children under five years of age are registered with the regulatory bodies established for preschool education. In the Uva Province, daycare centers or any other center conducted for the physical and mental development and security of children below five years of age have to register with the Early Childhood Development Authority¹⁰. Furthermore, there are daycare centers registered as businesses in the Provincial Departments of Business Names Registration. This ambiguity as well as limited studies on daycare centers make it difficult to describe the current situation more precisely. However, despite these limitations, the NSECD was able to provide some recent data on the number of child daycare centers and children enrolled in these centers in Sri Lanka. Although conducted a decade ago, the National Survey on Early Childhood Development was also a useful source of information that contributed to painting a comprehensive picture of child daycare centers in the country. Data gathered from these sources reveal the following:

- In 2016 there were 1209 daycare centers serving 23365 children island-wide. A majority of these centers are situated in the districts of Colombo (189) and Kurunegala (200).
- According to National Survey conducted in 2010, the day care centers in Sri Lanka are managed by private institutions or individuals, public institutions, religious organizations and non-governmental organizations. A majority is managed by private sector. A majority of day care centers (56%) charge fees. However, there are also non-fee levying day care centers operated as welfare centers.
- Medium of communication in a majority of daycare centers is mother tongue (73%). However, there are daycare centers that integrate bilingualism (Sinhala and Tamil/Sinhala and English/Tamil and English) to communicate with children in the centre.
- The National Survey, 2010 reveals that some daycare centers operate without adequate indoor and outdoor spaces. The survey also reports that situation regarding appropriate indoor and outdoor equipment and learning materials in daycare centers is far from satisfactory. It states that parents support could have obtained to provide these facilities even in low income communities, but lethargy and disinterest seem to be causes for non-availability of these essential materials.
- Caregivers in child daycare centers are responsible for the safety, care and protection of the young children placed in their care. They need to possess proper training in childcare.

¹⁰Uva Provincial Council(2017) Statute of Early Childhood Development . Retrieved July 1, 2021from https://www.up.gov.lk/images/2017/01/1706_10-E.pdf

However, 2010 survey reveals that a considerable percentage of caregivers (43%) have not received any training in caring for children. The situation is unlikely to change even today without a proper monitoring system.

- Many child daycare centers do not provide meals for children. A majority brings meals from home.
- The National Survey 2010 reveals that a majority of caregivers work in the child daycare centre as well as in the preschool. The impact it makes on children's development has yet to be studied.
- Although frequent meetings with parents are essential only half of the centers covered by the National Survey 2010, conduct monthly meetings. This prevents parents being a part of daycare centre activities.

Global research reveals affordability, accessibility, trust, and quality pose key constraints in accessing child care services. These constraints are common in many countries including Sri Lanka. The report 'Tackling Childcare: The Business Case for Employer-Supported Child Care in Sri Lanka' published in 2018¹¹ reiterates these constraints when it states 'unavailability of affordable and quality childcare bars many parents from continuing or returning to paid work'. It also states that in the absence of accessible childcare for employees, Sri Lankan employers face difficulties in recruiting and retaining skilled workers, along with high absenteeism, low maternity return rates, and inadequate leadership diversity. In this situation expansion of affordable high-quality daycare facilities for children of working parents is imperative.

Currently, the National Child Protection Authority has introduced national guidelines for child daycare centers to address the current needs in the country (see Annexure 01). The Cabinet approved it on 25.7.2017. The objectives of the National Guidelines are as follows:

- I. To promote professional and safe child day care services for children between 4 months and 12 years.
- II. To ensure a quality assured, standardized process among all Child Day Care Centers island wide.
- III. To ensure that children's care and overall childhood development needs are met and are aligned with their developmental goals.
- IV. To provide guidance for the setting up of Child Day Care Centers equipped with the ability to reach the minimum standards specified, and for improving existing Centers.

¹¹International Finance Corporation (2018). Tackling Childcare: The Business Case for Employer Supported Child Care in Sri Lanka. Retrieved June 2, 2021 from <https://www.ifc.org/wps/wcm/connect/fe0a2fa6-6dde-483a-be75-48c0cc66ceb2/Report.pdf?MOD=AJPERES&CVID=mulpGtj>

The National Guide for Child Day Care Centers in Sri Lanka was developed by the National Child Protection Authority in cooperation with the Department of Probation and Child Care Services and the National Secretariat for Early Childhood Development with the consultations of the all stakeholders and relevant experts in the field of providing child day care facilities.

The national guidelines introduced a formal process for registration of child day care centers, minimum standards, and a monitoring mechanism. It covers the following 15 main aspects related to child care under the national guidelines.

1. Main principles that govern child daycare centers
2. Registration process
3. Provision of staff
4. Physical environment of child daycare centers
5. Care, education and play
6. Health and Safety
7. Child rights and child protection
8. Diversity and equal opportunities
9. Children with disabilities
10. Private home daycare centers
11. Drop-in centers
12. Working in collaboration with parents/ guardians
13. Record keeping
14. Monitoring and complaints
15. Web-based information center

In addition, the National Vocational Qualification (NVQ) level 4 Curriculum on child care giving has been drafted in collaboration with the National Apprentice and Industrial Training Authority (NAITA) and the Tertiary and Vocational Education Commission (TVEC) by the NCPA. This curriculum can be made mandatory for those who wish to become child caregivers since it would promote the quality of the care provided to children.

2. THE NATIONAL POLICY ON CHILD DAYCARE FACILITIES

2.1. INTRODUCTION

This section presents the National Policy on Child Daycare Facilities in Sri Lanka formulated by the National Child Protection Authority (NCPA) to promote high-quality child daycare services for Sri Lankan children. It applies to all daycare services provided to children in Sri Lanka. The Government of Sri Lanka (GOSL) creates the conditions to develop and regulate child daycare services to ensure equitable and affordable daycare facilities for children, especially for working parents through this National Policy. Upon its full implementation, Sri Lanka will be able to provide equitable and affordable high-quality child daycare facilities to meet the needs of all parents and families who seek enriched environments of care for their children.

The proposed National Policy on Child Daycare Facilities has been formulated covering the following five areas for action.

- a) Equitable access to affordable child daycare services
- b) Improving quality of the care provided for children in the centre
- c) Care for children with disability
- d) Child daycare centre management
- e) Regulations and Governance

Policies are stipulated for each of these areas along with proposed strategies. An implementation structure stating roles and responsibilities of all the stakeholders also has been presented in the policy.

2.2. TERMINOLOGY

Caregiver is a person who provides direct care for children¹². He/she meets the basic needs of children such as providing meals, dressing, supervising when they play, cleaning, and protecting them from any potential harm. Caregivers should also provide beneficial learning environments for children in their care.

Child Daycare Centre is an establishment that offers daycare to preschool children enabling their parents to engage in their work¹³. These may be operated in workplaces or homes/families for stipulated hours. In this policy, the child daycare center is defined as centers that offer daycare facilities for all children within the age range between 4 months to 12 years as stipulated in the National Daycare Guidelines introduced by the NCPA.

Children with disability are children with any condition of the body or mind (impairment) that makes it difficult to do certain activities (activity limitation) and interact with the world around them (participation limitation)¹⁴. Children with disabilities are a diverse group with a wide range of needs. Some disabilities may be hidden or not easy to see.

Equitable and affordable child care Equity is defined as personal or socioeconomic circumstances, such as gender, ethnicity, language, disability, or family background, that are not obstacles to reaping the benefits of childcare services¹⁵. Affordable means these services are not expensive. Access to daycare services should be both equitable and affordable.

Inclusive practices recognize the diversity of children, enabling them to fully participate in learning activities. Inclusive practice values the diversity of the children as a resource that enhances the learning experience.¹⁶ Inclusive approach to teaching means recognizing, accommodating, and meeting the learning needs of all students, acknowledging that students have a range of individual

¹² Merriam- Webster Dictionary. "Caregiver." Retrieved July 2, 2021 from Merriam-Webster, <https://www.merriam-webster.com/dictionary/caregiver>.

¹³ Collins Dictionary (n.d.) Definition of Daycare Centre. Retrieved July 2, 2021 from <https://www.collinsdictionary.com/dictionary/english/daycare-centre>

¹⁴ Disability and Health Overview. Retrieved June 24, 2021 from <https://www.cdc.gov/ncbddd/disabilityandhealth/disability.html>

¹⁵ Organization for Economic Cooperation and Development (2008) Policy Brief: Ten Steps to Equity in Education. Retrieved June 10, 2021 from <https://www.oecd.org/education/school/39989494.pdf>

¹⁶ Equality Challenge Unit (2013) Equality and Diversity for Academics: Inclusive Practice. Retrieved June 12, 2021 <https://www.ecu.ac.uk/wp-content/uploads/external/e-and-d-for-academics-factsheet-inclusive-practice.pdf>

learning needs and are members of diverse communities and avoiding stereotyping of students as belonging to specific groups with fixed predictable and fixed approaches to learning¹⁷.

Quality of childcare is defined as a degree of excellence which means not average, but excellent. Bottom line, parents need to feel that the child care provider they select will offer a safe and stimulating, loving environment in which their child will mentally and physically thrive¹⁸.

Responsive caregiving recognizes that every child has unique needs and preferences, and that young children learn best through back-and-forth social interactions with trusted adults. It is teaching and parenting practice that promotes the social and emotional health of children. It involves, tuning into child cues (eye gazes, gestures, facial expressions, sounds etc.), thinking about what the child is trying to communicate and responding to the child in a sensitive way¹⁹.

2.3. GUIDING PRINCIPLES OF THE POLICY

The National Policy on Child Daycare facilities is guided by the following principles.

- 1. All children have the right to survival and development.**
- 2. All actions concerning children should take into account the best interest of the child or group of children as the primary consideration.** The Interest of others (parents, community, state) should not be the overriding concern²⁰.
- 3. Every child in the daycare should have the opportunity to develop in an environment that is safe, secure, and responsive to children's needs.** It gives parents the feeling that their children are in safe hands and would contribute towards the increase of working parents' productivity.
- 4. Caregivers should be well trained, and trustworthy and should possess the right attitudes and skills and respond appropriately to children's different needs.** Knowledge of the growth and development of children, their learning styles, and their unique characteristics is essential for caregivers.

¹⁷ University of Tasmania (2018). Teaching and Learning: Inclusive practices. Retrieved June 13, 2021 from <https://www.teaching-learning.utas.edu.au/unit-design/inclusive-practices>

¹⁸ California Department of Education (n.d.) Defining Quality Child Care Retrieved 20 June 2021 from <https://www.cde.ca.gov/sp/cd/re/caqdefinecare.asp>

¹⁹Rackas, L. (2019) What is Responsive Caregiving. Retrieved May 11, 2021 from <https://info.childcareaware.org/blog/responsive-caregiving>

²⁰ Convention on the Rights of the Child (1989) Articles 6 and 3 Retrieved May 30, 2021 From <https://www.ohchr.org/en/professionalinterest/pages/crc.aspx>

5. Respect for children's developmental needs, their views, unique characteristics, and the cultures of their families is paramount for their healthy development. Caregivers should respect children and protect them from any form of discrimination. No child should be discriminated against based on appearance, gender, ethnicity, religion, social status, or disability.

6. Relationships between the caregiver and the child's parents/guardians/family are of utmost importance for the child's well being. When the relationship between parents and caregivers is characterized by respect and a constructive approach, the children have a more positive attitude to the setting and to learning²¹.

7. Play and leisure is an important requisite in daycare environments. Children learn many things through play. They learn to make friends, collaborate, make decisions, and experience both failure and success. Article 31 of the Convention on the Rights of the Child (CRC) recognizes the right of every child to rest, leisure, play, recreational activities and free and full participation in cultural and artistic life.

8. Children with disability should not be left behind. While promoting Inclusion where ever possible, child care services specifically designed for such children should be made available to promote their well-being.

2.4. VISION AND MISSION OF THE POLICY

VISION

Equitable and affordable high-quality, child daycare services with opportunities for children to reach their full potential in safe, loving, and nurturing environments that meet the needs of children, parents/guardians and Families.

MISSION

To ensure all child daycare facilities in Sri Lanka

- conform to standards and regulations,
- provide a valuable service to parents, especially working parents and families in delivering safe, affordable, high quality care
- involve parents/guardians in centre activities enabling them to become full partners of their children's progress ; and
- support children's physical well-being, social, emotional and cognitive development enabling them to become responsible citizens.

²¹Barnardos National Children's Resource Centre (2006) Parental Involvement: A handbook for Child Care Providers. Retrieved from https://www.barnardos.ie/media/1495/parental_involvement.pdf

2.5. AIMS AND OBJECTIVES OF THE POLICY

This Policy aims at facilitating the expansion of child daycare facilities and regulating them to provide equitable and affordable high-quality care that supports children's holistic development in safe caring environments and gives working parents/families the feeling that their children are in safe hands.

1. To expand equitable access to affordable child daycare facilities for children of working parents/families.
2. To facilitate provision of high-quality child daycare services to ensure children reach their full potential.
3. To expand high quality child daycare facilities for children with disabilities.
4. To enhance effectiveness of the child daycare management.
5. To introduce an implementation framework to ensure effective governance and accountability.

2.6. POLICIES AND STRATEGIES

AREA 1: QUALITY OF CARE PROVIDED

POLICY 1.1: Ensure that the physical environment in every child daycare centre is safe, adequately spacious, well-equipped and suitable to fulfill the needs of all children.

1. Strengthen relevant responsible authorities to implement national guidelines stipulated by the NCPA on the physical environment of the child daycare facility.
2. Introduce concessionary loan schemes, and other financial assistance to qualified child daycare service providers to upgrade the physical environment with required space, furniture, learning materials, and play materials.
3. Provide financial or material support to establish new centers with physical environments that meet the national guidelines stipulated by the NCPA.
4. Facilitate child daycare centers in targeted areas through appropriate guidance and financial support to improve physical environments to suit children's developmental needs.

5. Promote generating interest in the private sector and philanthropists to improve physical environments in child daycare centers conducted as a welfare service.
6. Facilitate child daycare centers to separate the space allocated for the preschool from the center premises.
7. Enhance awareness of parents/guardians on the influence of the physical environment on children's development.

POLICY 1.2: Ensure every child daycare centre promotes children's right to good health and nutrition.

1. Provide guidelines on healthy food and drinks, mealtime environment and play environment for caregivers.
2. Ensure that children's physical and emotional needs are monitored regularly by the caregivers.
3. Facilitate caregivers to design children's environment in the centre to promote children's interest in good health and nutrition.
4. Facilitate awareness programs for parents/guardians on health, physical activity and nutrition.
5. Encourage utilizing services of the community and front-line health care officers to promote health and nutrition of children.
6. Facilitate access to quality health, dental, and developmental screenings and comprehensive follow-up for children in child day care.

POLICY 1.3: Ensure every caregiver provides effective responsive care in the child daycare.

Strategies

1. Strengthen caregivers' ability to identify the child's needs and wants, to follow the child's lead, help the child to focus, support the child's exploration, and scaffold development.
2. Facilitate awareness programs for parents/guardians on responsive care-giving enabling them to recognize the needs and preferences of children and respond appropriately to promote their development.

3. Introduce resources and guidance to caregivers to facilitate responsive care-giving practices in the child daycare setting.
4. Facilitate practices that ensure every child feels a sense of belonging and feels positive about him/her.

Policy 1.4: Ensure every child daycare centre provides children the opportunity to learn and thrive.

Strategies

1. Facilitate child daycare centers to be equipped with age-appropriate resources such as educational material and equipment that allow children to explore and discover.
2. Facilitate child daycare centers to set up a literacy center/ library to support children's language development. Family and community support can be obtained for the provision of these resources.
3. Guide for child daycare centers to adopt a routine to facilitate learning opportunities. This may support older children to engage in formal educational activities.
4. Promote caregivers to provide age-appropriate play situations that enhance children's learning.
5. Facilitate the production of learning materials that can be used by any adult to enhance children's learning.
6. Facilitate providing learning spaces that are welcoming and comfortable and everyone including children with disability or suspected disabilities gets an opportunity to participate.
7. Ensure caregivers share information with parents/guardians that can support children's learning.

Policy 1.5: Ensure that every child in the daycare centre is protected from abuse and other environmental dangers, and feel safe and secure.

Strategies

1. Provincial institutions responsible for child daycare centers shall ensure all staff recruited to work in the child daycare center is trustworthy and with good character. They act in the best interest of the child. Caregivers should be capable of taking steps to protect the child

from discrimination, bullying, and other environmental dangers.

2. Introduce a code of ethical conduct for all caregivers and other personnel working with children.
3. Introduce mechanisms to ensure that all children in the daycare center are protected from all forms of abuse and violence. Caregivers should be trained to identify such situations, provide referrals while ensuring care and confidentiality, and make children, parents/guardians and families aware of reporting pathways.
4. Facilitate caregivers to empower children in the child daycare center to be safe in a variety of situations through awareness programs on personal safety.
5. Strengthen provincial institutions responsible for child daycare centers to take appropriate action concerning child abuse and other environmental dangers.

Policy 1.6: Ensure that caregivers in every child daycare centre are professionally qualified.

1. Provide necessary guidance every caregiver to acquire professional qualifications in childcare stipulated in the National Guidelines
2. Facilitate capacity-building programs that reflect the most recent knowledge for caregivers on care-giving practices.
3. Facilitate and strengthen caregivers' capacity to protect children from physical dangers, emotional stress, and environmental risks.
4. Provide necessary guidance to access the provision of resources such as handbooks, and other materials to support caregivers to update their knowledge and skills on child development, learning, and child protection.
5. Support caregivers to acquire skills necessary in engaging families in child daycare center activities appropriately and create environments where families and staff can learn from each other.
6. Facilitate emergency preparedness of caregivers to ensure continuity of child daycare services before, during, and after an emergency.

7. Introduce a valid assessment criterion to gauge the caregiver's knowledge, attitude, and practices.
8. Facilitate capacity-building of caregivers identifying and dealing with children's developmental disorders or developmental delays.

AREA 2: EQUITABLE ACCESS TO AFFORDABLE CHILD DAYCARE FACILITIES

Policy 2.1: Ensure equitable and affordable access to child daycare facilities

STRATEGIES

1. Facilitate government institutions to provide affordable child daycare facilities in their work premises for their workforce. A childcare development fund can be established to support this cause.
2. Facilitate non-governmental employers to provide child daycare facilities in their workplaces by providing incentives such as tax credits.
3. Design a system of an affordable child daycare center in multiple settings such as family-based, community-based, and non-governmental organization based.
4. Introduce a universal child benefits program that provides direct financial relief for all families that need child daycare services for their children or a child daycare subsidy scheme to support parents/guardians to meet the cost of quality childcare on per child basis, (families receiving or eligible to receive support from social protection schemes and children with disability can be given preference).
5. Facilitate provincial governments to plan affordable child daycare facilities for eligible families in targeted areas (under-served, un-served, and disadvantaged areas). Subsidized daycare can be provided as a social support service at a minimal cost as suggested in the Alternative Care Policy (page14)
6. Introduce a concessionary loan scheme for qualified caregivers to establish child daycare centers on a cooperative basis.
7. Introduce an insurance scheme for child daycare centers to ensure continuity and sustainability of services.
8. Promote inclusive practices in the child daycare center to increase enrollment of children with disabilities. Incentives could be provided for such services.

AREA 3: CARE FOR CHILDREN WITH DISABILITY

Policy 3.1: Ensure equitable access to affordable, high-quality daycare facilities for children with disability.

Strategies

1. Facilitate national and provincial government institutions to establish/promote high-quality, affordable child daycare centers for children with disability.
2. Promote inclusion of children with disability through increasing public awareness of the benefits of inclusion and providing incentives for child daycare centers that include such children.
3. Provide financial support through subsidies, tax deductions, concessionary loan schemes, etc. for institutions/individuals who provide childcare support for children with disability.
4. Facilitate providing appropriate resources for child daycare centers catering to children with disability and providing training to enhance the knowledge and competencies of caregivers serving in such centers.
5. Promote establishing a fund or introducing a program to facilitate child daycare centers for children with disability.
6. Facilitate collaboration within the government sector institutions such as health, social services, child development for screening, health visits, caregiver development, etc.

AREA 4: CHILD DAY-CARE CENTRE MANAGEMENT

Policy 4.1: Ensure an efficient and effective child daycare centre management.

Strategies

1. Facilitate child day care services to provide written information on its management for parents/guardians and families since client satisfaction is important.
2. Ensure child daycare management adheres to National Child Daycare Guidelines stipulated by the NCPA.

3. Ensure child daycare management work in collaboration with parents/guardians and families of children in the center.
4. Ensure that records prescribed in the National Child Daycare Guidelines are updated regularly to be accurate and current.
5. Facilitate child daycare management to use realistic and flexible daily and weekly schedules in the facility.
6. Facilitate child daycare management to ensure that risks are minimized and managed appropriately.

AREA 5: REGULATIONS AND GOVERNANCE

Policy 5.1 Ensure effective regulations and accountable governance for child daycare

Facilities.

Strategies

1. Define core elements of centre-based, workplace-based and home-based childcare facilities. Facilitate introducing effective regulations for each type of child daycare centers.
2. Strengthen the institutional and individual capacity of the provincial institutions responsible for childcare, by increasing their carder and investing more in their professional development.
3. Facilitate Provincial Departments of Probation and Child Care to maintain a data base of child daycare centers and implement a consolidated registration system in respective provinces.
4. Develop quality assurance instruments to assess quality of the care provided.
5. Facilitate NCPA for regular monitoring of child daycare centers.
6. Facilitate use of current information system that tracks important indicators of child daycare facilities.
7. Promote the role of private sector service provision, subject to effective government oversight and regulation.

- Facilitate advisory services from national, international, local non-governmental agencies etc

2.7. POLICY IMPLEMENTATION STRUCTURE

The GOSL shall implement the National Policy on Child Daycare Facilities through the Ministry in charge of the subject women and child development. To adopt a reporting system from national to grassroots level and vice versa for effective implementation of the policy, coordination committees shall be established at different levels of governance linking the central government at ministerial level, with lower tiers. These committees shall coordinate and facilitate activities related to strategies stated in the respective areas of the policy (Figure 2.1 presents the implementation structure of the policy).

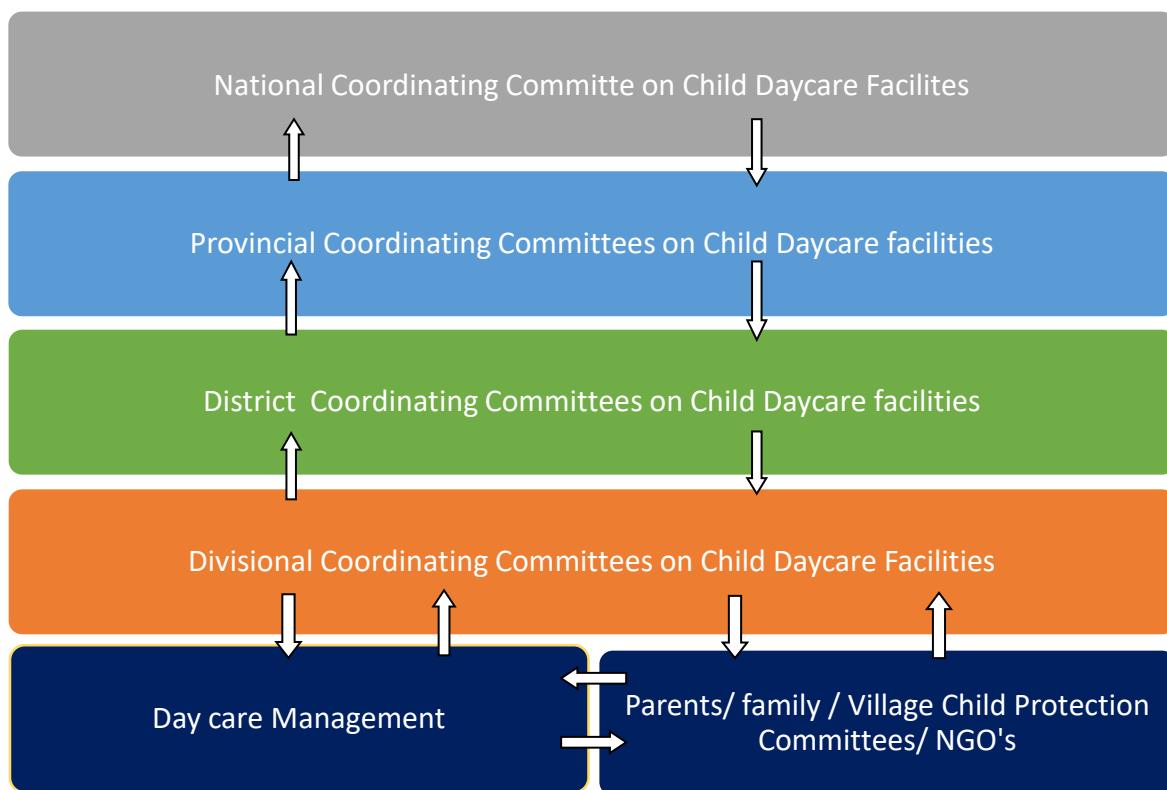

Figure 2.1: Implementation structure of the National Policy on Child Daycare Facilities

2.7.1. COMPOSITION OF THE COMMITTEES

- **The National Coordinating Committee on Child Day Care Facilities.**

The National Coordinating Committee (NCC) shall be appointed by the Secretary of the Ministry in charge of the subject women and child development. The NCC shall oversee the implementation of the policy and make adjustments when deemed necessary. The NCC also has the power to appoint technical committees consisting relevant expertise related to areas for action stated in the policy when deemed necessary. It shall be chaired by the Secretary of the Ministry in charge of the subject women and child development or an officer appointed by the Secretary. The Department of Probation and Childcare services act as the secretariat of this committee and shall be responsible to operationalize the recommendations of the committee. The committee shall consist of the following members:

1. Secretary of the Ministry in charge of the subject women and child Development or a representative appointed by the Secretary (Chairperson).
2. Commissioner, Department of Probation and Childcare Services (Secretary).
3. Provincial Commissioners of Probation and Childcare Services.
4. Chairman/Deputy Chairman of National Child Protection Authority.
5. Director or Deputy Director/ Assistant Director of National Secretariat for Early Childhood Development.
6. An Additional Secretary appointed by the Secretary of Ministry of Education.
7. A representative appointed by the Ministry of Finance.
8. Director or a senior executive officer appointed by the Director, Sri Lanka Women's Bureau.
9. Director or a senior executive officer appointed by the Director, Department of Social Services.

10. Director or a senior executive officer appointed by the Director, Family Health Bureau.
11. Director General or a senior executive officer appointed by the Director General of the Plantation Human Development Trust.
12. Director or a senior executive officer appointed by the Director, Child and Women Bureau, Sri Lanka Police Department.

Members of the NCC are appointed for a period of three (3) years by the Secretary of the Ministry responsible for the subject women and child Affairs. It will meet twice a year and the quorum shall be more than 50% of members

▪ **Provincial Coordinating Committees on Child Day Care Facilities.**

The CRC Monitoring Committees in each province shall appoint a subcommittee to function as the Provincial Coordination Committees (PCC) to oversee the implementation of the policy at provincial level. It has the power to appoint technical committees consisting relevant expertise related to areas for action stated in the policy when deemed necessary. The PCC shall be chaired by the Chief Secretary of the province or a senior officer appointed by the Chief Secretary. The Provincial Department of Probation and Child Care Services in the respective province shall act as the secretariat and shall be responsible to operationalize the recommendations of the committee.

1. Chief Secretary or a senior officer appointed by the Chief Secretary (Chairperson).
2. Provincial Commissioner, Department of Probation and Childcare services (Secretary).
3. Provincial Director or a representative appointed by the Director of the Provincial Department of Social Services.
4. Provincial Director or a representative appointed by the Provincial Director of Education.
5. Provincial Director or a representative appointed by the respective Provincial Departments of Health Services.
6. Director of the Provincial Preschool Authority/Unit.
7. A senior executive officer representing the Police Department.

8. A representative of the Plantation Human Development Trust (if applicable).
9. A representative appointed by the Chairman/NCPA.
10. A representative of the district coordination committee on child daycare facilities.
11. A representative nominated by the Provincial Chief Secretary from Non Governmental Organization (NGO) works for children.

Members of the PCC are appointed by the Chief Secretary on the recommendation of the CRC Monitoring Committee for a period of three (3) years. The committee shall meet thrice a year and the quorum shall be more than 50% of the total number of members.

- **District Coordinating Committee on Child Day Care Facilities.**

District CRC Monitoring Committee shall appoint a subcommittee to function as the District Coordinating Committee (DCC) on Child Daycare Facilities. This committee shall be chaired by the District Secretary or an Additional District Secretary appointed by the District Secretary. The District Probation and Childcare Officer/ District Senior Probation Officer shall act as the secretary of the committee.

Members of the committee shall be:

1. District Secretary or an Additional District Secretary appointed by the District Secretary (Chairperson).
2. District officer in Charge of Probation and Child Care Services/ District Senior Probation Officer (Secretary).
3. Director or a representative nominated by the director of District Health Services.
4. Director or an officer nominated by the director of provincial Preschool Authority/Unit.
5. Director or an officer nominated by the director Zonal Education Office.
6. Senior Superintendent of Police.
7. District ECD Officer.
8. District Social Service Officer (Central Government)

9. District Social Service Officer (Provincial Council)
10. District Child Rights Promotion Officer/ Assistant
11. District Counseling Officer
12. District Women Development Officer.
13. District Child Protection Officer (NCPA).
14. District Psychosocial Officer (NCPA)
15. A representative of the Divisional Coordinating Committee on Childcare facilities.

Members of the DCC are appointed by the District Secretary on the recommendation of the CRC Monitoring Committee for a period of three (3) years. The committee shall meet on quarterly basis and the quorum shall be more than 50% of the total number of members.

- **Divisional Coordinating Committee on Child Day Care Facilities.**

Sub committees appointed by the Divisional CRC Monitoring Committees established in each Divisional Secretariat Division function as the Divisional Coordination Committees (Div.CC)to implement the National Policy on Child Daycare facilities at Divisional level. The Divisional Secretary or Assistant Divisional Secretary shall be the chairperson of this committee. The Probation Officers attached to the Divisional Secretariats shall act as the secretary of this committee. The committee consists of the following members,

1. Divisional Secretary or Assistant Divisional Secretary (Chairperson).
2. Probation and Childcare Services Officer/ Probation Officer In charge (Secretary).
3. Divisional Medical Officer of Health or an officer appointed by the Divisional Medical officer of Health.
4. Divisional Director of Education.
5. ECD/Development Officer/Assistant.
6. Social Services Officer.

7. Manager, Samurdhi.
8. An officer attached to relevant Provincial institution established for ECCD/preschool education.
9. Child Rights Promotion Officer.
10. Counseling officer/ Assistant
11. Child Protection Officer.
12. Women Development Officer.
13. Police officer representing Women and Child Desk.
14. Two members representing child daycare centre Managers.
15. Two members representing parents/family.

Members of the Div.CC are appointed by the Divisional Secretary on the recommendation of the CRC Monitoring Committee for a period of three (3) years. The committee shall meet at least twice a year and the quorum shall be more than 50% of members.

2.8. SUPERIVISION AND MONITORING OF CHILD DAYCARE CENTRES

The policy shall facilitate implementation of a well-developed framework for supervision and monitoring of child daycare centers operating in Sri Lanka. The Department of Probation and Child Care Services and Provincial Departments of Probation and Child Care Services, with the support of District Secretariats and Divisional Secretariats shall supervise child daycare centers to ensure that they comply with standards and guidelines provided by the GOSL and provide a quality service to children parents/families. National Child Protection Authority shall monitor quality of all daycare centers. A well-coordinated monitoring mechanism is implemented to enhance quality and efficiency of monitoring.

A comprehensive current information system needs to be established in the NCPA , the Department of Probation and Child Care Services and the Provincial Departments of Probation and Child Care Services for data collection, compilation and analysis. Tools should be developed for effective monitoring of child daycare centers and their compliance with administrative rules, regulations and policies. All these institutions are required to maintain a data base of all child daycare services including child daycare services provided to children with disability.

Evaluations should be conducted to measure the outcomes, identify gaps and improve the performance of all daycare centers. To improve the quality of child daycare services provided to children the relevant institutions should introduce a performance rating system and reward quality service providers. This would increase awareness among parents/guardians in relation to quality of the child daycare services.

2.9. ROLES AND RESPONSIBILITIES OF THE STAKEHOLDERS

▪ The Ministry in Charge of the subject Women and Child Development

Currently, the National Child Protection Authority, the Department of Probation and Child Care Services, Women's Bureau, National Committee on Women and the National Secretariat for Early Childhood Development are the institutions functioning under the Ministry in charge of the subject women and child development. Among the tasks assigned to this Ministry are empowering women with knowledge and skills to enjoy a successful life, saving children from all forms of abuse, providing and monitoring methodologies that ensure their wellbeing, creating a child friendly school environment and ensuring education for all²².

Since the Department of Probation and Child Care Services is responsible for children who need care, this institution shall play an important role in providing care needed for children in daycare centers. It shall be the main Department in the Ministry in overseeing implementation of the Policy.

The National Child Protection Authority (NCPA) advises the GOSL in the formulation of a National Policy on the prevention of child abuse and the protection and treatment of children who are victims of such abuse. As such, this policy has been formulated by the NCPA with a view to provide all children who need daycare facilities safe, loving, nurturing and well protected environments that meet the needs of children, parents and families. It has a role to play as a member of the NCC in ensuring the daycare centers are safe for children. Monitoring of quality, safety and security of daycare centers is the sole responsibility of the NCPA.

The Women's Bureau designs implements and evaluate programs suitable for economic and social empowerment of women. As a member of the National Coordinating Committee It shall contribute in the implementation process of this policy and ensure working women quality childcare facilities.

²²<http://www.childwomenvmin.gov.lk/>

- **Ministry in Charge of the Subject Health and Nutrition**

The Ministry of Health (MoH) is major stakeholder in health and nutrition status of Sri Lankan children. The National Policy on Maternal and Child Health introduced by the Ministry in 2012 covers women during pregnancy, delivery and post-partum period, and newborns, infants and children up to 18 years.²³ With regard to the implementation of the National Policy on Child Daycare centre Facilities the aforementioned institutions of the Ministry in charge of the subject women and child development shall work closely with the MoH and its Family Health Bureau (FHB) in matters concerning health, nutrition and psychosocial development of children in daycare centers as well as policy matters with regard to child daycare facilities.

- **Ministry in Charge of the subject Education**

Children up to 12 years who spend their time after school in daycare centers are covered by this policy. Conversely, there are after school daycare centers mostly run by private schools. Recognizing the authority of the Ministry of Education (MOE) with regard to the school education, the Ministry in charge of the subject women and child development shall work in collaboration with the Ministry of Education in the policy implementation process.

- **Department of Social Services**

The Department of Social Services has a significant role to play to achieve equity in the implementation process of the National Policy on Child Daycare Facilities. It has an island-wide network which is invaluable in providing care opportunities for children who are placed in most vulnerable and disadvantaged situations. Children placed in disadvantaged situations such as disability is one of the priority areas of this Policy. Since childcare needs integrated approaches and strategies the Ministry in Charge of Women and Child Development shall work closely with the Department of Social Services in providing child daycare facilities to most vulnerable and disadvantaged children and their families as well as such marginalized communities.

- **Provincial Councils**

The 13th Amendment to the constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka, Probation and child care services and the supervision of the management preschools have been devolved to Provincial Councils. Therefore, Provincial Departments of Probation and Childcare Services are responsible in expanding access, ensuring quality and effective management and overall monitoring of the functions of child daycare centers. Since providing opportunities for learning in the daycare

²³ National Policy on Maternal and Child Health, Ministry of Health Retrieved on July 3.21 from http://www.health.gov.lk/moh_final/english/public/elfinder/files/publications/publishpolicy/4_Maternal%20and%20Child%20Health.pdf

centre is an important area in this policy and some of the child daycare centers are operating with early childhood development centers, provincial regulatory bodies established for early childhood education should support the Provincial Departments of Probation and Childcare Services in the implementation of the National Policy on Child Daycare Facilities. The Provincial statute on preschool education of the Uva Province shows that daycare centers especially daycare centers operating with the preschools have been supervised by the PC. In this context, it is envisioned that the PCs shall work in collaboration with the Ministry in charge of the subject women and child development at national level and with the Provincial Departments of Probation and Childcare Services at provincial level to implement this policy effectively.

- **Plantation Human Development Trust**

The Plantation Human Development Trust (PHDT) implements social development programs to enhance the quality of life of the community in the estates managed by the Regional Plantation Companies. It manages child daycare centers for children of their workers. To uplift the life of this community and provide their children opportunities to learn and develop in caring environments, the PHDT will closely work with the Ministry in charge of the subject women and child development and the Provincial, District and Divisional Coordinating Committees in the process of implementing the National Policy on Child Daycare Facilities.

- **Child Daycare Centre Management**

As a key stakeholder in the provision of child daycare facilities the management should comply with the standards and regulations laid down by the GOSL. The management is responsible for the structural quality (infrastructure facilities and space; health and safety provisions; adult - child ratios and group size; staff qualifications; staff wages etc.²⁴) and the process quality (daily experiences of children in the child daycare settings) of the child daycare centre. Process quality consists of the social, emotional, physical and instructional aspects of children's activities and interactions with caregivers, peers and material that are considered as proximal determinant of child development. Child daycare management would be represented in their respective Div.CC and shall work with the committee for effective implementation of this policy.

- **Parents/guardians, Family and Village Child Protection Committees.**

Children thrive when parents and caregivers are partners in their day-to-day activities.²⁵ Since child's identity is rooted in his/her family they feel secure when they know that parents trust teachers and

²⁴Bonetti, S., (2018) Structural Elements of Quality Early Years Provision: A Review of the Evidence, Retrieved from https://epi.org.uk/wp-content/uploads/2018/08/Early-years-structural-quality-review_EPI.pdf

²⁵ Retrieved on July 8, 2021 from <https://childwatch.com/blog/2018/11/02/family-engagement-a-partnership-between-childcare-centers-and-families/>

vice versa and that there is a mutual respect between them. As beneficiaries of child daycare services and ground level stakeholders of the policy implementation process parents/guardians, families and village child protection committees are represented in the Div.CC. They shall work with other stakeholders to implement this policy successfully.

- **Non-Governmental Organizations.**

Non-governmental organizations in the country that are active at the national and international levels regarding child safety and development are also working closely with the Ministry of Women and Child Development and provincial, district, and regional coordination committees to implement this national policy on child daycare facilities.